

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 2374

Warszawa, 14 maja 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o sporcie.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Jerzego Szmajdzińskiego.

() Romuald Ajchler, (-) Bartosz Arłukowicz; (-) Anna Bańkowska; (-) Eugeniusz Czykwin; (-) Tomasz Garbowski; (-) Witold Gintowt-Dziewałtowski; (-) Henryk Gołębiowski; (-) Jan Kochanowski; (-) Wacław Martyniuk; (-) Jarosław Matwiejuk; (-) Krzysztof Matyjaszczyk; (-) Tadeusz Motowidło; (-) Wojciech Olejniczak, (-) Artur Ostrowski; (-) Wojciech Pomajda; (-) Stanisław Stec; (-) Jerzy Szmajdziński; (-) Tadeusz Tomaszewski; (-) Jerzy Wenderlich; (-) Bogusław Wontor; (-) Janusz Zemke, (-) Ryszard Zbrzyzny.

U S T A W A

z dnia 2009 r.

o sporcie

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa reguluje zasady prowadzenia działalności w zakresie sportu, organizację i zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym, a także zadania organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego oraz innych podmiotów w zakresie wspierania uprawiania sportu i organizacji współzawodnictwa sportowego.
2. Udział we współzawodnictwie sportowym odbywa się zgodnie z przepisami ustawy, postanowieniami statutów i regulaminów polskich związków sportowych oraz międzynarodowych organizacji sportowych.

Art. 2.

W rozumieniu ustawy:

- 1) kadra narodowa jest to grupa zawodników zakwalifikowanych jako kandydaci do składu reprezentacji kraju w danej dyscyplinie sportu w celu wzięcia udziału w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym
- 2) liga zawodowa jest formą współzawodnictwa sportowego organizowanego i prowadzonego na najwyższym lub kilku najwyższych poziomach rywalizacji w określonej dyscyplinie sportu, zarządzanego przez spółkę akcyjną na podstawie umowy zawartej z właściwym polskim związkiem sportowym, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw sportu
- 3) współzawodnictwo sportowe jest indywidualną lub zbiorową rywalizacją zmierzającą do uzyskania właściwych dla danej dyscypliny sportu rezultatów, organizowaną przez polski związek sportowy lub podmioty działające z jego upoważnienia a także przez międzynarodowe organizacje sportowe
- 4) klubem sportowym jest osoba prawna utworzona na podstawie odrębnych przepisów lub osoba fizyczna będąca przedsiębiorcą w rozumieniu odrębnych przepisów, prowadzące działalność w zakresie sportu i biorące udział we współzawodnictwie sportowym
- 5) uczniowskim klubem sportowym jest stowarzyszenie nie prowadzące działalności gospodarczej, którego członkami są wyłącznie uczniowie i rodzice bądź opiekunowie prawni, a podstawowym celem statutowym tego stowarzyszenia jest prowadzenie sportowych zajęć pozalekcyjnych w szkołach a także udział we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy

- 6) interdyscyplinarnym stowarzyszeniem sportowym jest związek stowarzyszeń zrzeszający związki sportowe o co najmniej wojewódzkim zasięgu działania, będący członkiem Polskiej Federacji Sportu Młodzieżowego
- 7) zawodnikiem jest osoba uprawiająca określoną dyscyplinę sportu i posiadająca aktualną licencję zawodnika uprawniającą do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym wydaną przez właściwy polski związek sportowy.
- 8) sędzią sportowym jest osoba posiadająca aktualną licencję wydaną przez właściwy polski związek sportowy, uprawniającą do wykonywania czynności sędziowskich lub innych funkcji o podobnym charakterze, przewidzianych przez przepisy i reguły obowiązujące w danej dyscyplinie sportu

Rozdział 2

Wspieranie sportu przez organy władzy publicznej

Art. 3.

Organy administracji rządowej tworzą warunki organizacyjne do rozwoju sportu i mogą wspierać finansowo jego rozwój.

Art.4.

1. Minister właściwy do spraw sportu organizuje i finansuje przedsięwzięcia wspierające rozwój sportu.
2. Minister właściwy do spraw sportu przygotowuje i finansuje roczne programy upowszechniania sportu.
3. Minister właściwy do spraw sportu finansuje uprawianie i organizowanie sportu, w szczególności w dyscyplinach olimpijskich.
4. Minister właściwy do spraw sportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, przygotowuje i finansuje programy wsparcia medycznego w sporcie.
5. Minister właściwy do spraw sportu sprawuje nadzór nad działalnością uczelni wychowania fizycznego.

Art. 5.

1. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych tworzą warunki do rozwoju sportu w jednostkach sobie podległych.
2. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych finansują funkcjonowanie klubów sportowych w podległych sobie jednostkach, w tym prowadzenie zajęć treningowych i udział tych klubów we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polskie związki sportowe, w szczególności w tych dyscyplinach sportu, których uprawianie stanowić może uzupełnienie szkolenia wojskowego i policyjnego.
3. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw sportu, w stosunku do jednostek przez siebie nadzorowanych, określają, w drodze rozporządzenia, zasady finansowania i organizacji sportu uprawianego w tych jednostkach, w tym programy obowiązkowych zajęć sportowych oraz warunki działania klubów sportowych w tych jednostkach.

4. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych powołują rady sportu jako organy doradcze w sprawach organizacji i koordynacji działań, o których mowa w ust. 1 i 2, określając w drodze zarządzenia ich zadania i sposób działania a także ilość członków Rady.
5. Minister właściwy do spraw sportu wyznacza po jednym przedstawicielu do rady sportu, o której mowa w ust. 4.

Art.6.

1. Jednostki samorządu terytorialnego mogą wspierać rozwój sportu, w tym poprzez dofinansowanie:
 - 1) działalności związków sportowych
 - 2) działalności interdyscyplinarnych stowarzyszeń sportowych
 - 3) działalności klubów sportowych funkcjonujących w każdej dopuszczonej przez przepisy ustawy formie prawnej,
2. Dofinansowanie, o którym mowa w ust.1, ma na celu wspieranie działalności związków, interdyscyplinarnych stowarzyszeń sportowych i klubów sportowych, w zakresie, w jakim wpływa ona na realizację celów publicznych jednostek samorządu terytorialnego
3. Dofinansowanie, o którym mowa w ust.1 i 2, może przybrać następujące formy:
 - 1) dotacji z budżetu jednostek samorządu terytorialnego
 - 2) stypendiów i nagród, o których mowa w art. 42 i art. 52
4. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa, w drodze uchwały, szczegółowe zasady oraz tryb przyznawania i utraty dofinansowania oraz formę i wysokość dofinansowania, o którym mowa w ust. 3, wskazując w uchwale cel publiczny z zakresu sportu, którego osiągnięcie związane jest z udzielonym dofinansowaniem.
5. Wsparcie rozwoju sportu przez jednostki samorządu terytorialnego może być realizowane poprzez obejmowanie lub nabywanie przez te jednostki akcji lub udziałów w spółkach będących związkami sportowymi lub klubami sportowymi w rozumieniu niniejszej ustawy.
6. W przypadku zbycia obiektu sportowego wybudowanego, przebudowanego lub wyremontowanego z udziałem środków pochodzących z dotacji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, podmiot zbywający jest zobowiązany do zwrotu na rzecz jednostki samorządu terytorialnego równowartości kwoty otrzymanej dotacji, pomniejszonej o 3% wartości dotacji za każdy rok użytkowania obiektu na cele sportowe, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zakończono budowę, przebudowę lub remont, chyba, że zbycie następuje na rzecz związku sportowego, interdyscyplinarnego stowarzyszenia sportowego, klubu sportowego lub jednostki samorządu terytorialnego.
7. Przypadki uczestnictwa jednostek samorządu terytorialnego w spółkach, o których mowa w ust. 5 na podstawie art. 10 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz.U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43 z późn. zm.) podlegają indywidualnej ocenie pod kątem pomocy publicznej, zgodnie z obowiązującymi zasadami.

Art.7

1. Jednostki samorządu terytorialnego udostępniają nieodpłatnie obiekty sportowe pozostające w ich władaniu na rzecz klubów sportowych biorących udział we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polskie związki sportowe i prowadzących zorganizowane zajęcia sportowe w zakresie szkolenia dzieci i młodzieży.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 dotyczy udostępnienia obiektów sportowych zarówno dla przeprowadzenia zajęć treningowych jak i organizowania zawodów w ramach współzawodnictwa sportowego prowadzonego przez polski związek sportowy a także zajęć z zakresu upowszechniania i popularyzacji sportu wśród dzieci i młodzieży.

Art.8

1. W jednostkach samorządu terytorialnego działają rady sportu powołane przez właściwe organy wykonawcze spośród przedstawicieli organizacji sportowych a także związków i klubów sportowych.
2. Organ, o którym mowa w ust. 1, ustala skład i zasady powoływania członków rady sportu, a także regulamin jej działania
3. Jednostki samorządu terytorialnego mają obowiązek zasięgania opinii rady sportu w sprawach:
 - 1) strategii rozwoju gmin, powiatów i województw w zakresie sportu
 - 2) projektu budżetu w części dotyczącej sportu
 - 3) projektów uchwał dotyczących sportu
 - 4) programów rozwoju bazy sportowej na danym terenie, w tym w szczególności miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie dotyczącym terenów wykorzystywanych na cele sportu
 - 5) projektów uchwał w zakresie dofinansowania, o którym mowa w art. 6 ust. 3
4. Zadania rady sportu na szczeblu wojewódzkim wykonuje wojewódzkie interdyscyplinarne stowarzyszenie sportowe działające na terenie danego województwa.

Art.9

Przepisy ustawy nie naruszają uprawnień jednostek samorządu terytorialnego do wspierania sportu, wynikających z przepisów odrębnych

Art.10.

Nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości grunty, budynki i budowle stanowiące obiekty sportowe, w części wykorzystywanej do organizacji zajęć treningowych lub zawodów sportowych przez związki sportowe, interdyscyplinarne stowarzyszenia sportowe lub przez kluby sportowe biorące udział we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polskie związki sportowe a także zajęć z zakresu upowszechniania i popularyzacji sportu wśród dzieci i młodzieży.

Art.11.

1. Szkoły publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) udostępniają nieodpłatnie obiekty sportowe, pozostające we władaniu tych szkół, na potrzeby:
 - 1) organizacji sportowych zajęć pozalekcyjnych dla uczniów szkoły, prowadzonych przez trenerów lub instruktorów w danej dyscyplinie sportu

- 2) organizacji przez kluby sportowe zrzeszające w szczególności uczniów szkoły zajęć treningowych oraz zawodów sportowych w ramach współzawodnictwa organizowanego przez polskie związki sportowe lub Szkolny Związek Sportowy
2. Uczelnie publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (tekst jednolity: Dz. U. Nr 164 poz. 1365 z późn. zm.) udostępniają nieodpłatnie obiekty sportowe pozostające we władaniu tych uczelni, na potrzeby:
- 1) organizacji zajęć sportowych dla studentów tej uczelni, prowadzonych przez trenerów lub instruktorów w danej dyscyplinie sportu
 - 2) organizacji przez akademickie kluby sportowe zrzeszające w szczególności studentów tej uczelni zajęć treningowych oraz zawodów sportowych w ramach współzawodnictwa organizowanego przez polskie związki sportowe lub Akademicki Związek Sportowy.

Rozdział 3

Zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym

Art. 12.

1. Uczestnikami współzawodnictwa sportowego mogą być kluby sportowe, zawodnicy zrzeszeni w klubach sportowych lub zawodnicy nie zrzeszeni.
2. Zawodnikiem zrzeszonym w klubie sportowym jest zawodnik, który spełnia jeden z warunków:
 - 1) jest członkiem klubu sportowego;
 - 2) jest związany z klubem sportowym umową;
 - 3) prowadzi osobiście lub wspólnie z innymi osobami klub sportowy.
3. Szczegółowe zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym w danej dyscyplinie sportu określają regulaminy właściwych polskich związków sportowych.

Art.13.

1. Kluby sportowe działające w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej a także uczniowskie kluby sportowe, podlegają wpisowi do ewidencji prowadzonej przez starostów właściwych ze względu na siedzibę klubów i uzyskują osobowość prawną z chwilą wpisania ich do tej ewidencji.
2. Minister właściwy do spraw sportu określa, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji stowarzyszeń, o których mowa w ust. 1, w tym rodzaje dokumentów wymaganych przy składaniu wniosku oraz dane podlegające wpisowi do ewidencji.

Art.14.

1. Osoba fizyczna prowadząca klub sportowy a także osoba fizyczna lub osoba prawna posiadająca akcje, udziały lub inne tytuły uczestnictwa w klubie sportowym nie może posiadać akcji, udziałów lub innych tytułów uczestnictwa w innym klubie sportowym

uczestniczącym we współzawodnictwie sportowym w tej samej dyscyplinie sportu i w tej samej klasie rozgrywek ani też zasiadać w jego organach.

2. Ograniczenie wskazane w ust. 1 dotyczy wyłącznie rozgrywek lub zawodów w najstarszej kategorii wiekowej w poszczególnych dyscyplinach sportu.

Art. 15.

1. Uczestnictwo klubu sportowego we współzawodnictwie sportowym w danej dyscyplinie sportu wymaga posiadania przez ten klub licencji. Licencję przyznaje właściwy polski związek sportowy na podstawie uchwalonego przez związek regulaminu przyznawania licencji.
2. Do wniosku o przyznanie licencji należy dołączyć:
 - 1) wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego lub z innego rejestru albo z ewidencji właściwych dla formy organizacyjnej danego klubu sportowego;
 - 2) pisemne zobowiązanie do przestrzegania statutu i regulaminów polskiego związku sportowego oraz międzynarodowych organizacji sportowych, podpisane przez osoby upoważnione do reprezentowania klubu
3. Polski związek sportowy prowadzi ewidencję przyznanych licencji.
4. Polski związek sportowy może pobierać opłatę za przyznanie licencji w wysokości nie przekraczającej kosztów jej przyznania.
5. Polski związek sportowy może pozbawić klub sportowy licencji, jeżeli przez okres kolejno po sobie następujących 3 lat klub sportowy lub żaden z zawodników zrzeszonych w tym klubie nie bierze udziału we współzawodnictwie sportowym.
6. W sprawach przyznawania i pozbawiania licencji od orzeczeń polskiego związku sportowego, klubowi sportowemu przysługuje skarga do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim.

Art. 16.

1. Kluby sportowe w liczbie co najmniej 3 oraz zawodnicy niezrzeszeni w klubach sportowych, w liczbie co najmniej 15, mogą zakładać związki klubów lub zawodników, zwane dalej „związkami sportowymi”.
2. Związek sportowy może działać w formie stowarzyszenia, związku stowarzyszeń, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółki akcyjnej.
3. Zadania związków sportowych są określane przez statuty i regulaminy tych związków.
4. Zasady współpracy polskiego związku sportowego ze związkami sportowymi określa statut polskiego związku sportowego lub umowa.

Rozdział 4

Polski związek sportowy

Art. 17.

1. Polskim związkiem sportowym jest związek sportowy o zasięgu ogólnokrajowym, utworzony po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw sportu.

2. Polski związek sportowy może działać wyłącznie w dyscyplinie sportu, w której działa międzynarodowa organizacja sportowa uznana przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski.
3. Polski związek sportowy może działać w formie stowarzyszenia, związku stowarzyszeń albo spółki akcyjnej.
4. Członkiem lub akcjonariuszem polskiego związku sportowego mogą być kluby sportowe oraz związki sportowe działające w dyscyplinie sportu, w której funkcjonuje dany polski związek sportowy, a także, o ile statut to przewiduje, inne osoby prawne i fizyczne.
5. Członkiem lub akcjonariuszem polskiego związku sportowego w dyscyplinie sportu, w której działa co najmniej 10 związków sportowych o co najmniej wojewódzkim zasięgu działania, mogą być wyłącznie te związki sportowe.

Art. 18.

1. Wniosek o wyrażenie zgody na utworzenie polskiego związku sportowego składa się do ministra właściwego do spraw sportu.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:
 - 1) projekt statutu polskiego związku sportowego;
 - 2) aktualne odpisy z Krajowego Rejestru Sądowego dotyczące będących osobami prawnymi założycieli polskiego związku sportowego
 - 3) protokół zebrania założycielskiego, podpisany przez upoważnionych przedstawicieli wszystkich założycieli;
 - 4) informację o prowadzonych lub planowanych rozgrywkach lub systemie współzawodnictwa sportowego;
 - 5) informację o międzynarodowej organizacji danej dyscypliny sportu, systemie międzynarodowego współzawodnictwa sportowego oraz działających w tej dyscyplinie sportu międzynarodowych organizacjach sportowych;
3. Minister właściwy do spraw sportu odmawia wyrażenia zgody na utworzenie polskiego związku sportowego w przypadku, gdy w danej dyscyplinie sportu działa już polski związek sportowy lub gdy wnioskodawca nie przedłoży dokumentów, o których mowa w ust. 2.

Art. 19.

1. Minister właściwy do spraw sportu opiniuje statut polskiego związku sportowego oraz wszelkie jego zmiany.
2. Minister właściwy do spraw sportu wydaje opinie negatywną co do statutu polskiego związku sportowego lub zmian tego statutu w przypadku stwierdzenia niezgodności jego postanowień z prawem lub ustalenia, że postanowienia statutu nie gwarantują wykonywania zadań, o których mowa w art. 22.

Art. 20.

1. W danej dyscyplinie sportu może działać tylko jeden polski związek sportowy.
2. Za zgodą ministra właściwego do spraw sportu jeden polski związek sportowy może działać w kilku dyscyplinach sportu.

3. Jeden polski związek sportowy działa w kilku dyscyplinach sportu, jeżeli w tych dyscyplinach sportu działa jedna międzynarodowa organizacja sportowa.

Art.21.

W sprawach wyrażenia zgody lub odmowy wyrażenia zgody na utworzenie polskiego związku sportowego od orzeczeń ministra właściwego do spraw sportu zainteresowanym przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Art. 22.

1. Do zadań polskiego związku sportowego należy w szczególności:
 - 1) organizacja lub prowadzenie współzawodnictwa sportowego w określonej dyscyplinie sportu;
 - 2) prowadzenie działalności szkoleniowej, edukacyjnej, wychowawczej i popularyzatorskiej w zakresie sportu;
 - 3) reprezentowanie, z zastrzeżeniem art. 33, danej dyscypliny sportu w międzynarodowych organizacjach sportowych oraz organizowanie udziału reprezentantów kraju w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym;
 - 4) przygotowywanie reprezentantów Polski do uczestnictwa w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym;
 - 5) wskazywanie kandydatów do olimpijskiej reprezentacji Polski
 - 6) szkolenie oraz doskonalenie zawodowe trenerów, a także szkolenie sędziów sportowych;
 - 7) wydawanie przewidzianych przepisami prawa licencji dla klubów sportowych, zawodników, trenerów i sędziów sportowych
 - 8) wydawanie przepisów regulujących zasady prowadzenia działalności przez agentów sportowych reprezentujących interesy zawodników lub klubów sportowych
 - 9) wydawanie orzeczeń dyscyplinarnych na zasadach przewidzianych w ustawie i regulaminach polskiego związku sportowego.
2. Polski związek sportowy ma wyłączne prawo do podejmowania decyzji we wszystkich sprawach dotyczących danej dyscypliny sportu, niezastrzeżonych w ustawie dla organów administracji rządowej lub innych podmiotów.

Art. 23.

1. W dyscyplinie sportu, w której współzawodnictwo sportowe jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, właściwy polski związek sportowy może utworzyć ligę zawodową, a w przypadku gdy ponad połowa klubów sportowych biorących udział w rozgrywkach działa w formie innej niż stowarzyszenie, związek jest obowiązany utworzyć ligę zawodową.
2. Liga zawodowa jest zarządzana przez odrębną od polskiego związku sportowego osobę prawną działającą w formie spółki akcyjnej.
3. Liga zawodowa w dyscyplinie sportu, w której polski związek sportowy działa w formie spółki akcyjnej, może być zarządzana przez ten związek.
4. W skład ligi zawodowej w grach zespołowych wchodzi wyłącznie kluby sportowe będące spółkami akcyjnymi
5. Polski związek sportowy może wyrazić zgodę na czasowy udział w lidze zawodowej, o której mowa w ust. 4, klubów sportowych funkcjonujących w innej formie niż spółka

akcyjna. W takim przypadku polski związek sportowy określa termin, w jakim klub sportowy ma obowiązek przekształcić się w spółkę akcyjną. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu wygasa uprawnienie klubu sportowego do udziału w lidze zawodowej.

6. Zasady funkcjonowania ligi zawodowej są ustalane w formie umowy między właściwym polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową. Umowa zawiera postanowienia gwarantujące właściwemu polskiemu związkowi sportowemu, co najmniej:
 - 1) realizację zobowiązań krajowych i zagranicznych, w tym zadań określonych w art. 19
 - 2) realizację zadań związanych z właściwym przygotowaniem reprezentacji kraju do udziału w zawodach międzynarodowych;
 - 3) wydawanie orzeczeń dyscyplinarnych na zasadach przewidzianych w ustawie i regulaminach polskiego związku sportowego.
 - 4) udział w przychodach związanych z zarządzaniem ligą zawodową, w tym co najmniej 10% od przychodów związanych ze sprzedażą praw telewizyjnych do widowiska sportowego, o ile prawa te zostały przekazane przez polski związek sportowy na rzecz spółki zarządzającej ligą zawodową .
7. Zawarcie umowy, o której mowa w ust. 6, następuje po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw sportu. Minister właściwy do spraw sportu odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy w przypadku stwierdzenia niezgodności jej postanowień z prawem, postanowieniami statutu lub regulaminów polskiego związku sportowego a także w przypadku, gdy umowa nie gwarantuje spełnienia warunków wskazanych w ust. 6
8. Spółka akcyjna przystępująca do ligi zawodowej w miejsce klubu sportowego niebędącego taką spółką, przejmuje z dniem zgłoszenia do ligi zawodowej ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych tego klubu, związanych z udziałem we współzawodnictwie sportowym w danej dyscyplinie sportu.
9. Przepis ust. 8 stosuje się w przypadku, o którym mowa w ust. 5.

Art. 24.

1. W dyscyplinach sportu, w których współzawodnictwo sportowe nie jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, polski związek sportowy może przekazać prowadzenie współzawodnictwa sportowego w całości lub w części osobie prawnej lub osobie fizycznej będącej przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155 poz. 1095 z późn. zm.).
2. Do przekazania prowadzenia współzawodnictwa sportowego, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 23 ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 25.

1. Polski związek sportowy jest właścicielem wszelkich majątkowych praw do zawodów sportowych organizowanych przez ten związek lub podmioty działające z jego upoważnienia, w szczególności praw reklamowych oraz wszelkich majątkowych praw do transmisji telewizyjnych z zawodów rozgrywanych w ramach organizowanego przez ten związek lub podmioty działające z jego upoważnienia współzawodnictwa sportowego oraz do organizowanych na terenie kraju zawodów z udziałem reprezentantów kraju, z zastrzeżeniem regulacji wynikających z regulaminów międzynarodowych organizacji sportowych.
2. Polski związek sportowy nabywa na zasadach wyłączności i nieodpłatnie wizerunek zawodnika, w stroju reprezentacji kraju z chwilą powołania tego zawodnika do kadry narodowej.
3. Polski związek sportowy jest uprawniony do wykorzystania wizerunku zawodnika powołanego do kadry narodowej do swoich celów gospodarczych w zakresie wyznaczonym przez

regulaminy tego związku lub międzynarodowej organizacji sportowej działającej w danej dyscyplinie sportu.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, nie mają zastosowania przepisy art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.).

Art. 26.

Polski związek sportowy działa z uwzględnieniem następujących wymogów:

- 1) organem wykonawczym związku jest zarząd,
- 2) kadencja władz polskiego związku sportowego wynosi nie więcej niż 4 lata;
- 3) zarząd sporządza coroczne sprawozdanie finansowe, które podlega ocenie biegłego rewidenta, zatwierdzeniu przez organ stanowiący związku oraz powinno być przekazane do ministra właściwego do spraw sportu w terminie 30 dni od jego zatwierdzenia
- 4) członkowie organów dyscyplinarnych posiadają wykształcenie prawnicze oraz co najmniej 2-letnie doświadczenie zawodowe jako adwokat, radca prawny, notariusz, sędzia, nauczyciel akademicki lub doradca prawny
- 5) członek zarządu nie może być jednocześnie członkiem rady nadzorczej a także organów dyscyplinarnych tego związku
- 6) zasady przyznawania licencji wydawanych przez ten związek oraz ich wykaz są jawne
- 7) członek zarządu i rady nadzorczej przy wykonywaniu swoich obowiązków dokładają staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności
- 8) członek zarządu i rady nadzorczej, wykonujący swoje obowiązki społecznie, zobowiązany jest dokładać przy tym należytej staranności
- 9) sędzia sportowy w danej dyscyplinie sportu, posiadający aktualną licencję uprawniającą do wykonywania tej funkcji a także osoba uprawniona do oceny pracy sędziów w trakcie zawodów sportowych nie może być członkiem zarządu ani pracownikiem związku

Art. 27.

1. Organ stanowiący polskiego związku sportowego niebędącego spółką akcyjną powołuje radę nadzorczą, zwaną dalej „radą”.
2. Rada działa w składzie od 3 do 5 osób.
3. Członkiem rady nadzorczej może być wyłącznie osoba posiadająca wyższe wykształcenie prawnicze, ekonomiczne lub z zakresu zarządzania lub posiadająca uprawnienia do wykonywania funkcji członka rady nadzorczej w spółkach z udziałem Skarbu Państwa
4. Rada sprawuje stały nadzór nad działalnością polskiego związku sportowego we wszystkich dziedzinach jego działalności.
5. W celu wykonania swoich obowiązków rada może badać wszystkie dokumenty polskiego związku sportowego, żądać od zarządu sprawozdań i wyjaśnień oraz dokonywać oceny stanu majątku związku.
6. Do kompetencji rady należy, w szczególności:

- 1) wyrażanie zgody na zaciąganie przez zarząd zobowiązań i rozporządzanie majątkiem związku powyżej kwoty ustalonej uchwałą organu stanowiącego tego związku;
 - 2) wyrażanie zgody na zaciąganie kredytów i pożyczek;
 - 3) wyrażanie zgody na nabycie i zbycie nieruchomości;
 - 4) wyrażanie zgody na utworzenie lub przystąpienie związku do spółki prawa handlowego;
 - 5) ocena sprawozdania z działalności związku i sprawozdania finansowego w zakresie ich zgodności z księgami i dokumentami, jak i ze stanem faktycznym;
 - 6) wnioskowanie o udzielenie zarządowi absolutorium;
 - 7) wnioskowanie o zwołanie walnego zebrania członków lub delegatów.
 - 8) wnioskowanie do sądu o zastosowanie wobec związku środków przewidzianych w art. 24
7. Rada nadzorcza nie jest uprawniona do wydawania zarządowi wiążących poleceń dotyczących prowadzenia spraw związku.

Art. 28.

1. Polski związek sportowy podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego na zasadach określonych odrębnymi przepisami.
2. Do wniosku o zarejestrowanie polskiego związku sportowego należy dołączyć ponadto:
 - 1) zgodę ministra właściwego do spraw sportu na utworzenie polskiego związku sportowego;
 - 2) opinię ministra właściwego do spraw sportu w sprawie statutu polskiego związku

Rozdział 5

Nadzór nad polskim związkiem sportowym

Art. 29.

1. Nadzór nad działalnością polskich związków sportowych sprawuje minister właściwy do spraw sportu.
2. Organ sprawujący nadzór ma prawo żądać dostarczenia przez władze polskiego związku sportowego pisemnych wyjaśnień dotyczących działalności polskiego związku sportowego a także odpisów uchwał i decyzji jego organów.
3. Nadzorem ministra właściwego do spraw sportu nie są objęte decyzje, o których mowa w art. 22 ust.1 pkt 9.

Art. 30.

1. Jeżeli działalność polskiego związku sportowego jest niezgodna z prawem, postanowieniami statutu lub regulaminów, organ sprawujący nadzór może:

- 1) udzielić władzom polskiego związku sportowego upomnienia i zażądać podjęcia działań mających na celu zapewnienie stanu zgodnego z prawem;
 - 2) uchylić decyzję władz polskiego związku sportowego wydanej z rażącym naruszeniem prawa
 - 3) wystąpić do sądu o zastosowanie środka, o którym mowa w art.31 ust.1
 - 4) cofnąć zgodę na utworzenie polskiego związku sportowego i wystąpić do sądu o zastosowanie środka, o którym mowa w art. 31 ust.2
2. Organ nadzorujący może cofnąć zgodę na utworzenie polskiego związku sportowego także w przypadku, gdy polski związek sportowy został postawiony w stan likwidacji.

Art. 31.

1. Sąd, na wniosek organu sprawującego nadzór, może, w drodze postanowienia, rozwiązać polski związek sportowy, jeżeli swoją działalnością w sposób rażący narusza on przepisy prawa.
2. Sąd, na wniosek organu sprawującego nadzór, może również, w drodze postanowienia, rozwiązać polski związek sportowy, jeżeli organ sprawujący nadzór cofnął zgodę na utworzenie polskiego związku sportowego.

Art. 32.

W przypadku rozwiązania polskiego związku sportowego sąd:

- 1) zarządza jego likwidację, wyznaczając likwidatora, oraz w przypadku braku stosownych postanowień statutu lub uchwały statutowych organów określa przeznaczenie jego majątku;
- 2) wykreśla go z Krajowego Rejestru Sądowego.

Rozdział 6

Narodowy ruch olimpijski

Art. 33

1. Polski Komitet Olimpijski jest związkiem stowarzyszeń zrzeszającym polskie związki sportowe oraz inne osoby prawne lub fizyczne związane z narodowym ruchem olimpijskim.
2. Polski Komitet Olimpijski jest niezależną organizacją pozarządową, która samodzielnie wyznacza i realizuje swoje cele związane z ruchem olimpijskim, w granicach obowiązującego prawa.
3. Celem działania Polskiego Komitetu Olimpijskiego jest w szczególności :
 - 1) zapewnienie udziału reprezentacji kraju w igrzyskach olimpijskich
 - 2) propagowanie zasad olimpizmu
 - 3) reprezentowanie polskiego ruchu olimpijskiego w Międzynarodowym Komitecie Olimpijskim i wobec narodowych komitetów olimpijskich

- 4) reprezentowanie interesów polskiego sportu wobec organów administracji rządowej i samorządowej a także organizacji , których cel działania jest istotny dla upowszechniania, popularyzacji i rozwoju sportu

Art. 34

1. Polski Komitet Olimpijski współpracuje z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, Sejmem i Senatem Rzeczypospolitej Polskiej oraz organami administracji we wszystkich sprawach dotyczących sportu, w tym w szczególności przy opracowaniu i realizacji strategii rozwoju sportu a także programu rozwoju inwestycji o szczególnym znaczeniu dla rozwoju sportu w Rzeczypospolitej Polskiej jak również programu przygotowań olimpijskich.
2. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej jest zobowiązany do zasięgnięcia opinii Polskiego Komitetu Olimpijskiego co do projektu budżetu państwa w części dotyczącej sportu.
3. Minister właściwy do spraw sportu zobowiązany jest zasięgać opinii Polskiego Komitetu Olimpijskiego we wszystkich sprawach istotnych dla upowszechniania, popularyzacji i rozwoju sportu.
4. Polski Komitet Olimpijski opiniuje projekty aktów prawnych, z zakresu, o którym mowa w ust. 1.
5. Polski Komitet Olimpijski ustala skład reprezentacji olimpijskiej.
6. Polski Komitet Olimpijski jest wyłącznie uprawniony do wykorzystywania symboliki olimpijskiej określonej w Karcie olimpijskiej oraz nazw „Igrzyska Olimpijskie” i „Komitet Olimpijski”.

Art. 35.

1. Przy Polskim Komitecie Olimpijskim działa Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu, zwany dalej „Trybunałem”.
2. W skład Trybunału wchodzi 24 arbitrów, w tym jego Prezes, których powołuje i odwołuje Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego, spośród osób posiadających udokumentowaną wiedzę i doświadczenie w dziedzinie sportu, etyki lub prawa i dających rękojmię prawidłowego wykonywania zadań arbitra Trybunału.
3. Kadencja Prezesa i arbitrów Trybunału, o którym mowa w ust. 2, wynosi 4 lata.
4. Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego określa, w drodze uchwały, szczegółową organizację oraz zasady funkcjonowania oraz postępowania Trybunału.
5. Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu działa jako stały sąd polubowny.
6. Działalność Trybunału, związana z rozstrzyganiem spraw, o których mowa w art. 39 jest finansowana ze środków budżetu państwa, z części będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw sportu.

Art. 36.

1. Polski Komitet Paraolimpijski, działający w formie stowarzyszenia lub związku stowarzyszeń, organizuje narodowy ruch paraolimpijski osób niepełnosprawnych.
2. Do Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 33 i art. 34.

Rozdział 7**Odpowiedzialność dyscyplinarna i rozstrzyganie sporów w sporcie.****Art. 37.**

1. Kluby sportowe, zawodnicy, trenerzy, sędziowie sportowi i inne osoby biorące udział we współzawodnictwie sportowym, ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie reguł i obowiązków wynikających z udziału w tym współzawodnictwie.
2. Polski związek sportowy jest obowiązany do wydania regulaminu dyscyplinarnego.
3. Regulamin, o którym mowa w ust. 2, określa:
 - 1) przewinienia, za których popełnienie ponosi się odpowiedzialność dyscyplinarną;
 - 2) organy dyscyplinarne uprawnione do orzekania i ich kompetencje;
 - 3) tryb postępowania;
 - 4) rodzaje wymierzanych kar dyscyplinarnych.

Art. 38.

1. Kara dyscyplinarna może być wymierzona jedynie za przewinienia wymienione w regulaminie dyscyplinarnym, o którym mowa w art. 37 ust. 2
2. Organy orzekające kary dyscyplinarne są obowiązane do przestrzegania zasady, że kara dyscyplinarna powinna być adekwatna do wagi naruszenia obowiązków wynikających z udziału we współzawodnictwie sportowym oraz stopnia zawinienia.
3. Wydanie orzeczenia dyscyplinarnego jest poprzedzone wyjaśnieniem okoliczności faktycznych sprawy.
4. Organ prowadzący postępowanie dyscyplinarne umożliwia aktywny udział stron w każdym stadium postępowania.
5. Postępowanie dyscyplinarne jest jawne i dwuinstancyjne, zaś w toku postępowania strony mogą być reprezentowane przez pełnomocników ustanowionych zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego.
6. Kara dyscyplinarna podlega wykonaniu po wyczerpaniu toku instancji określonego w art. 38 ust. 5 i – o ile orzeczenia dyscyplinarne zostało zaskarżone do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu – po wydaniu orzeczenia przez Trybunał.

Art. 39.

1. Do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu mogą być zaskarżone orzeczenia dyscyplinarne właściwych organów polskich związków sportowych, których przedmiotem jest:
 - 1) pozbawienie licencji wydanej klubowi sportowemu, zawodnikowi, trenerowi lub sędziemu sportowemu;
 - 2) wykluczenie ze związku sportowego;

- 3) czasowa dyskwalifikacja zawodnika
 - 4) pozbawienie zawodnika lub klubu sportowego tytułu mistrza Polski;
 - 5) przeniesienie klubu sportowego do niższej klasy rozgrywek;
 - 6) zakaz reprezentowania sportu polskiego w zawodach międzynarodowych.
2. Do Trybunału może być zaskarżona także odmowa wydania licencji klubowi sportowemu, zawodnikowi, trenerowi lub sędziemu sportowemu.
 3. Prawo zaskarżenia orzeczeń dyscyplinarnych właściwych organów polskich związków sportowych przysługuje ponadto, jeżeli orzeczenia te zostały wydane z rażącym naruszeniem przepisów prawa, statutów i regulaminów lub strona została pozbawiona prawa do obrony.
 4. Uchylenie przez Trybunał orzeczenia dyscyplinarnego polskiego związku sportowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia możliwe jest wyłącznie w przypadku, gdy wymaga tego potrzeba ponownego przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części.
 5. Trybunał wydaje orzeczenie w terminie 30 dni od daty wniesienia skargi na orzeczenie dyscyplinarne polskiego związku sportowego.
 6. Orzeczenia Trybunału są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu.
 7. W przypadku niewykonania orzeczenia Trybunału przez polski związek sportowy, minister właściwy do spraw sportu może stosować środki przewidziane w art. 30.
 8. Realizacja przez Trybunał zadań związanych z rozpoznawaniem środków zaskarżenia, których mowa w ust. 1, jest finansowana ze środków budżetu państwa, z części będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw sportu.

Rozdział 8

Zawodnicy

Art. 40.

1. Na wniosek osoby zainteresowanej licencją zawodnika uprawniającą do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym przyznaje właściwy polski związek sportowy lub z jego upoważnienia związek sportowy działający w danej dyscyplinie sportu.
2. Do wniosku o wydanie licencji zawodnika należy dołączyć:
 1. zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu;
 2. pisemną zgodę przedstawiciela ustawowego lub opiekuna faktycznego, w przypadku osoby niepełnoletniej;
 3. dokumenty potwierdzające kwalifikacje do uprawiania określonej dyscypliny sportu, wymagane na podstawie odrębnych przepisów, w tym także regulaminów polskich związków sportowych;
 4. pisemne oświadczenie o poddaniu się obowiązkom przestrzegania statutu i regulaminów polskich związków sportowych oraz międzynarodowych organizacji sportowych, w tym także w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej.
3. Koszty wydania zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, pokrywa klub sportowy, którego zawodnik jest członkiem, lub z którym jest związany umową.

4. Obowiązek pokrycia kosztów wydania zaświadczenia lekarskiego spoczywa bezpośrednio na zawodniku, jeżeli prowadzi klub sportowy, w rozumieniu art. 12 ust. 2 lub jeżeli jest zawodnikiem niezrzeszonym
5. Koszty badań i wydania zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, w stosunku do zawodnika, który nie ukończył 23 lat, finansowane są z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.
6. Centralny Ośrodek Medycyny Sportowej działający jako publiczny samodzielny zakład opieki medycznej organizuje szkolenie oraz egzaminy dla lekarzy ubiegających się o uzyskanie uprawnień do wydawania zaświadczeń lekarskich, o których mowa w ust. 2 pkt 1.
7. Minister właściwy do spraw sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania zaświadczeń lekarskich, o których mowa w ust. 2 pkt 1 a także rodzaj niezbędnych badań lekarskich dla zawodników, uwzględniając specyfikę poszczególnych dyscyplin sportu.
8. Warunki i tryb wydawania i pozbawiania licencji zawodnika określa właściwy polski związek sportowy.
9. Polski związek sportowy prowadzi ewidencję wydanych licencji zawodnika.
10. Polski związek sportowy może pobierać opłatę za wydanie licencji zawodnika w wysokości nie przekraczającej kosztów jej wydania.
11. W sprawach przyznawania i pozbawiania licencji od orzeczeń polskiego związku sportowego zainteresowanym przysługuje skarga do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim.

Art. 41.

1. Zawodnicy, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w związku z uprawianiem sportu, mogą otrzymywać stypendium sportowe, wypłacane przez klub sportowy na podstawie zawartej umowy, określającej co najmniej obowiązki zawodnika i klubu sportowego oraz wysokość stypendium.
2. Członek kadry narodowej może otrzymywać stypendium sportowe niezależnie od otrzymywanego wynagrodzenia z tytułu uprawiania sportu, jeżeli zobowiąże się w formie pisemnej do realizacji programu przygotowań olimpijskich albo programu przygotowań do mistrzostw świata lub Europy, opracowanego przez właściwy polski związek sportowy oraz do udziału w tych zawodach.
3. Stypendia sportowe dla członków kadry narodowej przyznaje, wstrzymuje lub pozbawia minister właściwy do spraw sportu. Stypendia te są finansowane ze środków budżetu państwa.
4. Stypendium sportowe dla członka kadry narodowej wstrzymuje się, jeżeli zostało stwierdzone przez organ, o którym mowa w ust. 3, że zawodnik zaniedbuje realizację programu przygotowań, o którym mowa w ust. 2.
5. Członka kadry narodowej pozbawia się stypendium sportowego, jeżeli:
 - 1) zostało stwierdzone przez organ, o którym mowa w ust. 3, że zawodnik nie realizuje programu przygotowań, o którym mowa w ust. 2, lub
 - 2) utracił zdolność do uprawiania sportu stwierdzoną orzeczeniem wydanym przez lekarza posiadającego kwalifikacje uprawniające do wydania zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2
 - 3) odmówił udziału w zawodach, o których mowa w ust. 2.

6. Członkini kadry narodowej, która stała się niezdolna do uprawiania sportu wskutek ciąży i urodzenia dziecka, wypłaca się stypendium sportowe w pełnej wysokości przez okres ciąży i połowę przyznanego stypendium sportowego przez 6 miesięcy po urodzeniu dziecka.
7. Minister właściwy do spraw sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej, sposób ich dokumentowania, podstawę i wysokość stypendium, czas na jaki może zostać ono przyznane, uwzględniając rodzaj osiągnięć sportowych, które stanowią podstawę do ubiegania się o przyznanie stypendium.

Art. 42.

Stypendia lub nagrody dla zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetu tych jednostek.

Art. 43.

1. Okres pobierania stypendiów, o których mowa w art. 41 ust. 1 i 2 oraz w art. 42 zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703) oraz do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Podstawę zaliczenia okresu pobierania stypendium stanowi zaświadczenie wydane przez podmiot wypłacający stypendium.
2. Zawodnicy pobierający stypendia, o których mowa w art. 41 ust. 1 i 2 oraz w art. 42 ust. 1, są stypendystami sportowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.)

Art. 44.

1. Podstawowym obowiązkiem zawodnika jest reprezentowanie kraju w międzynarodowych zawodach sportowych oraz przestrzeganie regulaminów sportowych i zasad rywalizacji sportowej.
2. Szczegółowe prawa i obowiązki zawodnika, w tym prawa i obowiązki członka kadry narodowej, określa właściwy polski związek sportowy.
3. Niewykonywanie obowiązków zawodnika powoduje odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w ustawie, statutach i regulaminach polskich związków sportowych oraz zawartych umowach.

Art. 45.

1. Zawodnik uczestniczący we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez określony polski związek sportowy oraz zawodnik kadry narodowej, reprezentacji olimpijskiej lub paraolimpijskiej, podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków w uprawianym sporcie.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, spoczywa na klubie będącym członkiem polskiego związku sportowego, zrzeszającym albo zatrudniającym zawodnika.
3. Obowiązek pokrycia kosztów ubezpieczenia spoczywa bezpośrednio na zawodniku, jeżeli prowadzi klub sportowy, w rozumieniu art. 12 ust. 2 lub jeżeli jest zawodnikiem niezrzeszonym

4. W odniesieniu do zawodników kadry narodowej obowiązek, o którym mowa w ust. 1 spoczywa na polskim związku sportowym; zawodników reprezentacji olimpijskiej na Polskim Komitecie Olimpijskim, a reprezentacji paraolimpijskiej – na Polskim Komitecie Paraolimpijskim.

Art. 46.

1. Kluby sportowe, z chwilą zakwalifikowania zawodnika do kadry narodowej, są obowiązane umożliwić mu uczestnictwo w przygotowaniach do udziału w międzynarodowych zawodach sportowych oraz udział w tych zawodach.
2. Opieka medyczna nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu jest finansowana ze środków budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.
3. Centralny Ośrodek Medycyny Sportowej pełni funkcję jednostki ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U Nr 210 poz. 2135 z późn. zm.) - w zakresie opieki medycznej nad zawodnikami.
4. Minister właściwy do spraw sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zasady wsparcia medycznego i zakres opieki medycznej nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu, w tym zakres potrzeb w zakresie opieki medycznej, zakres badań lekarskich oraz częstotliwość ich przeprowadzania, uwzględniając specyfikę poszczególnych dyscyplin sportowych oraz potrzebę szczególnej ochrony zdrowia zawodników.
5. Szkolenie sportowe zawodników zakwalifikowanych do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu jest finansowane ze środków budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw sportu.
6. Po zapewnieniu środków na realizację zadań, o których mowa w ust. 2 i 5, minister właściwy do spraw sportu oraz minister właściwy do spraw zdrowia mogą dofinansować ze środków budżetu państwa, pozostających w ich dyspozycji, szkolenie sportowe oraz opiekę medyczną nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w innych niż olimpijskie dyscyplinach sportu a także opiekę medyczną oraz opiekę rehabilitacyjną nad innymi zawodnikami.
7. W przypadku powołania do odbycia zasadniczej służby w obronie cywilnej zawodnika zakwalifikowanego do kadry narodowej, szkolenie sportowe i przygotowania do udziału w reprezentacji kraju zapewnia temu zawodnikowi podmiot, który utworzył formację obrony cywilnej, w której zawodnik pełni służbę.
8. W przypadku powołania do pełnienia służby w formacjach uzbrojonych nie wchodzących w skład Sił Zbrojnych zawodnika zakwalifikowanego do kadry narodowej, szkolenie sportowe i przygotowania do udziału w reprezentacji kraju zapewnia organ, któremu podlega formacja.
9. W przypadku powołania do pełnienia zasadniczej służby wojskowej zawodnika zakwalifikowanego do kadry narodowej, możliwość udziału w szkoleniu sportowym i przygotowaniach do udziału w reprezentacji kraju zapewnia organ, któremu podlega jednostka Sił Zbrojnych, w której zawodnik pełni zasadniczą służbę wojskową.

Art. 47.

1. Reprezentantom Polski:
 - 1) na igrzyska olimpijskie;
 - 2) zakwalifikowanym na igrzyska olimpijskie odbywające się w 1984 r. w Los Angeles i którzy wzięli udział w zawodach „Przyjaźń 84”;

- 3) na igrzyska paraolimpijskie lub zawody sportowe osób niepełnosprawnych będące odpowiednikiem igrzysk paraolimpijskich;
 - 4) na igrzyska osób głuchych lub zawody będące odpowiednikiem igrzysk głuchych;
- przysługuje świadczenie pieniężne z budżetu państwa, zwane dalej „świadczeniem”.

2. Świadczenie przysługuje osobie, o której mowa w ust. 1, jeżeli:
 - 1) zdobyła medal na imprezach sportowych, o których mowa w ust. 1;
 - 2) ukończyła 40. rok życia;
 - 3) nie uczestniczy we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polski związek sportowy;
 - 4) ma obywatelstwo polskie;
 - 5) ma stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także terytorium Konfederacji Szwajcarskiej;
 - 6) nie była karana za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.
3. Świadczenie przysługujące w danym roku budżetowym ustala się na podstawie kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość określa ustawa budżetowa, z uwzględnieniem mnożnika kwoty bazowej w wysokości 1,3255.
- 4.
5. Świadczenie przyznaje minister właściwy do spraw sportu na wniosek osoby zainteresowanej albo z urzędu.
6. Osoba zainteresowana dokumentuje spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2.
7. Minister właściwy do spraw sportu przyznaje świadczenie w drodze decyzji. Decyzja o odmowie przyznania świadczenia zostaje wydana w przypadku stwierdzenia, że zainteresowany nie spełnia co najmniej jednego z warunków, o których mowa w ust. 2.
8. Świadczenie wypłaca się poczynając od miesiąca, w którym zostało przyznane.
9. Osoba, która otrzymuje świadczenie, niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw sportu o ustaniu co najmniej jednego z warunków wymienionych w ust. 2 pkt 3-6.
10. Minister właściwy do spraw sportu pozbawia świadczenia, poczynawszy od miesiąca, w którym ustał co najmniej jeden z warunków wymienionych w ust. 2 pkt 3-6.
11. Świadczenie jest wypłacane co miesiąc przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw sportu.
12. Jeżeli dana osoba jest uprawniona do otrzymania więcej niż jednego świadczenia otrzymuje tylko jedno świadczenie, w oparciu o podstawę przez nią wybraną.

Rozdział 9

Kwalifikacje zawodowe w sporcie

Art. 48.

1. Z wyłączeniem zajęć wychowania fizycznego, których zasady prowadzenia ustalają odrębne przepisy, zorganizowane zajęcia w zakresie sportu, w tym zajęcia pozalekcyjne zajęcia sportowe w szkołach a także zajęcia sportowe dla studentów w ramach akademickich klubów sportowych, mogą prowadzić wyłącznie osoby posiadające kwalifikacje trenera.

2. Kształcenie trenerów oraz menedżerów sportu i menedżerów dyscypliny sportu podlega nadzorowi ministra właściwego do spraw sportu.
3. Kształcenie trenerów oraz menedżerów sportu i menedżerów dyscypliny sportu przez jednostki organizacyjne inne niż szkoły wyższe lub polskie związki sportowe wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw sportu.
4. Minister właściwy do spraw sportu może udzielić zgody, o której mowa w ust. 3, w przypadku stwierdzenia, że wnioskująca o zgodę jednostka posiada odpowiednie warunki kadrowe, programowe i organizacyjne, konieczne dla prawidłowego przeprowadzenia kształcenia.
5. Postępowanie w sprawie udzielenia zgody, o której mowa w ust. 3 powinno zakończyć się wydaniem decyzji nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia przedstawienia przez wnioskodawcę wszystkich niezbędnych dokumentów.
6. Minister właściwy do spraw sportu określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb uzyskiwania tytułu trenera, uwzględniając stopnie trenerskie; warunki uzyskiwania stopni trenerskich oraz zgody na kształcenie przez jednostki inne niż szkoły wyższe i polskie związki sportowe, uwzględniając dokumenty niezbędne do uzyskania zgody; dokumenty stwierdzające posiadane kwalifikacje; formularze wniosków oraz wzory dyplomów i legitymacji tytułów oraz szczegółowe warunki i tryb sprawowania nadzoru, o którym mowa w ust. 2.;
7. Minister właściwy do spraw sportu określa w drodze rozporządzenia warunki wykonywania zawodu trenera; zasady zatrudniania trenerów przez kluby, związki sportowe i interdyscyplinarne stowarzyszenia sportowe, w tym minimalne wynagrodzenie przysługujące trenerom.
8. Minister właściwy do spraw sportu określa w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady i tryb uzyskiwania tytułu menedżera sportu i menedżera dyscypliny sportu oraz warunki uzyskiwania zgody na kształcenie menedżerów sportu i menedżerów dyscypliny przez jednostki inne niż szkoły wyższe i polskie związki sportowe.

Art. 49.

1. Licencję trenera przyznaje właściwy polski związek sportowy lub z jego upoważnienia związek sportowy działający w danej dyscyplinie sportu na wniosek osoby zainteresowanej, po stwierdzeniu że osoba ta posiada kwalifikacje, o których mowa w art. 48 ust. 6
2. Do wniosku o wydanie licencji trenera należy dołączyć:
 - 1) oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych oraz korzystaniu z pełni praw publicznych
 - 2) dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1;
 - 3) zaświadczenie lekarskie o dobrym stanie zdrowia
3. Koszty wydania zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, pokrywa osoba ubiegająca się o wydanie licencji trenera.
4. Warunki i tryb wydawania licencji trenera określa właściwy polski związek sportowy.
5. Polski związek sportowy prowadzi ewidencję wydanych licencji trenera.
6. Polski związek sportowy może pobierać opłatę za wydanie licencji trenera w wysokości nie przekraczającej kosztów jej wydania.

Art. 50.

1. Trenerzy, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w związku z wykonywaniem swojej funkcji, mogą otrzymywać stypendium trenerskie, wypłacane przez klub sportowy, związek

sportowy, szkołę lub szkołę wyższą, na podstawie zawartej umowy, określającej co najmniej obowiązki trenera oraz wysokość stypendium.

2. Trenerzy pobierający stypendium trenerskie są stypendystami sportowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.
3. Okres pobierania stypendium trenerskiego zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, oraz okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Podstawę zaliczenia okresu pobierania stypendium stanowi zaświadczenie wydane przez klub sportowy.

Art.52

Stypendia lub nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetu tych jednostek.

Art.53

1. Trenerzy legitymujący się wykształceniem wyższym i co najmniej trzyletnim okresem pracy w związku sportowym lub w klubie sportowym biorącym udział we współzawodnictwie organizowanym przez polski związek sportowy uzyskują z dniem nawiązania stosunku pracy w szkole stopień nauczyciela kontraktowego, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta nauczyciela. (Dz. U. z 2006 r. Nr 97 poz. 674 z późn. zm.)
2. Trenerzy posiadający najwyższy stopień trenerski lub tytuł naukowy oraz legitymujący się co najmniej 3-letnim okresem pracy w klubie sportowym lub związku sportowym, z dniem nawiązania stosunku pracy w szkole uzyskują stopień nauczyciela mianowanego w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 1.
3. Nauczyciele wychowania fizycznego, którzy uzyskali tytuł trenera, po przepracowaniu każdych kolejnych 3 lat w klubie sportowym lub w związku sportowym, uzyskują uprawnienia do awansu na kolejny stopień awansu nauczycielskiego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w ust. 1, bez konieczności spełnienia warunków awansu wskazanych w tej ustawie.

Art. 54

1. Minister właściwy do spraw sportu jest organem uprawnionym do uznawania kwalifikacji zawodowych w sporcie w odniesieniu do osób, do których nie stosuje się przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.
2. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji osób, o których mowa w ust. 1, wszczyna się na wniosek osoby zainteresowanej.
3. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji powinno zakończyć się wydaniem decyzji nie później, niż w terminie 4 miesięcy od dnia przedstawienia przez wnioskodawcę wszystkich niezbędnych dokumentów.
4. Minister właściwy do spraw sportu określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki uznawania kwalifikacji, uwzględniając wzór wniosku oraz rodzaj dokumentów, które powinny zostać dołączone do wniosku.

Art. 55.

1. Licencję sędziego sportowego można przyznać osobie, która:
 - 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
 - 2) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 3) pisemnie zobowiąże się do przestrzegania postanowień statutu i regulaminów polskich związków sportowych oraz międzynarodowych organizacji sportowych, w tym także do poddania się odpowiedzialności dyscyplinarnej.
2. Szczegółowe warunki i tryb przyznawania i pozbawiania licencji sędziego sportowego w danej dyscyplinie sportu oraz przypadki, kiedy polski związek sportowy może pozbawić sędziego sportowego licencji, określają regulaminy polskich związków sportowych.
3. Sędzia sportowy może otrzymywać wynagrodzenie w związku z pełnieniem swojej funkcji lub ekwiwalent sędziowski jako zwrot poniesionych kosztów, który stanowi należność za pełnienie funkcji społecznej w rozumieniu odrębnych przepisów.
4. Polski związek sportowy, z uwzględnieniem przepisów międzynarodowych organizacji sportowych działających w danej dyscyplinie sportu, określa warunki pełnienia funkcji sędziego sportowego.

Rozdział 10**Bezpieczeństwo w sporcie****Art.56.**

1. Polski związek sportowy, przy współpracy z organami władzy publicznej, zapewnia bezpieczeństwo uprawiania danej dyscypliny sportu w ramach współzawodnictwa sportowego, które organizuje.
2. Polski związek sportowy uchwała regulamin bezpiecznego uprawiania danej dyscypliny sportu w ramach współzawodnictwa sportowego, które organizuje.
3. Zapewnienie bezpieczeństwa osób przebywających w górach należy do organów administracji rządowej i organów jednostek samorządu terytorialnego, dyrekcji parków narodowych, a także do osób prawnych i fizycznych prowadzących w górach działalność w zakresie kultury fizycznej.
4. Zapewnienie bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się w miejscach wyznaczonych oraz uprawiających sporty wodne należy do osób prawnych lub fizycznych prowadzących działalność w tym zakresie oraz do organów administracji rządowej i właściwych terytorialnie gmin.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych i administracji określa, w drodze rozporządzenia, warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne, a także obowiązki osób prawnych i fizycznych, o których mowa w ust. 3 i 4.

Rozdział 11

Zwalczanie dopingu w sporcie

Art. 57.

1. Dopingiem jest stosowanie przez zawodników substancji lub metod zabronionych, o których mowa w art. 58 ust.5 pkt 1 a także inne działania zawodników lub innych osób, uznane za zabronione przez przepisy międzynarodowych organizacji sportowych działających w określonej dyscyplinie sportu.
2. Dopingiem w sporcie nie jest zachowanie zawodnika określone w ust.1, jeżeli jest ono uzasadnione celem leczniczym, a zawodnik otrzymał zgodę Komisji do Zwalczania Dopingu w Sporcie na stosowanie określonej substancji lub metody zabronionej.
3. Polski związek sportowy realizuje odpowiedzialność dyscyplinarną za stosowanie dopingu w danej dyscyplinie sportu na zasadach określonych w regulaminie dyscyplinarnym.
4. Substancje lub metody zabronione określa się na podstawie Załącznika nr 1 do Międzynarodowej konwencji sporządzonej w Paryżu w dniu 19 października 2005 r. o zwalczaniu dopingu w sporcie (Dz. U z 2007 r Nr 42, poz. 999) oraz jego zmiana dokonanych w trybie art.34 tej konwencji.

Art.58.

1. Organem właściwym do zwalczania dopingu w sporcie jest Komisja do Zwalczania Dopingu w Sporcie, zwana dalej „Komisją”.
2. W skład Komisji wchodzi Przewodniczący oraz 10 członków, których powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej, spośród osób posiadających udokumentowaną wiedzę i doświadczenie w dziedzinie medycyny, sportu, etyki, biologii lub prawa i dających rękojmię prawidłowego wykonywania zadań członka Komisji.
3. Członkiem Komisji nie może być osoba karana za przestępstwo umyślne lub przestępstwo umyślne skarbowe.
4. Kadencja Przewodniczącego i członków Komisji wynosi 4 lata.
5. Do zadań Komisji należy w szczególności:
 - 1) prowadzenie aktualnego i jawnego wykazu substancji oraz metod zabronionych, zgodnego z listą, substancji zabronionych i metod zabronionych, publikowaną przez Światową Agencję Antydopingową;
 - 2) przeprowadzanie kontroli dopingowych podczas zawodów, jak i poza nimi, oraz upoważnianie innych podmiotów do przeprowadzania takich kontroli;
 - 3) prowadzenie badań wspierających zwalczanie dopingu w sporcie;
 - 4) wspieranie, opracowywanie i wdrażanie programów edukacyjnych lub szkoleniowych, dotyczących zwalczania dopingu w sporcie.
6. Minister właściwy do spraw sportu określa, w drodze rozporządzenia, organizację oraz szczegółowe zasady funkcjonowania i finansowania Komisji, w sposób zapewniający sprawność działania Komisji oraz uwzględniając ustalenia międzynarodowych organizacji sportowych, z którymi Komisja będzie współpracować.

Art.59.

Minister właściwy do spraw sportu udziela dotacji podmiotowej , w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, Instytutowi Sportu w Warszawie na finansowanie zadań związanych z przeprowadzeniem analiz antydopingowych, zleconych przez Komisję, o której mowa w art. 56, zakupu sprzętu służącego do przeprowadzania tych analiz oraz na pokrycie kosztów związanych z utrzymaniem akredytacji Światowej Agencji Antydopingowej.

Rozdział 12**Odpowiedzialność cywilna i karna****Art.60.**

1. Członek zarządu lub rady nadzorczej polskiego związku sportowego odpowiada wobec tego związku za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem, chyba że nie ponosi winy.
2. Jeżeli szkodę, o której mowa w ust. 1, wyrządziło kilka osób wspólnie, osoby te ponoszą odpowiedzialność solidarną.

Art.61

Kto podejmuje działania stanowiące doping, polegające na wprowadzaniu do obrotu substancji zabronionych lub przyrządów umożliwiających stosowanie metody zabronionej albo uczestniczeniu w takim obrocie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Rozdział 13**Zmiany w przepisach obowiązujących****Art. 62.**

W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) w art. 7 w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) turystyki w tym terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych oraz sportu w zakresie przewidzianym ustawą z dnia _____ 2009 r. o sporcie (Dz. U. _____ Nr _____ poz. _____),”.

Art. 63.

W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.) w art. 14 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) sportu,”.

Art. 64

W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, z późn. zm.) w art. 4 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) sportu,”.

Art. 65.

W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844, późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 3 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„ 5) grunty, budynki i budowle stanowiące obiekty sportowe, w części wykorzystywanej do organizacji zajęć treningowych lub zawodów sportowych przez kluby sportowe lub związki sportowe działające na podstawie ustawy z dnia 2009 o sporcie (Dz. U. _____ Nr _____ poz. _____),”.

2) w art. 7 ust.1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„ 5) nieruchomości lub ich części zajęte na potrzeby prowadzenia przez stowarzyszenia statutowej działalności wśród dzieci i młodzieży w zakresie oświaty, wychowania, nauki i techniki oraz kultury fizycznej, z wyjątkiem wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej, oraz grunty zajęte trwale na obozowiska i bazy wypoczynkowe dzieci i młodzieży,”

Art. 66.

W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz.U. z 2006 r. Nr 136, poz.969, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art.1. 1. Opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne lub jako grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza, z zastrzeżeniem ust.2

„ 2. Opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają również grunty o powierzchni powyżej 10 ha , wykorzystywane wyłącznie do uprawiania sportu.”

2) w art.4 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1) dla gruntów gospodarstw rolnych oraz gruntów o powierzchni powyżej 10 ha, wykorzystywanych wyłącznie dla uprawiania sportu – liczba hektarów przeliczeniowych ustalana na podstawie powierzchni, rodzajów i klas użytków rolnych wynikających z ewidencji gruntów i budynków oraz zaliczenia do okręgu podatkowego”

Art. 67.

W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 1997 r. Nr 115 poz. 741, z późn. zm.) w art. 72 ust.3 , po pkt 2 dodaje się pkt 2a) w brzmieniu:

„ 2a) za nieruchomości gruntowe na działalność związków sportowych lub klubów sportowych, o której mowa w ustawie z dnia 2009 o sporcie (Dz. U. _____ Nr _____ poz. _____), - 0,3% ceny”

Art. 68.

W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, z późn. zm.) art. 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ograniczenia, dotyczące tworzenia spółek prawa handlowego i przystępowania przez gminę do nich, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mają zastosowania do posiadania przez gminę akcji lub udziałów spółek zajmujących się czynnościami bankowymi, ubezpieczeniowymi oraz działalnością doradczą, promocyjną, edukacyjną i wydawniczą na rzecz samorządu terytorialnego, a także innych spółek ważnych dla rozwoju gminy, w tym spółek będących klubami sportowymi w rozumieniu ustawy z dnia 2009 o sporcie (Dz. U. _____ Nr _____ poz. _____), .”

Art.69.

W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) w art. 22 dodaje się ust. 6-9 o następującej treści:

„6. Przedszkola, szkoły oraz placówki oświatowo-wychowawcze obowiązane są do prowadzenia zajęć wychowania fizycznego oraz zajęć pozalekcyjnych w zakresie sportu. Obowiązkowy wymiar zajęć wychowania fizycznego dla uczniów klas IV, V i VI szkół podstawowych i gimnazjów wynosi 4 godziny lekcyjne, a dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych – 3 godziny lekcyjne w ciągu tygodnia. Wymiar zajęć pozalekcyjnych w zakresie sportu określany jest przez dyrektora przedszkola, szkoły lub placówki oświatowo- wychowawczej.

7. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw sportu określa, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne formy realizacji obowiązkowych zajęć wychowania fizycznego, mając w szczególności na względzie potrzeby zdrowotne uczniów, specyfikę ich zainteresowań sportowych, warunki realizacji zajęć wychowania fizycznego oraz tradycje sportowe danego środowiska lub szkoły.

8. W celu kształcenia młodzieży o szczególnych uzdolnieniach sportowych oraz odpowiednich warunkach zdrowotnych mogą być tworzone klasy lub szkoły sportowe albo szkoły mistrzostwa sportowego, realizujące programy szkolenia w określonych dyscyplinach sportu.

9. Programy szkolenia, o których mowa w ust. 8, dopuszcza do użytku szkolnego minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw sportu działającego we współpracy z właściwym polskim związkiem sportowym”.

Art.70.

W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„ 3. Nauczyciele akademicy legitymujący się co najmniej trzyletnim okresem pracy w szkole wyższej lub osoby posiadające co najmniej pięcioletni okres pracy i znaczący dorobek zawodowy oraz trenerzy , spełniający warunki określone w art. 53 ust.1 ustawy z dnia2009 o sporcie ((Dz. U. _____ Nr _____ poz. _____), . uzyskują z dniem nawiązania stosunku pracy w szkole stopień nauczyciela kontraktowego, z zastrzeżeniem ust. 4.”

2) w art. 9a po ust. 4 dodaje się ust.5 w brzmieniu :

„5. Trenerzy spełniający warunki określone w art. 53 ust.2 ustawy , której mowa w ust.3, w dniu nawiązania stosunku pracy w szkole, zakładzie kształcenia nauczycieli lub kolegium pracowników służb społecznych uzyskują stopień nauczyciela mianowanego.”

3) w art. 9b, po ust.1 dodaje się pkt 1a) w brzmieniu:

„ 1a. Wystarczającym warunkiem nadania nauczycielowi wychowania fizycznego kolejnego stopnia awansu zawodowego jest spełnienie wymagań określonych w art. 53.ust.3 ustawy , o której mowa w art. 9a ust.3”.

Art.71.

W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust.1 po pkt 26 dodaje się pkt 26 a) w brzmieniu

„ 26a) uczelnia sportowa – uczelnia publiczna nadzorowana przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej ;”

2) w art. 160 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W zakresie ustalonym regulaminem studiów uczelnie prowadzące studia stacjonarne obowiązane są do prowadzenia zajęć wychowania fizycznego.”.

3) w art. 252 po ust.5 dodaje się ust.5a w brzmieniu:

„ 5a) Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy Akademii Wychowania Fizycznego stają się z dniem2010 r. uczelniami sportowymi”.

Art.72.

W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2008 r. Nr 14, poz. 92) po art. 10f dodaje się art. 10g o następującej treści:

„Art. 10g. 1. Zajęcia rehabilitacji ruchowej oraz zabiegi fizjoterapeutyczne mogą prowadzić fizjoterapeuci i absolwenci szkół wyższych ze specjalnością rehabilitacja lub gimnastyka lecznicza oraz technicy fizjoterapii.

2. Zajęcia o charakterze profilaktycznym i korektywnym mogą prowadzić absolwenci szkół wyższych lub średnich zawodowych i absolwenci zakładów kształcenia nauczycieli - o kierunku (specjalności) wychowanie fizyczne, jeżeli w trakcie nauki lub po jej ukończeniu

nabyli kwalifikacje do prowadzenia tego typu zajęć, oraz absolwenci szkół wyższych lub średnich zawodowych i absolwenci zakładów kształcenia nauczycieli - o kierunku (specjalności) wychowanie przedszkolne lub nauczanie początkowe, po uzyskaniu kwalifikacji w zakresie gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej.

3. Kwalifikacje do prowadzenia zajęć gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej w szkołach określają odrębne przepisy.”.

Art.73.

W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 zmienia się treść punktu 10, który otrzymują brzmienie:

„10) sport ,”

2) zmienia się treść art. 15, który otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Dział sport obejmuje sprawy:

- 1) sportu, w tym sportu dzieci i młodzieży oraz osób niepełnosprawnych;
- 2) rekreacji ruchowej;
- 3) wychowania fizycznego.”.

Art. 74.

W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525, z późn. zm.) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. 1. Uprawianie sportów o charakterze strzeleckim wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tej dziedzinie sportu.

2. Egzaminy stwierdzające posiadanie odpowiednich kwalifikacji niezbędnych do uprawiania sportów o charakterze strzeleckim przeprowadza oraz stosowny dokument wydaje właściwy polski związek sportowy, o którym mowa w ustawie z dnia ____ 2009 r. o sporcie (Dz. U. ____ Nr ____, poz. ____). Za przeprowadzenie egzaminu pobiera się opłatę w wysokości 400 zł; opłata ta stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.

3. Posiadanie dokumentu, o którym mowa w ust. 2, stanowi potwierdzenie kwalifikacji sportowych, jakie powinna spełniać osoba ubiegająca się o wydanie pozwolenia na broń do celów sportowych na podstawie przepisów o broni i amunicji.”.

Art. 75.

W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 693) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może powierzyć, w drodze rozporządzenia, niektóre zadania organu inspekcyjnego w stosunku do statków sportowych o długości kadłuba do 24 m., polskiemu związkowi sportowemu, o którym mowa w rozdziale 2. ustawy z dnia ____ 2009 r. o sporcie (Dz. U. ____ Nr ____ poz. ____), kierując się względami uproszczenia procedur i specjalistycznym charakterem zadań realizowanych przez polskie związki sportowe.”.

Art. 76.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rejestr statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji ruchowej prowadzi właściwy polski związek sportowy, w rozumieniu ustawy z dnia ____ 2009 r. o sporcie (Dz. U. ____ Nr ____, poz. ____).”.

2) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Prowadzenie statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji, zwane dalej „uprawianiem turystyki wodnej”, wymaga:

- 1) posiadania odpowiedniej wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa;
- 2) przestrzegania zasad bezpieczeństwa.

2. Przepis ust. 1 dotyczy statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji:

- 1) o napędzie żaglowym (jachtów żaglowych), które mogą być wyposażone w pomocniczy napęd mechaniczny;
- 2) o napędzie mechanicznym (jachtów motorowych), w tym także skuterów wodnych, łodzi pneumatycznych i poduszkowców;
- 3) o napędzie innym niż żaglowy lub mechaniczny.

3. Uprawianie turystyki wodnej na jachtach żaglowych o długości kadłuba powyżej 7,5 m. lub motorowych o mocy silnika powyżej 10 kW, wymaga posiadania stosownego dokumentu wydanego przez właściwy polski związek sportowy.

4. Nie wymaga posiadania stosownego dokumentu uprawianie turystyki wodnej na wypornościowych jachtach motorowych o mocy silnika do 75 kW, o długości kadłuba do 13 m, których prędkość maksymalna ograniczona jest konstrukcyjnie do 15 km/h.

5. Minister właściwy do spraw transportu określa w drodze rozporządzenia:

- 1) dodatkowe wymagania techniczne dla jachtów motorowych określonych w ust. 4;
- 2) dodatkowe wymagania wobec osób prowadzących jachty motorowe określone w ust. 4;
- 3) sposób i tryb przeprowadzania szkolenia dla prowadzących jachty motorowe określone w ust. 4 z zakresu bezpieczeństwa na wodzie – w przypadku jednostek przeznaczonych pod wynajem – oraz wzór dokumentu potwierdzający odbycie takiego szkolenia.

6. Osoba, która uzyskała uprawnienia do uprawiania turystyki wodnej w innym państwie, może uprawiać turystykę wodną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie posiadanych uprawnień potwierdzonych stosownym dokumentem.

7. Dokument, o którym mowa w ust. 3, określający uprawnienia do prowadzenia określonej wielkości jachtów żaglowych albo motorowych na określonych wodach wydaje właściwy polski związek sportowy osobom posiadającym odpowiednią wiedzę i umiejętności z zakresu żeglarstwa oraz spełniającym inne wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 13.

8. Jeżeli do uzyskania dokumentu, o którym mowa w ust. 3, niezbędne jest zdanie egzaminu potwierdzającego posiadanie odpowiedniej wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa, egzamin ten przeprowadza właściwy polski związek sportowy.

9. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 8, oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 3, pobiera się opłatę, która stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.

10. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 9, nie może być wyższa niż:

- 1) 500 zł. - za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 8;
- 2) 50 zł. - za wydanie dokumentu, o którym mowa w ust. 3;
- przy czym opłaty dla uczniów i studentów w wieku do 26 lat podlegają obniżeniu o 50%.

11. Właściwe polskie związki sportowe prowadzą ewidencję wydanych dokumentów, o których mowa w ust. 3, oraz gromadzą dokumentację będącą podstawą do wydania tych dokumentów.

12. Szkolenia w zakresie uprawiania turystyki wodnej prowadzą instruktorzy organizacji żeglarskich według systemu szkolenia danej organizacji, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu. System szkolenia powinien uwzględniać zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do uzyskania uprawnień określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 13.

13. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej, określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) zasady bezpieczeństwa przy uprawianiu turystyki wodnej;
- 2) wymagania niezbędne do uzyskania dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień, w szczególności dotyczące wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa, oraz odpowiadający im zakres uprawnień do prowadzenia jachtów żaglowych albo motorowych;
- 3) sposób i tryb przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w ust. 8;
- 4) wzory dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień;

- biorąc pod uwagę bezpieczeństwo żeglugi;

5) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 8, oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 3, biorąc pod uwagę zakres uprawnień uzyskiwanych po zdaniu egzaminu, koszty poniesione przez właściwy polski związek sportowy oraz warunki wskazane w ust. 10.”.

Art. 77.

W ustawie z dnia 18 września 2001 r. Kodeks morski (Dz. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.) w art. 23 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Statek morski stanowiący polską własność, używany wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych, o długości kadłuba do 24 m., podlega obowiązkowi wpisu do polskiego rejestru jachtów prowadzonego przez polski związek sportowy, w rozumieniu ustawy z dnia ____ 2009 r. o sporcie (Dz. U. ____ Nr ____, poz. ____).”.

Art. 78.

W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 4 pkt 6 wykreśla się;

2) art. 4 ust. 1 pkt. 14 otrzymuje nowe brzmienie:

„14) upowszechniania sportu”.

Art. 79.

W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostkami współpracującymi z systemem są służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego, w szczególności: jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej, jednostki ochrony przeciwpożarowej włączone do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, podmioty, o których mowa w art. 15a, inne jednostki podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej.”;

2) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach, należy w szczególności do Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego - specjalistycznych stowarzyszeń o zasięgu ogólnokrajowym - w zakresie określonym w statutach tych organizacji.

2. Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na wodach, należy w szczególności do Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego - specjalistycznego stowarzyszenia o zasięgu ogólnokrajowym - w zakresie określonym w statucie tej organizacji.

3. Organizacje, o których mowa w ust. 1 i 2, współdziałają w realizacji swoich zadań z organami administracji rządowej i organami jednostek samorządu terytorialnego oraz osobami prawnymi i fizycznymi prowadzącymi działalność w zakresie kultury fizycznej i turystyki.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków i uprawnień specjalistycznych organizacji ratowniczych, warunki ich wykonywania przez inne organizacje ratownicze, a także rodzaj i wysokość świadczeń przysługujących ratownikom górskim i wodnym w związku z udziałem w akcji ratowniczej. Rozporządzenie, o którym mowa w zdaniu poprzednim, powinno określać zadania w zakresie organizowania pomocy oraz ratowania osób podejmowane przez poszczególne organizacje ratownicze, a także przewidywać świadczenia finansowe i rzeczowe, z uwzględnieniem czasu trwania i stopnia niebezpieczeństwa wyprawy ratunkowej.”.

Art.80.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 ust. 1 po pkt 36 dodaje się pkt 36a w brzmieniu:

„36.a dochody z tytułu prowadzenia klubów sportowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia o sporcie (Dz.U. z 2009 r. Nr poz.) ,w części wydatkowanej na cele klubu w roku podatkowym lub w roku po nim następującym,”

2) w art. 26 ust. 1 po pkt 6a dodaje się pkt 6b i 6c) w brzmieniu

„6b) udokumentowanych wydatków ponoszonych przez podatnika na udział jego małoletnich dzieci w zorganizowanych zajęciach sportowych prowadzonych przez związki sportowe lub kluby sportowe , o których mowa w przepisach ustawy z dnia2009 o sporcie (Dz.U. z 2009 r. Nr poz.)

6c) wydatków na nabycie udziałów lub akcji w klubie sportowym , o którym mowa w pkt 6a”

3) w art.26 ust 1 pkt 9 dodaje się literę d o następującej treści:

„d) związane z działalnością związku sportowego lub klubu sportowego.”.

4) w art. 26 ust.1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„1) osób fizycznych, z wyjątkiem osób prowadzących klub sportowy

Art. 81

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 ust.1 pkt 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„ 8) wydatków na objęcie lub nabycie udziałów albo wkładów w spółdzielni, udziałów albo akcji w spółce – z wyjątkiem spółek będących związkami sportowymi lub klubami sportowymi- oraz innych papierów wartościowych, a także wydatków na nabycie tytułów uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa w funduszach kapitałowych; wydatki takie są jednak kosztem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia tych wkładów, udziałów, akcji oraz innych papierów wartościowych, w tym z tytułu wykupu przez emitenta papierów wartościowych, a także z odkupienia tytułów uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa w funduszach kapitałowych albo umorzenia jednostek uczestnictwa, tytułów uczestnictwa oraz certyfikatów inwestycyjnych w funduszach kapitałowych, z zastrzeżeniem ust. 7e

2) w art. 17 w ust. 1 pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„ 5a) dochody spółek będących klubami sportowymi , o których mowa w ustawie z dnia2009 r. o sporcie (Dz. U. z Nr poz.....) przeznaczone i wydatkowane na szkolenie zawodników i udział we współzawodnictwie sportowym w kategoriach wiekowych dziecięcych i młodzieżowych w rozumieniu przepisów polskiego związku sportowego organizującego współzawodnictwo sportowe w określonej dyscyplinie sportu , w części nie zaliczonej kosztów uzyskania przychodów,

3) w art. 17 ust. 1c pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedsiębiorstwach państwowych, spółdzielniach i spółkach akcyjnych nie będących polskimi związkami sportowymi ”.

4) w art. 18 ust.1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) darowizn na rzecz polskich związków sportowych, związków sportowych i klubów sportowych działających na podstawie ustawy o sporcie - łącznie do wysokości nie przekraczającej 10% dochodu, o którym mowa w art. 7 ust. 3 albo w art. 7a ust. 1,”

5) w art. 18 ust.1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) osób fizycznych, z wyjątkiem osób prowadzących klub sportowy”

Art. 82.

W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2004 r. Nr 142 poz. 1514 z późn. zm.) w art. 4 ust. 1 , po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) nabycie w drodze darowizny pieniędzy lub innych rzeczy przez osobę prowadzącą klub sportowy jeżeli pieniądze te lub rzeczy obdarowany przeznaczy w okresie 24 miesięcy od dnia ich otrzymania na szkolenie zawodników i udział we współzawodnictwie sportowym w kategoriach wiekowych dziecięcych i młodzieżowych w rozumieniu przepisów polskiego związku sportowego organizującego współzawodnictwo sportowe w określonej dyscyplinie sportu”

Art.83

W ustawie z dnia 6 września 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 296b. otrzymuje brzmienie

„Art.296b. § 1. Kto, w związku z organizowaniem lub uczestnictwem w zawodach sportowych organizowanych przez polski związek sportowy lub podmioty działające z jego upoważnienia a także międzynarodową organizację sportową, przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę lub takiej korzyści żąda, w zamian za nieuczciwe zachowanie, mogące mieć wpływ na wynik tych zawodów, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto w wypadkach określonych w ust. 1, udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej lub osobistej.

§ 3. Nie podlega karze sprawca przestępstwa określonego w ust. 2, jeżeli korzyść majątkowa lub osobista albo ich obietnica zostały przyjęte, a sprawca zawiadomił o tym fakcie organ powołany do ścigania przestępstw i ujawnił wszystkie istotne okoliczności przestępstwa, zanim organ ten o nim się dowiedział.

§ 4. Kto, w związku z czynem określonym w ust. 1 albo ust. 2, bierze udział w zakładach bukmacherskich, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. „

2) po art.296b. dodaje się art. 296c. i art. 296d. w brzmieniu:

„Art.296c. § 1. Kto, powołując się na wpływy w sprawach związanych z organizowaniem lub uczestnictwem w zawodach sportowych organizowanych podmiot wskazany w art.296b § 1 przez polski związek albo wywołując przekonanie innej osoby lub utwierdzając ją w przekonaniu o istnieniu takich wpływów , podejmuje się pośrednictwa w uzyskaniu określonego wyniku tych zawodów lub współzawodnictwa sportowego w zamian za korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej lub osobistej w zamian za pośrednictwo w uzyskaniu określonego wyniku zawodów sportowych lub współzawodnictwa sportowego , polegające na bezprawnym wywarceniu wpływu na zachowanie osoby uczestniczącej w tych zawodach lub współzawodnictwie lub pełniącej funkcję związaną z ich organizowaniem lub prowadzeniem.

§3. Nie podlega karze sprawca przestępstwa określonego w ust. 2, jeżeli korzyść majątkowa lub osobista albo ich obietnica zostały przyjęte, a sprawca zawiadomił o

tym fakcie organ powołany do ścigania przestępstw i ujawnił wszystkie istotne okoliczności przestępstwa, zanim organ ten o nim się dowiedział.

Art.296d. Substancje zabronione, przedmioty albo pieniądze służące do popełnienia przestępstw określonych w tym rozdziale ulegają przepadkowi, chociażby nie stanowiły własności sprawcy."

Art.84.

W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 z późn. zm) w art.19 w ust.1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określonych w art.134, art.135 § 1, art. 136 § 1, art.156 § 1 i 3, art.163 § 1 i 3, art.164 § 1, art.165 § 1 i 3, art.166, , art.167, art. 173 § 1 i 3, art.189, art.200, art.204 § 4, art.223, , art.228 § 1 i 3-5, art. 229 § 1 i 3-5, art.230 § 1 i, art.230a § 1 , art.231 § 2, art.232, art.245, art. 246, art.252 § 1-3, art.253 , art.258, art. 269, art..280-282, art. 285 §1, art. 286 §1, art. 296 §1-3, art. 296a §1,2 i 4, art. 296 b. § 1,2 I 4, I art. 296 c. § 1 i 2 art. art. 299 §1-6 oraz w art. 310 § 1,2 i 4 Kodeksu Karnego"

Art.85.

W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz.U. z 2007 r. Nr 36, poz. 232 z późn. zm.) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ustawy stosuje się także w sprawach o przestępstwa określone w art.228 § 1 i 3-6, art. 229 §1 I 3-5, art. 230 §1, art. 230a §1, art. 231 §1 i 2 , art. 250a §1 i 2, art.258, art.296a § 1, 2 i 4, art. 296b § 1,2 i 4 i art.296c § 1 i 2 Kodeksu Karnego

Art.86.

W ustawie z dnia 28 października 2002 o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary * Dz. U. z 2002 r., Nr 197, poz. 1661, z późn. zm) w art.16 w sut.1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„ 3) łapownictwa i płatnej protekcji , określone w :

a) art.228-230a, art.250a, art.296a, art.296b i art.296c Kodeksu Karnego

b) art.192b i art.192c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 o świadczeniach opieki zdrowotnej, finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm)

Art.87.

W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz.708, Nr 158, poz. 1122 i Nr 218 poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25 , poz. 162) w art. 2 w ust.1 w pkt 1 lit b otrzymuje brzmienie:

„b) wymiarowi sprawiedliwości , określonym w art.233, wyborom i referendum, określonym w art.250a, porządkowi publicznemu, określonym w art. 258, wiarygodności dokumentów, określonych w art. 270-273, mieniu, określonym w art. 286, obrotowi gospodarczemu, określonych w art. 296, 296a,296b, 296c, 297 i 299, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, określonym w art. 310 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny, a także o których mowa w art. 585-592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 183 , poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 104, poz.708 i Nr 157, poz.1119), jeżeli pozostają w związku z korupcją lub działalnością godzącą w interesy ekonomiczne państwa

Art.88.

W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 131 ust 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Dysponent części budżetowej może zlecić organizacji pozarządowej a także polskiemu związkowi sportowemu, związkowi sportowemu, interdyscyplinarnemu stowarzyszeniu sportowemu lub klubowi sportowemu realizację swoich zadań na podstawie zawartej z tą organizacją umowy, przyznając jednocześnie dotację celową na realizację tych zadań.”

2) w art. 176 ust. 1- 3 otrzymują brzmienie:

„ 1. Podmioty niezaliczane do sektora finansów publicznych i nie działające w celu osiągnięcia zysku a także polskie związki sportowe, związki sportowe i kluby sportowe , mogą otrzymywać z budżetu jednostki samorządu terytorialnego dotacje na cele publiczne związane z realizacją zadań tej jednostki.

2. Zlecenie zadania i udzielenie dotacji następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, a jeżeli dotyczy ono innych zadań niż określone w tej ustawie lub zadań z zakresu sportu - na podstawie umowy jednostki samorządu terytorialnego z podmiotem, o którym mowa w ust.1; przepis art. 131 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Tryb postępowania o udzielenie dotacji na inne zadania niż określone w ustawie, której mowa w ust. 2 a także na zadania z zakresu sportu, sposób jej rozliczania oraz sposób kontroli wykonywania zleconego zadania określa w drodze uchwały organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, mając na uwadze zapewnienie jawności postępowania o udzielenie dotacji i jej rozliczenia.”

Art. 89.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253 poz. 2531 z późn zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„ 3) ułatwianie korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki”

2) w art. 21 w ust. 1a pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„ 7) popieranie twórczości artystycznej, literackiej, naukowej oraz działalności oświatowej i działalności w zakresie sportu

3) w art. 21 ust. 2 po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„ 7b) służyć propagowaniu i upowszechnianiu sportu”

Rozdział 14.

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 90.

1. Podmioty o statusie polskiego związku sportowego stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy polskimi związkami sportowymi w jej rozumieniu.
2. Polskie związki sportowe, o których mowa w ust. 1, a także osoby prawne będące ich członkami dostosują swoje przepisy oraz działalność do wymogów ustawy nie później niż w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 91

1. Kluby sportowe, działające w oparciu o ustawy wskazane w art. 98 pkt 1 i pkt 2, z zastrzeżeniem art. 90 ust. 2, dostosują swoje przepisy oraz działalność do wymogów ustawy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Licencje klubów, zawodników, trenerów, sędziów i agentów sportowych wydane przez polskie związki sportowe odpowiednio na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 98 pkt 2, zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2011 r.

Art. 92.

1. Działający przy Polskim Komitecie Olimpijskim Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu staje się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Trybunałem Arbitrażowym do Spraw Sportu w jej rozumieniu.
2. Istniejąca Komisja do Zwalczenia Dopingu w Sporcie staje się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Komisją do Zwalczenia Dopingu w Sporcie w jej rozumieniu.

Art. 93.

1. Stypendia przyznane na podstawie art. 22 lub art. 23a oraz wyróżnienia lub nagrody przyznane na podstawie art. 28 ustawy, o której mowa w art. 98 pkt 1, zachowują moc do chwili wydania nowych decyzji wydanych na podstawie przepisów art. 29 i art. 30 niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące.
2. Świadczenia przyznane na podstawie art. 23b ustawy, o której mowa w art. 98 pkt 1, zachowują moc.

Art. 94.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 5a, art. 7a ust. 3, art. 44 ust. 3 i art. 54 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 95 pkt 1, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 5 ust. 3, art. 13 ust. 2, art. 48 ust. 6 i art. 56 ust. 5 niniejszej ustawy;
- 2) art. 55 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 95 pkt 1, zachowuje moc do czasu wydania nowego przepisu wykonawczego na podstawie art. 15a ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 82, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 3) art. 61 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 69 pkt 1, zachowują moc do czasu wydania nowego przepisu wykonawczego na podstawie art. 22 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 72, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 4) art. 29 ust. 4, art. 32 ust. 3, art. 34 ust. 7 i art. 37 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 95 pkt 2, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 40 ust. 6, art. 46 ust. 3 i art. 41 ust. 6 - nie dłużej jednak niż przez 2 lata od dnia jej wejścia w życie.

Art. 95.

Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1165, Nr 171, poz. 1208);
- 2) ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. z 2005 r. Nr 155, poz. 1298; z 2006 r. Nr 64, poz. 448 i Nr 136, poz. 970; z 2007 r. Nr 34, poz. 206 i Nr 171, poz. 1208).

Art. 96.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Zagadnienia dotyczące szeroko rozumianego sportu, w tym sportu kwalifikowanego tj. uprawianego w ramach prowadzonego przez uprawnione podmioty współzawodnictwa sportowego, w obecnym stanie prawnym regulują przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 nr 81 poz. 889 z późn. zm.)

Dzisiejsze realia życia sportowego a także kilkuletnie doświadczenia co do funkcjonowania sportu pod rządami obecnych przepisów wskazują na konieczność dokonania określonych zmian i uzupełnień, w tym zmian w przepisach dotyczących struktur organizacyjnych zarządzających sportem, wymagań stawianych przed podmiotami pełniącymi funkcje zarządcze w odniesieniu do określonych dyscyplin sportowych i wyposażonymi w swoisty monopol w tym zakresie oraz zmian w niektórych obowiązujących regulacjach prawnych, dla ich dostosowania do wymagań stawianych organom władzy publicznej i organizacjom biorącym udział w zarządzaniu sportem.

Przedłożony projekt ustawy o sporcie wychodzi naprzeciw propozycjom wprowadzenia zmian w zakresie działalności dotyczącej sportu. Propozycje zawarte w projekcie ustawy wynikają z:

- 1) konieczności dokonania zmian w celu doprowadzenia do sytuacji, w której całokształt przepisów regulujących uprawianie sportu zawarty jest w jednym akcie prawnym
- 2) konieczności wprowadzenia dla potrzeb sportu nowych rozwiązań prawnych lub rozwiązań precyzujących obecne uregulowania – w celu jasnego i precyzyjnego określenia zadań i uprawnień organów władzy rządowej i samorządowej w zakresie dotyczącym sportu
- 3) jasnego określenia roli państwa w procesie wspierania rozwoju, upowszechniania i popularyzacji sportu, która to rola nie może ograniczać się wyłącznie do zapewnienia finansowania przygotowań olimpijskich
- 4) potrzeby stymulowania funkcjonowania w sporcie w określony sposób, nowocześnie ukształtowanych jednostek organizacyjnych i ich struktur oraz realizowania w pożądanym sposób określonych ról przez osoby fizyczne,
- 5) potrzeby szerszego otwarcia możliwości finansowania sportu przez podmioty gospodarcze, oraz stymulowania współpracy podmiotów gospodarczych i organizacji sportowych poprzez system zachęt podatkowych
- 6) konieczności zauważenia i wsparcia odpowiednimi instrumentami faktu finansowania sportu dzieci i młodzieży przez rodziców,
- 7) potrzeby ograniczenia rozbudowanego systemu nadzoru nad działalnością polskich związków sportowych i oddania ostatecznych decyzji w tym zakresie niezawisłym sądom

- 8) potrzeby stworzenia specjalnych regulacji prawnych dla sportu w niektórych dziedzinach np. regulacji finansowania sportu ze środków publicznych, regulacji podatkowych itp.

Mając powyższe na uwadze, koniecznym wydaje się wprowadzenie nowych lub doprecyzowanie istniejących regulacji prawnych w zakresie sportu rozumianego w przepisach projektu jako tej części aktywności sportowej, która związana jest z uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym, organizowanym lub prowadzonym przez międzynarodowe organizacje sportowe, polskie związki sportowe lub podmioty działające z ich upoważnienia. Ta sfera działalności sportowej wymaga poprawionej regulacji prawnej, która sprzyjać będzie jej dalszemu rozwojowi. Z drugiej strony istotnym jest, że w zakresie określenia obowiązków organów władzy publicznej w zakresie wspierania sportu projekt ustawy nie ogranicza się jedynie do instrumentów z zakresu wspierania podmiotów biorących udział we współzawodnictwie sportowym ale rozciąga te obowiązki i uprawnienia na szeroko rozumiane działania z zakresu upowszechniania i popularyzacji sportu.

Istotnym jest fakt, że sport nie może rozwijać się bez określonych środków finansowych, które powinny pochodzić nie tylko z budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, ale również z innych źródeł, w tym środków pochodzących od sponsorów i z reklamy, a także od podmiotów inwestujących udziały i akcje spółek prawa handlowego prowadzących działalność w sporcie na różnych poziomach organizacyjnych.

Zakres przedmiotowy projektu ustawy obejmuje zagadnienia związane z wspieraniem sportu przez władze publiczną a także prowadzeniem działalności w zakresie sportu przez podmioty funkcjonujące na różnym stopniu organizacji sportu i zarządzania sportem, w tym w szczególności działalnością polskich związków sportowych

W projekcie ustawy odchodzi się od funkcjonującego jeszcze - w tym w sposób formalny tj. poprzez równoległe funkcjonowanie na poziomie ustawowym pojęcia sportu kwalifikowanego i kultury fizycznej - podziału sportu na amatorski, wyczynowy i profesjonalny, określając formę aktywności człowieka związaną z uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym, jako sport . Projekt ustawy wychodzi z założenia , że pojęcia sportu w ustawie definiować nie należy, a to wobec faktu że jest ono w powszechnym rozumieniu zdecydowanie szersze niż zakres objęty proponowaną regulacją ustawową.

Projekt ustawy zakłada, że ustawa o sporcie będzie jedynym aktem prawnym regulującym w całości zagadnienia związane z wspieraniem rozwoju, upowszechnianiem i popularyzacją sportu oraz w szczególności z udziałem we współzawodnictwie sportowym oraz jego organizacją i zarządzaniem.

Rozwiązania prawne, zawarte w rozdziale 2 projektu ustawy: „Wspieranie sportu przez organy władzy publicznej precyzyjnie i w sposób wyczerpujący regulują obowiązki właściwych ministrów w tym zakresie (art.4 projektu). Ponadto – uznając ogromne możliwości, jakie dla rozwoju sportu przynieść może właściwa współpraca podmiotów sportowych z resortami obrony i spraw wewnętrznych –

projekt ustawy zawiera regulacje wspierające rozwój sportu w tych resortach, w szczególności zaś tych dyscyplin sportu, które stanowić mogą uzupełnienie szkolenia wojskowego i policyjnego (art. 5 projektu ustawy).

Jednym z najistotniejszych uregulowań zawartych w projekcie ustawy jest zespół przepisów w sposób precyzyjny określający uprawnienia oraz obowiązki jednostek samorządu terytorialnego w zakresie wspierania sportu (art. 6 – 10 projektu ustawy).

Projekt ustawy zakłada po pierwsze swobodę wyboru przez jednostki samorządu terytorialnego zakresu wspierania sportu, w sposób precyzyjny wskazując, iż rozwój ten może być wspierany zarówno przez dofinansowanie działalności podmiotów sportowych (dotacje) jak i osób fizycznych działających w sporcie (nagrody i wyróżnienia) a także poprzez obejmowanie akcji i udziałów w spółkach funkcjonujących w sporcie. Projekt przewiduje absolutną dowolność wyboru formy i wysokości wsparcia, oddając szczegółowe decyzje w tym zakresie organom stanowiącym jednostek samorządu terytorialnego.

Z drugiej strony – uznając, że dostępność do obiektów sportowych jest jedną z głównych barier hamujących rozwój sportu – projekt ustawy nakłada na jednostki samorządu terytorialnego obowiązek nieodpłatnego udostępnienia obiektów sportowych dla potrzeb szkolenia sportowego dzieci i młodzieży, rozciągnięty nie tylko na wprost na jednostki samorządu terytorialnego ale także – w ograniczonym zakresie - na szkoły i uczelnie publiczne (art. 11 projektu ustawy). Ten sam argument o barierach ograniczających korzystanie z obiektów sportowych leży także u podstaw propozycji, by obiekty sportowe wykorzystywane do prowadzenia zajęć sportowych dzieci i młodzieży nie podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Przepisy rozdziału 3 projektu ustawy "Zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym" definiują uczestników takiego współzawodnictwa (zawodnicy i kluby sportowe – art. 12) a także regulują zasady tworzenia niezwykle istotnych ogniw zarządzania sportem, tj. związków sportowych o regionalnym zasięgu działania. (art.16 projektu), dopuszczając – jako swoiste novum – możliwość działania tych organizacji także w formie spółek kapitałowych prawa handlowego. Ponadto projekt utrzymuje możliwość tworzenia związku sportowego także przez osoby fizyczne tj. tzw. zawodników niezrzeszonych, biorących udział we współzawodnictwie jednak uprawiających sport poza strukturami klubu sportowego w tradycyjnym rozumieniu.

Co do udziału we współzawodnictwie sportowym przepisy projektu ustawy utrzymują możliwość prowadzenia działalności w zakresie sportu zdecydowanie szerszej kategorii podmiotów funkcjonujących w każdej dopuszczalnej prawem formie. W wielu dyscyplinach sportu głównym ogniwem współzawodnictwa są kluby sportowe prowadzone przez osoby fizyczne w ramach prowadzonej przez nie działalności gospodarczej. Takie rozwiązanie jest najprostsze i najtańsze, nie

wymaga skomplikowanej procedury rejestracyjnej oraz kosztownych procedur księgowych i sprawozdawczych. Stąd nie znajdują uzasadnienia próby zawężania kręgu podmiotów władnych prowadzić taką działalność wyłącznie do klubów sportowych, działających w formie stowarzyszenia kultury fizycznej lub sportowej spółki akcyjnej, a także związków sportowych działających wyłącznie jako związki stowarzyszeń. Projekt – podobnie jak dotychczasowe przepisy – odchodzi od kreowania specjalnego rodzaju spółki działającej w sporcie tj. sportowej spółki akcyjnej, która to formuła jako zbyt skomplikowana i zawierająca zbyt wiele niepotrzebnych w praktyce ograniczeń nie sprawdziła się w przeszłości.

Utrzymując szeroką kategorię form organizacyjnych w jakich będą mogły działać kluby sportowe projekt ustawy utrzymuje jednocześnie swego rodzaju reglamentację uczestnictwa w sporcie w formie obowiązku posiadania przez klub licencji wydawanych przez właściwy polski związek sportowy. Licencja ta będzie swego rodzaju potwierdzeniem faktu brania udziału we współzawodnictwie sportowym organizowanych przez ten związek, co ma istotne znaczenie wobec przewidzianych w projekcie ustawy licznych przywilejów związanych z działalnością klubu sportowego, takich jak choćby bezpłatny dostęp do obiektów sportowych czy też daleko idące udogodnienia podatkowe. Zgodnie z założeniami projektu, ustawa określa jedynie obowiązek posiadania licencji i ogólne zasady związane z jej przyznawaniem, natomiast szczegółowe warunki wydawania licencji klubom sportowym określone będą w regulaminach polskich związków sportowych. Polskie związki sportowe będą prowadzić również ewidencję wydanych licencji. Przewiduje się również możliwość pozbawienia klubu sportowego licencji, jeżeli przez okres kolejno po sobie następujących 3 lat klub sportowy lub żaden z zawodników zrzeszonych w tym klubie, nie będzie brał udziału we współzawodnictwie sportowym. Rozwiązanie to pozwoli na uporządkowanie kwestii związanych z udziałem klubu sportowego we współzawodnictwie sportowym.

Projekt wskazuje także i definiuje interdyscyplinarne stowarzyszenia sportowe tj. jednostki skupiające na terenie jednego województwa związki sportowe działające w różnych dyscyplinach sportu. Jednostki te stanowią istotne ogniwo zarządzania sportem i w praktyce są głównym partnerem społecznym w zakresie kreowania i realizacji strategii rozwoju sportu na danym terenie dla jednostek samorządu terytorialnego szczebla wojewódzkiego.

Podobnie, jak przewidują to przepisy obowiązujące, projekt ustawy zakłada, że jedną z najważniejszych instytucji w strukturach zarządzania polskim sportem pozostanie polski związek sportowy tj. związek sportowy o zasięgu ogólnokrajowym, utworzonym po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu. Zasady funkcjonowania polskiego związku sportowego reguluje Rozdział 4 ustawy: „Polski związek sportowy”

Uznając, że jakość i sprawność działania polskiego związku sportowego jest jednym z kluczowych elementów warunkujących rozwój sportu w Polsce, projekt przewiduje wprowadzenie szeregu nowych instrumentów, które służyć mają temu, by polskie związki sportowe były organizacjami rzetelnie zarządzającymi powierzonymi im dyscyplinami sportu wg standardów wymaganych dla tego typu organizacji.

Wśród tych nowych instrumentów wskazać należy przede wszystkim:

- 1) wprowadzenie ograniczenia, w myśl którego polski związek sportowy może działać wyłącznie w dyscyplinie sportu, w której działa międzynarodowa organizacja sportowa uznana przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski (art. 17 ust.2 projektu)
- 2) możliwość działania polskiego związku sportowego w formie spółki akcyjnej (art.17 ust.3)
- 3) wzmocnienie piramidalnej struktury organizacyjnej podmiotów funkcjonujących w polskim sporcie poprzez wprowadzenie zasady, iż w przypadku, gdy w danej dyscyplinie działa więcej niż dziesięć związków sportowych o zasięgu co najmniej wojewódzkim, akcjonariuszem lub członkiem polskiego związku sportowego mogą być wyłącznie te związki (art.17 ust.5)
- 4) opiniowanie statutu i zmian statutu polskiego związku sportowego przez ministra właściwego do spraw sportu
- 5) wprowadzenie ograniczenia, w myśl którego jeden polski związek sportowy działa w kilku dyscyplinach sportu, jeżeli w tych dyscyplinach sportu działa jedna międzynarodowa organizacja sportowa (art.20 ust.3)
- 6) wprowadzenie do katalogu obowiązków polskiego związku sportowego wydawania przepisów regulujących zasady prowadzenia działalności przez agentów sportowych reprezentujących interesy zawodników lub klubów sportowych (art.22 ust.1 pkt 8)
- 7) nałożenie na strony umowy o przekazanie zarządzania ligą zawodową obowiązku zawarcia klauzuli, iż co najmniej 10% przychodów ze sprzedaży praw telewizyjnych winno zostać przekazane do polskiego związku sportowego (art. 23 ust.6 pkt 4)
- 8) wyraźne wskazanie, że polski związek sportowy jest właścicielem wszystkich praw majątkowych, w tym praw marketingowych i telewizyjnych, do zawodów sportowych organizowanych przez ten związek lub podmioty działające z jego upoważnienia (art.25)
- 9) doprecyzowanie w ustawie, że jedynym organem wykonawczym polskiego związku sportowego jest zarząd (art.26 pkt 1)
- 10) nałożenie na zarząd związku obowiązku corocznego sporządzania sprawozdania finansowego i poddanie tego sprawozdania ocenie biegłego rewidenta (art.26 pkt 3)
- 11) wprowadzenie zasady, że członkowie organów dyscyplinarnych związku powinni posiadać wykształcenie prawnicze i co najmniej 2 letnie doświadczenie zawodowe w określonych zawodach prawniczych (art.26 pkt 4)
- 12) wprowadzenie obowiązku dołożenia należytej staranności przy wykonywaniu obowiązków członka zarządu i rady nadzorczej

- 13) wprowadzenie odpowiedzialności dla członków zarządu i rady nadzorczej za szkodę wyrządzoną związkowi działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem (art.60)
- 14) wskazanie, że osoby , które uczestniczą bezpośrednio we współzawodnictwie organizowanym przez związek w charakterze sędziego lub obserwatora nie mogą być członkami zarządu ani pracownikami związku

Istotnym novum, które podnieść ma jakość funkcjonowania polskiego związku sportowego , w tym w szczególności w zakresie bieżącego nadzoru na wszystkich aspektami jego działalności jest wprowadzenie obowiązku powołania w każdym związku rady nadzorczej. Projekt wprowadza określone wymagania co do warunków i kwalifikacji, jakie powinien spełniać członek rady nadzorczej (art. 27 ust.3) a także wskazuje precyzyjnie minimalny zakres uprawnień rady, w tym co do opiniowania określonych działań zarządu, w szczególności zaś co do dokonywania przez zarząd tych czynności, które rodzą określone zobowiązania finansowe po stronie związku (art.27 ust.6). Jednocześnie projekt ustawy – uznając, że jasny podział kompetencji pomiędzy poszczególnymi organami związku stanowi jeden z kluczowych elementów sprawności jego działania – wyraźnie wskazuje, że rada nadzorcza, podobnie jak ma to miejsce w ugruntowanej praktyce podmiotów prawa handlowego, nie ma uprawnień do wydawania zarządowi wiążących poleceń co sposobu prowadzenia spraw związku (art.27 ust.7 projektu).

Daleko idące zmiany, polegające głównie na zdecydowanym uproszczeniu systemu, ustawa wprowadza w zakresie nadzoru nad polskim związkiem sportowym. Przepisy w tym zakresie zawiera Rozdział 5 projektu: „Nadzór nad polskim związkiem sportowym”.

Projekt ustawy – na podstawie analizy dotychczasowej praktyki w zakresie nadzoru nad polskimi związkami sportowymi – wychodzi z założenia, że przepisy aktualnie obowiązujące nie odzwierciedlają istoty zakładanych relacji pomiędzy organami administracji rządowej a organizacją, która z założenia jest emanacją oddolnego ruchu stowarzyszeniowego i działa na zasadzie dobrowolności. Trudno dopatrzeć się jakiegokolwiek ideologicznego i praktycznego uzasadnienia dla tak daleko idącej ingerencji organów administracji w funkcjonowanie polskiego związku sportowego, jak ma to miejsce pod rządami ustawy o sporcie kwalifikowanym. Z drugiej strony obecne przepisy wydają się ignorować zasadę obowiązującą w systemie organizacji ruchu stowarzyszeniowego, że decyzje z zakresu kontroli działalności po pierwsze leżą w gestii organów wskazanych w przepisach wewnętrznych tej organizacji, zaś najbardziej istotne decyzje podejmowane są przez niezawisły sąd powszechny.

Mimo, iż polski związek sportowy wyposażony jest ustawowo w swego rodzaju monopol z zakresu zarządzania określoną kategorią aktywności społeczeństwa, to jednak nie wydaje się to uzasadniać specjalnych instrumentów kontroli ze strony rządu. Ewentualne naruszenie przepisów prawa w procesie zarządzania określoną dyscypliną sportu podlega przecież przepisom powszechnym prawa

karnego, prawa finansowego, prawa podatkowego i prawa cywilnego, co zakłada projekt. Z drugiej strony wzmocniony zostaje w projekcie aparat kontroli wewnętrznej związku poprzez konieczność funkcjonowania tamże rady nadzorczej.

Nie ma więc podstaw do utrzymania systemu nadzoru i kontroli działalności polskiego związku sportowego w dotychczasowym kształcie.

Projekt ustawy rezygnuje z instrumentów nadzoru, które w praktyce nie miały jakiegokolwiek znaczenia lub okazały się rozwiązaniami zastępczymi. Do instrumentów tych zaliczyć należy obowiązek zatwierdzania statutu i wszystkich jego zmian przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, możliwość prowadzenia przez organ nadzoru skomplikowanych i długotrwałych kontroli działalności związku przez ministra sportu przy jednoczesnej możliwości prowadzenia kontroli w bardzo podobnym często zakresie przez Najwyższą Izbę Kontroli, organy kontroli podatkowej czy też organy ścigania. Ponadto projekt rezygnuje z skomplikowanej i niczym nieuzasadnionej procedury podejmowania decyzji co do uchwał władza związku, zawieszania tychże władz czy też ustanawiania kuratora przez Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu na podstawie , zamiast przez sąd powszechny.

W proponowanym w projekcie modelu nadzoru, opisanym w przepisach art.29-32 projektu ustawy, utrzymuje się zasadę, iż nadzór nad działalnością polskiego związku sportowego sprawuje minister właściwy do spraw sportu, w którego dyspozycji pozostawać będą następujące instrumenty nadzoru:

- 1) prawo żądania dostarczenia przez władze polskiego związku sportowego pisemnych wyjaśnień dotyczących działalności polskiego związku sportowego a także odpisów uchwał i decyzji jego organów (art. 29 ust.2 projektu)
- 2) prawo udzielenia władzom polskiego związku sportowego upomnienia i żądania podjęcia działań mających na celu zapewnienie stanu zgodnego z prawem, jeśli działalność związku jest niezgodna z prawem (art.30 ust.1 pkt 1 projektu)
- 3) prawo uchylenia decyzji polskiego związku sportowego wydanej z rażącym naruszeniem prawa (art.30 ust.1 pkt 2 projektu)
- 4) prawo cofnięcia zgody na utworzenie polskiego związku sportowego i prawo wystąpienia do sądu o rozwiązanie polskiego związku sportowego (art.30 ust.1 pkt 3 i 4 projektu).

Projekt ustawy rezygnuje w całości z instrumentów pozwalających na ingerencję organów administracji w sprawy personalne związku i to zarówno w stosunku do poszczególnych członków władz jak i jego organów *in corpore*, zaś ewentualne najdalej idące decyzje co do dalszego bytu związku tj. decyzje o jego rozwiązaniu oddaje w ręce sądu powszechnego, pozostawiając inicjatywę wszczęcia postępowania w tym zakresie właściwemu ministrowi.

Projekt ustawy nie wprowadza zbyt wielu zmian w zakresie funkcjonowania polskiego ruchu olimpijskiego, opisanym w przepisach Rozdziału 6 ustawy: "Narodowy ruch olimpijski". Jednak wskazać trzeba, że w proponowanych przepisach projektu przemodelowaniu ulega pozycja Polskiego Komitetu Olimpijskiego, który poza utrzymaniem dotychczasowej pozycji wyłącznego reprezentanta Polski w międzynarodowym ruchu olimpijskim, stać się ma z założenia organizacją reprezentującą w szerokim zakresie interesy polskiego sportu i wobec organów administracji rządowej i samorządowej a także organizacji, których cel działania jest istotny dla upowszechniania, popularyzacji i rozwoju sportu. (art. 33 ust.3 pkt 4 projektu). Dla umożliwienia realizacji zadań wynikających z tak określonej pozycji PKOl projekt ustawy przewiduje następujące instrumenty:

- 1) nadanie PKOl uprawnień do współpracy z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej, Sejmem i Senatem Rzeczypospolitej Polskiej oraz organami administracji we wszystkich sprawach dotyczących sportu, w tym w szczególności przy opracowaniu i realizacji strategii rozwoju sportu a także programu rozwoju inwestycji o szczególnym znaczeniu dla rozwoju sportu w Rzeczypospolitej Polskiej jak również programu przygotowań olimpijskich.
- 2) wprowadzenie zasady, że Rząd Rzeczypospolitej Polskiej jest zobowiązany do zasięgnięcia opinii Polskiego Komitetu Olimpijskiego co do projektu budżetu państwa w części dotyczącej sportu
- 3) wprowadzenia zasady, iż minister właściwy do spraw sportu zobowiązany jest zasięgać opinii Polskiego Komitetu Olimpijskiego we wszystkich sprawach istotnych dla upowszechniania, popularyzacji i rozwoju sportu.
- 4) wyposażenie Polskiego Komitetu Olimpijskiego w kompetencje do opiniowania projektów aktów prawnych, z zakresu sportu.

Wskazać trzeba, że poszerzone kompetencje Polskiego Komitetu Olimpijskiego, zgodnie z propozycją zawartą w art. 36 projektu ustawy, w odniesieniu do paraolimpijskiego ruchu osób niepełnosprawnych, przysługiwać będą Polskiemu Komitetowi Paraolimpijskiemu.

Praktyka stosowania ustawy o sporcie kwalifikowanym wykazała że dotychczasowe przepisy regulujące organizację i funkcjonowanie Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu, działającego przy Polskim Komitecie Olimpijskim są niekonsekwentne i wprowadzają sporo trudności interpretacyjnych co do zakładanej pozycji Trybunału w systemie orzekania w sprawach z zakresu sportu. Projekt ustawy porządkuje te kwestie, w tym między innymi poprzez wyraźny powrót do tej roli Trybunału, którą przewidywały jeszcze przepisy ustawy o kulturze fizycznej tj. do roli stałego sądu polubownego w sprawach sportowych oraz swego rodzaju najwyższej instancji quasi-sądowej w sprawach dotyczących orzeczeń dyscyplinarnych wydawanych przez polskie związki sportowe.

Projekt ustawy likwiduje dotychczasową absolutną dowolność co do powoływania składu arbitrów Trybunału, dodając do obecnych przepisów dodatkowy wymóg, by arbitrem zostać mogła wyłącznie osoba posiadająca udokumentowaną wiedzę i doświadczenie w dziedzinie sportu, etyki lub prawa i dająca rękojmię prawidłowego wykonywania zadań arbitra Trybunału (art. 36 ust.2 projektu)

Projekt ustawy likwiduje możliwość zaskarzania orzeczeń wydawanych przez Trybunał. Projekt wychodzi z założenia, że postępowanie przed Trybunałem – z wyłączeniem oczywiście tych orzeczeń, które są wynikiem postępowania przed Trybunałem jako przed sadem polubownym – jest swego rodzaju quasi-sądową kontrolą zgodności z prawem wewnątrzwiązkowych orzeczeń dyscyplinarnych tj. orzeczeń, dla których bazę prawną stanowią przepisy wewnętrzne polskiego związku sportowego lub, rzadziej, międzynarodowej federacji sportowej. Wyłączenie tego rodzaju orzeczeń spod jurysdykcji sądu powszechnego jest praktyką stosowaną właściwie we wszystkich organizacjach sportowych i wynika ze specyfiki sportowego orzecznictwa dyscyplinarnego, które w swej istocie nie jest ani postępowaniem administracyjnym ani tym bardziej rozstrzyganiem sporów o charakterze cywilnoprawnym.

Ponieważ jednak problematyka orzecznictwa dyscyplinarnego jest jednym z najbardziej istotnych segmentów działalności polskich związków sportowych, projekt ustawy zakłada poświęcenie osobnego rozdziału ustawy tej właśnie problematyce. Jest rzeczą bezsporną, że orzeczenia dyscyplinarne z jednej strony wydawane są w procesie zarządzania daną dyscypliną sportu praktycznie bez przerwy, ponadto zaś ich waga, w szczególności w odniesieniu do pojedynczych zawodników, jest niezmiernie istotna i często skutkuje czasową niemożnością uprawiania sportu czyli wykonywania zawodu. W tym stanie rzeczy absolutny brak jakichkolwiek przepisów ustawowych regulujących tę część działalności polskich związków sportowych wydaje się być błędem.

Wobec powyższego w Rozdziale 7 ustawy: „Odpowiedzialność dyscyplinarna i rozstrzyganie sporów w sporcie” projekt przewiduje minimalne wymogi, jakim powinien odpowiadać regulamin dyscyplinarny polskiego związku sportowego - którego wydanie, w myśl przepisów art.37 ust.2 projektu jest obowiązkiem polskiego związku sportowego - stanowiący bazę prawną dla prowadzonych postępowań dyscyplinarnych i wydawanych w tym zakresie orzeczeń. Po pierwsze projekt określa, co powinien zawierać regulować regulamin dyscyplinarny , wskazując jasno w art. 37 ust.3, że reguluje on:

- 1) przewinienia, za których popełnienie ponosi się odpowiedzialność dyscyplinarną;
- 2) organy dyscyplinarne uprawnione do orzekania i ich kompetencje;
- 3) tryb postępowania;
- 4) rodzaje wymierzanych kar dyscyplinarnych.

Jednym z kluczowych przepisów w odniesieniu do zasad regulowania odpowiedzialności dyscyplinarnej w sporcie jest art.38 projektu, który precyzyjnie wskazuje na najbardziej kluczowe zasady

postępowania dyscyplinarnego. Projekt wychodzi z założenia, że nałożone na polski związek sportowy wymogi co do zasad, które powinny być zawarte w regulaminie dyscyplinarnym, zagwarantują zdecydowanie wyższą jakość zarówno samych przepisów dyscyplinarnych jak i prowadzonych na ich podstawie postępowań.

Do wymogów tych zaliczyć należy:

- 1) wprowadzenie zasady, że kara dyscyplinarna może być wymierzona jedynie za przewinienia wymienione w regulaminie dyscyplinarnym, co do tej pory nie jest powszechną praktyką w polskich związkach sportowych
- 2) nałożenie obowiązku przestrzegania przez organy orzekające kary dyscyplinarne zasady, że kara dyscyplinarna powinna być adekwatna do wagi naruszenia obowiązków wynikających z udziału we współzawodnictwie sportowym oraz stopnia zawinienia.
- 3) nałożenie obowiązku wydanie orzeczenia dyscyplinarnego po wyjaśnieniu okoliczności faktycznych sprawy z zapewnieniem aktywnego udziału stron w każdym stadium postępowania
- 4) wyraźne wprowadzanie zasady jawności i dwuinstancyjności postępowania z zapewnieniem fachowej pomocy prawnej dla stron w jego toku

Rozdział 8 projektu: „Zawodnicy” reguluje status prawny zawodnika. Projekt ustawy utrzymuje konstrukcję zakładającą, że wymogiem koniecznym dla zawodnika będzie uzyskanie licencji właściwego polskiego związku sportowego, przy czym – podobnie, jak ma to miejsce pod rządami aktualnie obowiązujących przepisów - nie będzie to zezwolenie na uprawianie określonej dyscypliny sportu, lecz dokument uprawniający do udziału we współzawodnictwie sportowym w rozumieniu projektu ustawy. Kompetencję do określenia warunków i trybu wydawania i pozbawiania licencji projekt ustawy pozostawia polskim związkom sportowym.

Wydanie licencji nadal uzależnione będzie od obowiązku złożenia przez zawodnika pisemnego oświadczenia o poddaniu się obowiązkowi przestrzegania statutu i regulaminów polskiego związku sportowego oraz międzynarodowych organizacji sportowych, a także odpowiedzialności dyscyplinarnej, stwarzając tym samym wyraźną podstawę prawną do egzekwowania tej odpowiedzialności.

Zachowane zostały obecnie obowiązujące rozwiązania w zakresie zaliczania okresów pobierania stypendiów sportowych do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

Przepisy projektu ustawy wprowadzają istotne zmiany w zakresie regulacji co do osób uprawnionych do prowadzenia zajęć w zakresie sportu. Regulacje te zawarte są w Rozdziale 9: „Kwalifikacje zawodowe w sporcie”.

Nadanie zawodowi trenera właściwej rangi oraz stworzenia podstaw do rozwoju zawodowego osób działających w sporcie w kierunku nabywania wiedzy specjalistycznej stanowi kluczowy element strategii rozwoju sportu w Polsce. Trener jest na ogół pierwszą osobą pozyskującą młodych ludzi do sportu i decydującą o ich pozostaniu w środowisku sportowym a następnie o ewentualnych wynikach sportowych.

Przepisy projektu koncentrują się na tych instrumentach, które po pierwsze mają zachęcać do uzyskiwania kwalifikacji trenera sportowego, a to ze względu na nadanie zawodowi trenera sportu znacznie większej rangi społecznej, niż ma to miejsce obecnie. Wydaje się, że w aktualnym systemie zarządzania sportem wartość zawodu trenera ulega coraz głębszej dewaluacji. Fakt załamania się tradycyjnego systemu finansowania klubów sportowych spowodował, że zmniejsza się dramatycznie ilość miejsc pracy dla trenerów, zaś do tej pory nie wprowadzono instrumentów zachęcających trenerów do podejmowania pracy w miejscu które wydaje się najbardziej naturalne czyli w szkołach. Z drugiej strony brak jest jakiegokolwiek systemu zachęt dla nauczycieli wychowania fizycznego do podnoszenia swoich kwalifikacji, wyboru specjalizacji i uzyskiwania statusu trenera sportowego.

Projekt ustawy likwiduje sztuczny i stanowiący niezrozumiałą specyfikę polskiego systemu podział na trenerów i instruktorów sportu. Założeniem jest, by w świadomości społecznej oraz w przepisach prawa funkcjonował jeden zawód: trener. Kwestie nowej nomenklatury, stopni i klas trenerskich oraz sposobu nabywania uprawnień projekt ustawy pozostawia do rozstrzygnięcia właściwemu ministrowi na drodze wydania stosownych przepisów wykonawczych.

Projekt wprowadza przymus prowadzenia zajęć w zakresie sportu, w tym pozalekcyjnych zajęć sportowych w szkołach, w tym w szkołach wyższych, przez osoby posiadające uprawnienia trenera. Z jednej strony tak sformułowany przepis zachęcać będzie do podnoszenia kwalifikacji i uzyskiwania tytułu trenera przez nauczycieli wychowania fizycznego, z drugiej tworzyć ma zdecydowanie szerszy rynek pracy dla trenerów.

Projekt utrzymuje zasadę konieczności uzyskania licencji dla trenera wydawanej przez polski związek sportowy dla wzmocnienia właściwych relacji pomiędzy osobami prowadzącymi zajęcia w zakresie sportu a podmiotami, które następnie konsumują pracę trenerów czyli związkami sportowymi.

Projekt wprowadza zasadę, że kształcenia trenerów w całości podlega nadzorowi ministra właściwego do spraw sportu, zaś zasada ta ulega wzmocnieniu poprzez zmiany w przepisach regulujących funkcjonowanie szkolnictwa wyższego, polegające na wprowadzeniu kategorii uczelni sportowej, przekształceniu akademii wychowania fizycznego w uczelnie sportowe i poddaniu ich w całości nadzorowi ministra właściwego do spraw sportu.

Projekt przewiduje swego rodzaju odrębną ścieżkę rozwoju zawodowego dla nauczycieli wychowania fizycznego posiadających status trenera i prowadzących zajęcia z zakresu sportu. Przepisy art. 53 przewidują, że awans na kolejny stopień awansu zawodowego nauczyciela będzie możliwy po wykazaniu pracy w charakterze trenera przez określony okres czasu (każdorazowo kolejne trzy lata). Jednocześnie przepisy mają zachęcać trenerów do podejmowania pracy w szkole, w tym poprzez wprowadzenie zasady, że staż pracy w charakterze trenera umożliwi z dniem podjęcia pracy szkole uzyskanie określonego, wyższego niż w normalnym trybie, statusu nauczycielskiego.

W projekcie ustawy utrzymuje się również możliwość przyznania przez klub sportowy trenerom, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w związku z wykonywaniem swojej funkcji, stypendium trenerskiego, z wszystkimi konsekwencjami związanymi z nabyciem określonych uprawnień pracowniczych związanych ze stażem pracy.

Utrzymano również, w odniesieniu do obowiązujących przepisów ustawy o sporcie kwalifikowanym, reglamentację prawną dotyczącą wykonywania funkcji sędziego sportowego. Ogólne postanowienia, dotyczące kwalifikacji osób wykonujących działalność w tym zakresie, a także obowiązek uzyskania licencji sędziego sportowego, zawarto w art. 55 projektu ustawy.

W rozdziale 10 projektu ustawy: „Bezpieczeństwo w sporcie” wprowadzono zasadę, iż polski związek sportowy zobowiązany jest do zapewnienia – we współpracy z właściwymi organami władzy publicznej – bezpieczeństwa uprawiania danej dyscypliny sportu w ramach współzawodnictwa, które ten związek organizuje, czego elementem jest konieczność wydania stosownego regulaminu w tym zakresie (art.56 ust. 1 i 2).

Rozdział 11 projektu: „Zwalczanie dopingu w sporcie” dostosowuje przepisy w tym zakresie do aktualnych regulacji organizacji międzynarodowych, w tym Światowego Kodeksu Antydopingowego.

Projekt w rozdziale 12 „Odpowiedzialność cywilna i karna” w zakresie odpowiedzialności karnej zawiera jedynie normę sankcjonującą określone czyny związane z działaniami polegającymi na wprowadzaniu do obrotu substancji zabronionych lub przyrządów umożliwiających stosowanie metody zabronionej albo uczestniczeniu w takim obrocie. (art.61 projektu). Wszystkie pozostałe czyny zabronione związane z działalnością w sporcie, w tym zespół przepisów anty-korupcyjnych, ulokowane zostały w kodeksie karnym.

Co do odpowiedzialności cywilnej, projekt ustawy po raz pierwszy w odniesieniu do osób zarządzających i nadzorujących polski związek sportowy wprowadza wyraźną odpowiedzialność wobec tego związku za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem, chyba że

osoby te nie ponosi winy. Ponadto projekt wprowadza zasadę odpowiedzialności solidarnej, jeżeli szkodę wyrządziło kilka osób wspólnie. (art. 60 ust. 1 i 2 projektu).

Projekt ustawy wprowadza szereg istotnych zmian w przepisach obowiązujących.

Projekt wprowadza zmiany w ustawach konstytuujących jednostki samorządu terytorialnego wszystkich szczebli, poprzez dopisanie sportu jako zadań własnych tych jednostek.

Zmiany wprowadzono również w przepisach dotyczących opodatkowania podatkami lokalnymi oraz podatkiem rolnym, dla wzmocnienia zasady wprowadzonej przepisami projektu o zwolnieniu od tych podatków gruntów zajętych pod obiekty sportowe wykorzystywane na cele upowszechniania i popularyzacji sportu a także na zajęcia sportowe dzieci i młodzieży.

W projekcie proponuje się zdecydowanie obniżenie (10-cio krotne, z poziomu 3% wartości gruntu do poziomu 0,3 % tej wartości) opłat za użytkowanie wieczyste gruntów przeznaczonych na działalność związków i klubów sportowych, które to opłaty stanowią obecnie ogromne obciążenie finansowe, często przekraczające w praktyce budżety roczne tych organizacji.

Projekt ustawy znosi również wszelkie ograniczenia dla jednostek samorządu terytorialnego w zakresie możliwości nabywania udziałów lub akcji w spółkach prawa handlowego będących klubami sportowymi.

Projekt porządkuje również te dziedziny, które były do tej pory objęte regulacjami ustawy o kulturze fizycznej. Wobec założenia utraty mocy tej ustawy wraz z uchwaleniem nowej ustawy o sporcie, część przepisów – w tym np. przepisów regulujących ilość zajęć wychowania fizycznego w szkołach, prowadzenia zajęć z zakresu rehabilitacji ruchowej, posiadania broni i amunicji sportowej, żeglugi morskiej i śródlądowej czy przepisów o ratownictwie osób przebywających w górach czy też na wodach – należało przenieść do właściwych ustaw tematycznych.

Projekt proponuje wprowadzenie szeregu zmian w ustawach podatkowych.

Propozycje te są konsekwencją analizy obecnej sytuacji finansowej sportu, który – wobec braku perspektyw wzrostu finansowania z budżetu Państwa – musi poszukiwać nowych źródeł finansowania swojej działalności. Jednocześnie przepisy prawa powinny zmierzać do sięgnięcia w sposób maksymalnie możliwy obciążenia finansowego podmiotów sportowych podatkami i opłatami. W zakresie zmniejszenia obciążeń projekt ustawy proponuje rozwiązania opisane wyżej.

Co do pozyskiwania nowych źródeł finansowania działalności, źródłami takimi są na pewno jednostki samorządu terytorialnego, stąd proponowane zmiany przepisów dla likwidacji wszelkich barier utrudniających finansowanie sportu przez te jednostki.

Pozostałymi alternatywnymi źródłami finansowania jest na pewno współpraca z przedsiębiorcami co do szeroko pojętego sponsoringu oraz kooperacji marketingowej a także budżety domowe obywateli, ogromne i do tej pory absolutnie niezauważane źródło finansowania sportu. Te dwie ostatnie

kategorii „sponsorów” sportu wymagają stworzenia systemu zachęt poprzez stosowne ułatwienia podatkowe.

Ewentualne zachęty i ułatwienia podatkowe – poza bezsporną rolą stymulującą wzrost poziomu przekazywanych środków podatkowych – doprowadzić mają paradoksalnie do wzrostu przychodów budżetu Państwa, a to poprzez likwidację ogromnej szarej strefy funkcjonującej w obszarze sportu. Wiele zajęć z zakresu sportu organizowanych jest obecnie przez podmioty prywatne, które mogą już co prawda od 2005 r. oficjalnie uzyskać status klubu sportowego, jednak poddane są normalnym rygorom podatkowym i poza wydatkami stanowiącymi wprost koszty uzyskania nie są zainteresowane dalszym inwestowaniem w rozwój posiadanej infrastruktury sportowej czy wzrost zatrudnienia. Nie są także zainteresowane wykazywaniem wszystkich przychodów osiąganych z tytułu prowadzonej działalności, a to wobec faktu, że zainteresowania takiego nie wykazują klienci (na ogół rodzice) dla których udokumentowanie ponoszonych wydatków na zajęcia sportowe nie jest związane z żadnymi korzyściami.

W tym stanie rzeczy projekt proponuje wprowadzenie systemu zachęt podatkowych – niezależnych od już funkcjonujących zwolnień podmiotowych i przedmiotowych - do których zaliczyć należy:

1) w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych

a)) zwolnienie od podatku dochodowego od osób fizycznych dochodów osób fizycznych prowadzących klub sportowy, w części wydatkowanej na cele klubu w roku podatkowym lub w roku po nim następującym

b)) możliwość odliczenia od dochodu do opodatkowania kwot przeznaczonych na udział małoletnich dzieci podatnika w zorganizowanych zajęciach sportowych prowadzonych przez klub sportowy, którym może być także osoba fizyczna

c)) możliwość odliczenia od dochodu do opodatkowania kwot wydanych na zakup akcji lub udziałów w spółkach będących klubami sportowymi a także – w ramach limitu przewidzianego ustawowo – darowizn przekazanych na cele związane z prowadzeniem klubu sportowego, w tym klubu sportowego prowadzonego przez osobę fizyczną

2) w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych - możliwość odliczenia od dochodu do opodatkowania kwot wydanych na zakup akcji lub udziałów w spółkach będących klubami sportowymi a także – w ramach limitu przewidzianego ustawowo – darowizn przekazanych na cele związane z prowadzeniem klubu sportowego, w tym klubu sportowego prowadzonego przez osobę fizyczną

3) w zakresie podatku od spadków i darowizn – zwolnienie od tego podatku osób fizycznych prowadzących klub sportowy jeżeli otrzymane pieniądze lub rzeczy obdarowany przeznaczy w okresie 24 miesięcy od dnia ich otrzymania na szkolenie zawodników i udział we współzawodnictwie

sportowym w kategoriach wiekowych dziecięcych i młodzieżowych w rozumieniu przepisów polskiego związku sportowego organizującego współzawodnictwo sportowe w określonej dyscyplinie sportu”

Wprowadzenie proponowanych zmian w zakresie zachęt podatkowych w celu finansowania działalności związanej z udziałem w szkoleniu i współzawodnictwie sportowym dzieci i młodzieży, powinno przyczynić się do znacznego zwiększenia ilości klubów sportowych. Mała ilość klubów sportowych i brak oferty przede wszystkim dla dzieci i młodzieży, w zakresie zorganizowanych form uprawiania sportu, są obecnie kluczowymi problemami polskiego sportu. Przewidywane zwolnienia podmiotowe dla klubów sportowych w podatku dochodowym ma być wyraźnym sygnałem, że sport dla Rzeczypospolitej Polskiej jest ważny i w przepisach projektu ustawy wprowadzane są instrumenty stymulujące jego rozwój. Z punktu widzenia finansów państwa, wprowadzone zmiany będą miały skutek wyłącznie pozytywny. Nie będą związane ze zmniejszeniem wpływów budżetowych, gdyż w przypadku klubów sportowych działających w dotychczasowych formach prawnych tego rodzaju zwolnienie obowiązuje, zaś dla klubów działających w nowych formach prawnych większość wydatków na działalność w zakresie sportu i tak kwalifikowana byłaby jako koszty uzyskania przychodu w rozumieniu ustaw podatkowych. Pozytywny efekt wprowadzonych zmian dotyczyć będzie wzmocnienia tego segmentu rynku, który związany jest ze sportem, bowiem poprzez zwiększenie ilości klubów sportowych powstanie zdecydowanie więcej miejsc pracy dla specjalistów sportowych oraz wzrośnie zapotrzebowanie na produkty i usługi związane ze sportem, co będzie skutkiem finansowej stabilizacji klubów sportowych i będzie czynnikiem stymulującym tworzenie nowych podmiotów w tej sferze działalności. Doprowadzić ma to do sytuacji, w której sport będzie jednym z istotnych elementów gospodarki narodowej, a przepływ towarów i usług w ramach tej dziedziny gospodarki kreować będzie rosnące przychody.

Podkreślić wypada także, że projekt ustawy nie przewiduje zwolnień dla innych podmiotów niż kluby sportowe i związki sportowe oraz na inne cele niż szkolenie sportowe dzieci i młodzieży. Tworzone w myśl projektu ustawy spółki prawa handlowego, zarządzające określonymi kategoriami współzawodnictwa sportowego, a także tworzone przez polskie związki sportowe spółki eksploatujące gospodarczo określoną dyscyplinę sportu nie będą korzystać z przewidzianych wyłącznie dla klubów sportowych zwolnień podatkowych. Stanowi to wyraźny sygnał, iż projekt ustawy preferuje podatkowo wyłącznie te podmioty, które bezpośrednio zajmować się będą działalnością związaną z udziałem w szkoleniu i współzawodnictwie sportowym dzieci i młodzieży.

Projekt ustawy proponuje dokonanie zmian także w ustawie o finansach publicznych. Zmiany te są spowodowane założeniem generalnym, że dotacjami ze środków publicznych finansowana może być działalność w dziedzinach preferowanych ustawowo, niezależnie od formy prawnej podmiotu otrzymującego dotację. Wobec powyższego proponuje się umożliwienie otrzymania dotacji także przez spółki prawa handlowego.

Ponadto projekt przewiduje osobny tryb aplikowania o dotacje dla podmiotów sportowych, z wyłączeniem konieczności stosowania w tym zakresie procedur przewidzianych przepisami ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 o organizacjach pożytku publicznego o wolontariacie i umożliwienie uzyskania dotacji bezpośrednio na podstawie zawartej umowy, zarówno z jednostkami samorządu terytorialnego jak i dysponentami określonych części budżetu państwa.

Projekt zawiera także propozycje zmian w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, które to zmiany nakładają na podmioty funkcjonujące na tym rynku obowiązek popularyzacji i upowszechniania sportu.

Proponuje się, aby przepisy projektu ustawy weszły w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia.

Jednocześnie przewiduje się wprowadzenie przepisów przejściowych, które umożliwią podmiotom, objętych zakresem regulacji projektu ustawy dostosowanie ich działalności do przepisów projektu ustawy.

Projektowanej regulacja jest zgodna z właściwymi przepisami prawa Unii Europejskiej.

Ocena przewidywanych skutków społeczno – gospodarczych wynikających z projektu (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt ustawy

Zakres regulacji projektu ustawy dotyczy jednostek samorządu terytorialnego, szkół oraz szkół wyższych, podmiotów działających w sferze sportu, podmiotów odpowiedzialnych za organizację współzawodnictwa sportowego oraz podmiotów uczestniczących w tym współzawodnictwie a także podmiotów, które zamierzają współpracować z organizacjami sportowymi, w tym przedsiębiorców.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy był konsultowany z lokalnymi (regionalnymi i wojewódzkimi) środowiskami sportowymi.

Pomioty te wypowiedziały się pozytywnie odnośnie założeń przewidzianych w projekcie ustawy o sporcie wyrażając opinię, iż wprowadzenie projektowanych rozwiązań w praktyce może przyczynić się w niedalekiej perspektywie do poprawy stanu organizacji polskiego ruchu sportowego oraz poszczególnych podmiotów działających na jego rzecz.

Mając powyższe na uwadze konsultowane środowiska wyrażają pogląd, że projektowana ustawa może zostać uznana za akt normatywny w pełni adekwatny do współczesnych realiów życia sportowego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Projekt ustawy nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, ustawa zawiera bowiem nowe uregulowanie jednak w ramach istniejących już kompetencji i uprawnień organów władzy rządowej.

Przepisy projektu ustawy będą realizowane z posiadanych środków budżetowych, w tym środków z państwowego funduszu celowego – Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej, określonych corocznie w ustawie budżetowej w cz. 25 - Kultura fizyczna i sport oraz ze środków finansowych z cz. 46 – Zdrowie związanych z wydatkami na zakup świadczeń zdrowotnych wykonywanych przez Centralny Ośrodek Medycyny Sportowej dla członków kadry narodowej.

Umożliwienie ubiegania się o przyznanie świadczenia pieniężnego z budżetu państwa, o którym mowa w art. 39 projektu ustawy, polskim medalistom olimpijskim, którzy mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, świadczenia te będą wypłacane w ramach posiadanych środków budżetowych, określonych corocznie w ustawie budżetowej w cz. 25 - Kultura fizyczna i sport.

Proponowane zmiany w przepisach podatkowych nie będą miały negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa, a to wobec faktu upublicznienia przepływów finansowych w sektorze sportu. Stąd ewentualne zmniejszenie wpływów z tytułu wprowadzenia dodatkowych ulg i zwolnień podatkowych w zakresie podatku dochodowego zrekompensowane zostanie zwiększeniem tych wpływów od jednostek sektora sportowego, przede wszystkich z podatków bezpośrednich, od których działalność w sporcie zwolniona nie jest.

Proponowane regulacje mogą mieć wpływ na finanse jednostek samorządu terytorialnego. Spodziewać się bowiem należy zmniejszenia – nieznacznego - dochodów tych jednostek poprzez zmniejszenie wpływów podatkowych z podatku od nieruchomości oraz podatku rolnego a także opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego gruntów. Ponadto zwiększą się nieznacznie obciążenia jednostek samorządu terytorialnego związane z koniecznością rekompensaty szkołom prowadzonym przez te jednostki zmniejszonych dochodów z ewentualnego najmu szkolnych obiektów sportowych a także zmniejszone dochody z tytułu wynajmu własnych obiektów sportowych przez gminy. Zmniejszone dochody wszystkich jednostek samorządu w skali całego kraju szacuje się na kwotę 525 mln zł.

Szacowana kwota 525 mln zł stanowić będzie zmniejszenie dochodów samorządowych z tytułu obniżenia opłat rocznych z użytkowanie wieczyste gruntów oraz zwolnienia obiektów sportowych od podatku dochodowego od osób fizycznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt ustawy może mieć pozytywny wpływ na wzmocnienie segmentu rynku pracy, który związany jest ze sportem, bowiem poprzez zwiększenie ilości klubów sportowych powstanie zdecydowanie więcej miejsc pracy dla specjalistów sportowych oraz wzrośnie zapotrzebowanie na produkty i usługi związane ze sportem, co będzie skutkiem finansowej stabilizacji klubów sportowych i będzie czynnikiem stymulującym tworzenie nowych podmiotów w tej sferze działalności.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt ustawy może mieć pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny, z uwagi na fakt, że projektowane przepisy sprzyjają powstawaniu nowych podmiotów działających w zakresie sportu kwalifikowanego. Jednym z efektów podjętej przez te podmioty działalności powinien być rozwój infrastruktury sportowej, w tym podnoszenie standardów już istniejących obiektów oraz wzrost aktywności sportowej wśród społeczności lokalnej. Powinno to także przyczynić się do zwiększenia atrakcyjności turystyczno-sportowej danych regionów.

Warszawa, 5 czerwca 2009 r.

BAS-WAL-1001/09

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o sporcie (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jerzy Szmajdziński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2009 r. Nr 5, poz. 47) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Proponowana ustawa ma stanowić kompleksową regulację w dziedzinie sportu i zastąpić ustawy: z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1165, ze zmianami) oraz z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298, ze zmianami). Projekt określa: zasady prowadzenia działalności w zakresie sportu, organizację i zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym, zadania administracji publicznej i innych podmiotów w zakresie wspierania uprawiania sportu i organizacji współzawodnictwa sportowego. Projekt przewiduje zmianę 28 ustaw.

Projekt zawiera przepisy przejściowe. Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Przyjmowanie regulacji w dziedzinie sportu należy co do zasady do kompetencji państw członkowskich Unii Europejskiej. Kompetencje UE mogą jednak odnosić się do sportu, jeśli konkretna działalność w tej dziedzinie wchodzi w zakres innych dziedzin objętych prawem UE. Dotyczy to w szczególności: reguł konkurencji, rynku wewnętrznego, wymiaru sprawiedliwości, bezpieczeństwa, zdrowia.

Przewidziane w projekcie formy wspierania sportu przy użyciu środków publicznych podlegają ocenie z punktu widzenia zgodności z zasadami udzielania pomocy przez państwo, określonymi w artykułach 87 i 88 Traktatu

ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. U. z 2004 r. Załącznik nr 2 do nru 90, poz. 864, dalej: TWE).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Projekt przewiduje wspieranie działalności w zakresie sportu ze środków publicznych. Artykuły 3–5 oraz 88 pkt 1 projektu przewidują możliwość finansowego wspierania rozwoju sportu przez organy administracji rządowej. Artykuły 6 oraz 68 i 88 pkt 2 projektu przewidują wspieranie rozwoju sportu przez jednostki samorządu terytorialnego poprzez dofinansowanie w formie dotacji oraz obejmowanie lub nabywanie akcji lub udziałów w związkach i klubach sportowych. Artykuł 78 pkt 1 projektu umożliwia stosowanie przepisów regulujących działalność pożytku publicznego także w stosunku do klubów sportowych będących spółkami. Ponadto projekt przewiduje ulgi i zwolnienia podatkowe odnoszące się do działalności sportowej: wyłączenia z opodatkowania podatkiem od nieruchomości obiektów sportowych (art. 10 i 65), objęcie opodatkowaniem podatkiem rolnym gruntów o powierzchni powyżej 10 ha, wykorzystywanych wyłącznie do uprawiania sportu (art. 66), ustalenie stawki procentowej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego za nieruchomości gruntowe przeznaczone na działalność związków i klubów sportowych w wysokości 0,3% ceny (art. 67), zwolnienie od podatku dochodowego od osób fizycznych dochodów z tytułu prowadzenia klubów sportowych, w części wydatkowanej na cele klubu, odliczenie od dochodu kwot wydatków na nabycie udziałów lub akcji w klubie sportowym oraz darowizn na cele związane z działalnością związku lub klubu sportowego (art. 80), uznanie za koszty uzyskania przychodów, w celu obliczenia podatku dochodowego od osób prawnych, wydatków na objęcie lub nabycie udziałów i akcji w związkach i klubach sportowych, zwolnienie od podatku dochodowego dochodów spółek akcyjnych będących polskimi związkami sportowymi, w części przeznaczonej na cele statutowe w zakresie kultury fizycznej i sportu, odliczenie od dochodu darowizn na rzecz związków i klubów sportowych (art. 81), zwolnienie od podatku od darowizn nabycia w drodze darowizny pieniędzy lub innych rzeczy przez osobę prowadzącą klub sportowy, jeżeli zostaną one przeznaczone na szkolenie zawodników i udział we współzawodnictwie sportowym (art. 82).

Warunki skorzystania z poszczególnych form wsparcia zostały określone w projekcie w sposób ogólny, np.: przeznaczenie środków na cel publiczny z zakresu sportu, którego osiągnięcie związane jest z udzielonym dofinansowaniem (art. 6 ust. 4), wykorzystywanie obiektów sportowych, zwolnionych z opodatkowania podatkiem od nieruchomości, do organizacji zajęć treningowych lub zawodów sportowych oraz z zajęć zakresu upowszechniania i popularyzacji sportu (art. 10, art. 65 pkt 1), przeznaczenie objętych zwolnieniem darowizn na szkolenie zawodników i udział we współzawodnictwie sportowym (art. 82).

Beneficjentami wskazanych form pomocy udzielanej ze środków publicznych (budżetów państwa i jednostek samorządu terytorialnego) będą w szczególności kluby sportowe i związki sportowe. Pomoc skierowaną do tych klubów sportowych i związków sportowych, które prowadzą działalność gospodarczą (działają dla osiągnięcia zysków) należy ocenić z punktu widzenia zgodności ze wspólnotowymi zasadami przyznawania pomocy przez państwo. Artykuł 87 ust. 1 TWE stanowi, że wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. W decyzji 2006/898/WE z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie środków przyznanych przez Włochy na rzecz zawodowych klubów sportowych (Dz. Urz. UE L 353 z 13.12.2006 r., str. 16) Komisja Wspólnot Europejskich analizowała przepis ustawy włoskiej, który umożliwiłby zawodowym klubom sportowym ujęcie w odrębnej pozycji „kwoty strat z tytułu utraty wartości wieloletnich praw do korzystania z usług zawodowych sportowców” i ujęcie jej w bilansie po stronie aktywów jako amortyzowane koszty wieloletnie. Kluby sportowe mogłyby przenosić straty stanowiące uzyskanie przychodu przez okres dłuższy niż dopuszczały dotychczasowe przepisy i uzyskiwałyby możliwość wyboru korzystniejszej metody opodatkowania, co jednocześnie spowodowałoby obniżenie dochodów podatkowych państwa. W omawianym przypadku Komisja rozpatrywała elementy pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 TWE i uznała, że: 1) kluby sportowe, których dotyczyła włoska ustawa są przedsiębiorstwami, a skorzystanie z proponowanej regulacji stanowiłoby dla nich korzyść gospodarczą, 2) przyjęty środek ma charakter selektywny (skierowany jest do zawodowych klubów sportowych), 3) regulacja może mieć wpływ na wewnątrzwspólnotową wymianę handlową, ponieważ co najmniej niektóre kluby prowadzą część działalności na rynkach międzynarodowych, na których obecne są także kluby sportowe i inne podmioty gospodarcze z innych państw członkowskich, 4) środek wymagałby użycia zasobów państwowych, ponieważ powodowałby utratę dochodów podatkowych. W konsekwencji, zdaniem Komisji, „wydaje się, że środek zawiera wszystkie elementy pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu”, a brak jest okoliczności na podstawie których można by stwierdzić, że pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem. Po wszczęciu przez Komisję postępowania w sprawie zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem, zgodnie z art. 88 ust. 2 TWE, władze włoskie zmieniły kwestionowaną regulację eliminując przewidziane w niej korzyści podatkowe dla klubów sportowych. W swojej decyzji Komisja uznała więc – oceniając już poprawioną regulację – że przyjęty środek nie stanowi pomocy państwa.

Odnosząc się do regulacji zaproponowanych w projekcie ustawy, należy zauważyć, że cechy niektórych form wsparcia są zbieżne z cechami pomocy

państwa przewidzianej w przepisach włoskich, a Komisja uznała, że „nie stwierdzono okoliczności, na podstawie których można by stwierdzić, że pomoc [ta] jest zgodna ze wspólnym rynkiem”.

Uwagi zawarte w decyzji Komisji 2006/898/WE mogą mieć zastosowanie do środków pomocy przewidzianych w projekcie. Kierując się argumentacją zastosowaną przez Komisję, wydaje się, że także w odniesieniu do polskiej propozycji ustawowej, Komisja mogłaby uznać, że brak jest okoliczności wskazujących na zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem. Nie można bowiem wykluczyć, że beneficjenci projektowanej pomocy będą konkurowali z klubami sportowymi lub innymi podmiotami gospodarczymi z innych państw członkowskich UE. Stwierdzenie, czy proponowana pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 1 TWE – w szczególności, czy może mieć wpływ na wewnątrzwspólnotową wymianę handlową – wymaga przeprowadzenia analizy rynku właściwego. Analiza taka umożliwiłaby stwierdzenie, czy pomoc zakłóci konkurencję lub będzie groziła jej zakłóceniem poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom oraz czy wpłynie na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Przeprowadzenie takiej analizy należy do właściwego organu ochrony konkurencji.

Zgodnie z art. 88 ust. 3 TWE państwa członkowskie mają obowiązek zawiadamiać Komisję Europejską, w terminie odpowiednim do przedstawienia przez nią uwag, o projektach przyznania nowej lub zmiany przyznawanej pomocy (notyfikacja). Zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, ze zmianami), która określa zasady postępowania w sprawach dotyczących pomocy państwa. Zgodnie z art. 16a ustawy, projekt ustawy będący programem pomocowym powinien zostać skierowany do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu uzyskania opinii m.in. w sprawie obowiązku notyfikacji projektu Komisji Europejskiej. Komisja ocenia, czy planowana pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem. Udzielenie przez państwo nowej lub zmiana przyznawanej pomocy może nastąpić dopiero po zakończeniu procedury notyfikacji.

3.2. Artykuł 6 ust. 7 projektu stanowi, że przypadki uczestnictwa jednostek samorządu terytorialnego w spółkach, będących związkami lub klubami sportowymi, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43, ze zmianami) „podlegają indywidualnej ocenie pod kątem pomocy publicznej, zgodnie z obowiązującymi zasadami”. Z brzmienia tego przepisu mogłoby wynikać, że pozostałe przewidziane w projekcie formy wsparcia ze środków publicznych nie będą podlegały takiej ocenie. Należy zauważyć, że regulacja zakładająca ograniczenie stosowania przepisów dotyczących pomocy publicznej byłaby sprzeczna z prawem UE, jeśli konkretne formy wsparcia spełniałyby przesłanki pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 TWE. Uwaga ta ma charakter

legislacyjny, jednakże stosowanie art. 6 ust. 7 projektu mogłoby prowadzić do naruszenia prawa UE.

4. Konkluzje

4.1. Przepisy projektu ustawy przewidują program pomocy, który budzi wątpliwości co do zgodności ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 TWE. Stwierdzenie, czy zaproponowane formy wsparcia klubów i związków sportowych prowadzących działalność gospodarczą są zgodne ze wspólnym rynkiem nie jest możliwe bez przeprowadzenia analizy rynku właściwego. Zgodnie z ustawą o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej projekt powinien zostać skierowany do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu uzyskania opinii w sprawie obowiązku notyfikacji projektu Komisji Europejskiej (pkt 3.1 niniejszej opinii).

4.2. Wątpliwości legislacyjne budzi art. 6 ust. 7 projektu, z którego mogłoby wynikać ograniczenie stosowania przepisów dotyczących pomocy publicznej. Stanowiłoby to naruszenie prawa UE (pkt 3.2 opinii).

Sporządził: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 5 czerwca 2009 r.

BAS-WAL-1002/09

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 Regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o sporcie (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jerzy Szmajdziński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Proponowana ustawa ma stanowić kompleksową regulację w dziedzinie sportu i zastąpić ustawy: z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1165, ze zmianami) oraz z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298, ze zmianami). Projekt określa: zasady prowadzenia działalności w zakresie sportu, organizację i zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym, zadania administracji publicznej i innych podmiotów w zakresie wspierania uprawiania sportu i organizacji współzawodnictwa sportowego. Projekt przewiduje zmianę 28 ustaw.

Przedmiot projekt ustawy jest objęty prawem Unii Europejskiej. Projekt zawiera przepisy, które budzą wątpliwości co do zgodności ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 TWE i powinien zostać skierowany do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w celu uzyskania opinii w sprawie obowiązku notyfikacji projektu Komisji Europejskiej

Projekt ustawy o sporcie **nie jest projektem ustawy wykonującej** prawo Unii Europejskiej.

Sporządził: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

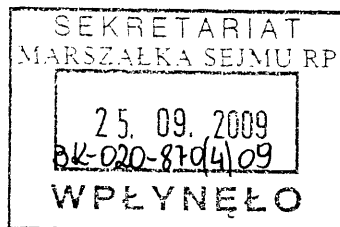
Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, projekt ustawy, sport, pomoc publiczna, kultura fizyczna i sport, dotacje

Warszawa, 25 września 2009 r.

Posel na Sejm RP
Jerzy Szmajdziński

Pan
Bronisław KOMOROWSKI
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia uzasadnienia poselskiego projektu ustawy o sporcie, w imieniu wnioskodawców przekazuję w załączeniu projekty podstawowych aktów wykonawczych.

Z poważaniem

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jerzy Szmajdziński', followed by a period.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia.....2009 r.

**w sprawie zasad finansowania i organizacji sportu uprawianego w jednostkach
podległych Ministrowi Obrony Narodowej**

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia.....o sporcie (Dz. U. Nr..... poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa

- 1) zadania z zakresu sportu realizowane w jednostkach podległych Ministrowi Obrony Narodowej ,
- 2) formy organizacyjne realizowanych zadań z sportu;
- 3) sposoby finansowania zadań z zakresu sportu.

§ 2. W jednostkach podległych Ministrowi Obrony Narodowej realizowane są zadania z zakresu sportu, zwane dalej "zadaniami", zmierzające do doskonalenia uzdolnień w zakresie sprawności fizycznej oraz prawidłowego rozwoju psychomotorycznego i zdrowia żołnierzy oraz pracowników cywilnych a także do umożliwienia udziału tym osobom we współzawodnictwie sportowym, w tym organizowanym przez polskie związki sportowe i międzynarodowe federacje sportowe.

§ 3. Zadania obejmują:

- 1) szkolenie zapewniające odpowiednie przygotowanie do wykonywania zadań służbowych, w tym:
 - a) doskonalenie cech psychomotorycznych,

- b) przygotowanie do pracy w warunkach zmuszających do maksymalnego wysiłku fizycznego,
- c) przygotowanie do pracy z udziałem specjalistycznego wyposażenia, w tym broni palnej
- d) rozwijanie wszechstronnej sprawności fizycznej, jako czynnika profilaktyki zdrowotnej;
- e) rozwijanie umiejętności osób szczególnie uzdolnionych sportowo i umożliwienie osiągania im jak najlepszych wyników sportowych we współzawodnictwie sportowym, w tym organizowanym przez polskie związki sportowe i międzynarodowe federacje sportowe.

2) tworzenie warunków sprzyjających działalności klubów sportowych , zarówno w zakresie prowadzenia zajęć treningowych i udziału tych klubów we współzawodnictwie sportowym, w tym organizowanym przez polskie związki sportowe i międzynarodowe federacje sportowe.- ze szczególnym uwzględnieniem dyscyplin sportowych doskonalących sprawność fizyczną żołnierzy i pracowników cywilnych;

3) działalność na rzecz upowszechniania sportu

4) tworzenie, utrzymywanie i udostępnianie bazy sportowo-rekreacyjnej.

§ 4. Realizacja zadań odbywa się w następujących formach organizacyjnych:

- 1) szkolenie i doskonalenie zawodowo-sprawnościowe;
- 2) zajęcia wychowania fizycznego;
- 3) działalność resortowych klubów sportowych
- 4) udział resortowych klubów sportowych we współzawodnictwie sportowym, w tym organizowanym przez polskie związki sportowe i międzynarodowe federacje sportowe.
- 5) organizacja obozów, zgrupowań i zawody sportowe;
- 6) imprezy rekreacyjno-sportowe.

§ 5. W jednostkach podległych Ministrowi Obrony Narodowej zadania realizowane są przez właściwe komórki organizacyjne tych formacji zajmujące się szkoleniem oraz przez kluby sportowe powołane przez właściwe organy.

§ 6. 1. Zadania mogą być realizowane we współpracy z innymi klubami sportowymi i

związkami sportowymi.

2. Zasady współpracy innych niż resortowe klubów sportowych i związków sportowych z jednostkami podległymi Ministrowi Obrony Narodowej określają porozumienia zawarte z kierownikami tych jednostek.

3. Zadania realizowane przez kluby sportowe i związki sportowe na podstawie porozumień, o których mowa w ust. 2, mogą być finansowane z dotacji udzielanej z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw obrony narodowej,

§ 7. Realizacja zadań finansowana jest z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw obrony narodowej, z wydatków pozostających odpowiednio w dyspozycji jednostek podległych ministrowi obrony narodowej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) minister właściwy do spraw obrony narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw sportu, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, zasad finansowania i organizacji sportu uprawianego jednostkach podległych ministrowi ds. spraw obrony narodowej, w tym programy obowiązkowych zajęć sportowych oraz warunki działania klubów sportowych w tych jednostkach.

Projekt rozporządzenia określa obowiązki służb podległych ministrowi właściwemu do spraw

obrony narodowej w zakresie rozwoju sportu, jego promocji, organizacji zajęć sportowych a także tworzenia i wspierania działalności resortowych klubów sportowych.

Projekt umożliwia w szczególności rozwój tych dyscyplin sportu, które stanowić mogą wsparcie szkolenia specjalistycznego w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw obrony narodowej.

Projekt zakłada możliwość działalności klubów sportowych finansowanych przez te jednostki, wraz z udziałem tych klubów we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polskie związki sportowe i międzynarodowe organizacje sportowe.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sportu i Turystyki, co umożliwi zainteresowanym podmiotom zapoznanie się z jego treścią i zgłoszenie ewentualnych uwag.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie dotyczy żołnierzy i pracowników cywilnych służb podległych ministrowi właściwemu do spraw obrony narodowej. .

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja ma pozytywny wpływ na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾

z dnia 2009 r.

w sprawie wzoru wniosku dotyczącego uznawania kwalifikacji zawodowych w zakresie
kultury fizycznej oraz rodzaju dokumentów dołączanych do wniosku

Na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) wzór wniosku w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych w zakresie kultury fizycznej osób, które nabyły kwalifikacje do wykonywania zawodu trenera w państwach, które nie są państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz w Konfederacji Szwajcarskiej, zwanych dalej „kwalifikacjami”;
- 2) rodzaj dokumentów, które powinny zostać dołączone do wniosku w sprawie uznania kwalifikacji.

§ 2.

Wzór wniosku w sprawie uznania kwalifikacji określa załącznik do rozporządzenia.

§ 3.

1. Do wniosku w sprawie uznania kwalifikacji dołącza się kopie:

- 1) dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
- 2) dyplomu wnioskodawcy wraz z załącznikami;

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej - kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz.1602 i z 2008 r. Nr 24, poz.146).

- 3) świadectw, certyfikatów i innych dokumentów potwierdzających nabyte przez wnioskodawcę wykształcenie;
 - 4) dokumentów potwierdzających doświadczenie zawodowe wnioskodawcy w zakresie wykonywania zawodu trenera
2. Osoby ubiegające się o uznanie kwalifikacji, którym wraz z dyplomem nie wydano załącznika, do wniosku w sprawie uznania kwalifikacji dołączają dokumenty potwierdzające przebieg studiów, w szczególności kopię indeksu lub arkusza ocen.
3. Kopie dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, przedkłada się wraz z ich tłumaczeniem na język polski przez tłumacza przysięgłego.

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

Załącznik
do rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki
z dnia 2009 r. (poz. ...)

WZÓR

Wniosek w sprawie uznania kwalifikacji

I. DANE OSOBOWE

Pan/Pani

1.	Nazwisko				
2.	Imię/imiona				
3.	Nazwisko rodowe				
4.	Nazwisko używane w dniu wydania dokumentów poświadczających kwalifikacje wnioskodawcy				
5.	Data urodzenia				
6.	Kraj urodzenia				
7.	Miejsce urodzenia				
8.	Obywatelstwo				
9.	Państwa, w których wnioskodawca uzyskał kwalifikacje do wykonywania zawodu instruktora sportu/trenera				
10.	<table border="1"><tr><td>Adres do korespondencji:</td><td>Nr telefonu:</td></tr><tr><td></td><td>Adres e-mail:</td></tr></table>	Adres do korespondencji:	Nr telefonu:		Adres e-mail:
Adres do korespondencji:	Nr telefonu:				
	Adres e-mail:				

II. OKREŚLENIE DYSCYPLINY SPORTU

1. Określenie dyscypliny sportu:	
---------------------------------------	--

III. OŚWIADCZENIE WNIOSKODAWCY

Oświadczam, iż informacje podane w niniejszym wniosku oraz w załączonych dokumentach są prawdziwe.

.....
(miejscowość i data) (imię i nazwisko) (czytelny podpis wnioskodawcy)

Uzasadnienie

Wobec faktu, że ustawa z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) przewiduje, że minister właściwy do spraw kultury fizycznej jest organem uprawnionym do uznawania kwalifikacji zawodowych w zakresie kultury fizycznej osób, które nabyły kwalifikacje do wykonywania zawodu trenera lub instruktora sportu, w państwach, które nie są państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz w Konfederacji Szwajcarskiej, a postępowanie w tym zakresie przeprowadzane jest na wniosek, w projektowanym rozporządzeniu określony został wzór wniosku oraz wskazano dokumenty, jaki do takiego wniosku należy dołączyć. Wśród dokumentów tych wymieniono: dokumenty potwierdzające tożsamość wnioskodawcy oraz jego kwalifikacje i doświadczenie zawodowe.

Jednocześnie wskazano, iż osoba ubiegająca się o uznanie kwalifikacji, której wraz z dyplomem nie wydano załączników, do wniosku w sprawie uznania kwalifikacji powinna dołączyć dokumenty potwierdzające przebieg jej studiów, w szczególności kopię indeksu lub arkusza ocen. Istotne jest również by wraz z wnioskiem i dokumentami załączonymi do niego, na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia, przedłożyć ich tłumaczenie na język polski dokonane przez tłumacza przysięgłego.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Podmioty, na które oddziaływać będzie projektowana regulacja

Projektowana regulacja ma wpływ na osoby które nabyły kwalifikacje do wykonywania zawodu trenera lub instruktora sportu, w państwach, które nie są państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz w Konfederacji Szwajcarskiej, i zwrócić się o uznanie ich kwalifikacji zawodowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie wywoła dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾**

z dnia.....2009 r.

w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej

Na podstawie art. 41 ust. 7 ustawy z dnia.....o sporcie (Dz. U. Nr..... poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej, zwanych dalej „stypendiami”, podstawę i wysokość stypendium oraz czas, na jaki może zostać ono przyznane.

§ 2. Podstawę ustalenia miesięcznej wysokości stypendium stanowi kwota 2.000 zł, zwana dalej „podstawą”.

§ 3. 1. Członek kadry narodowej w konkurencjach sportowych objętych programem igrzysk olimpijskich może otrzymać stypendium w wysokości od 0,5 krotności do 3,5 krotności podstawy, o ile w poprzedzających dzień przyznania stypendium igrzyskach olimpijskich, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy lub innych oficjalnych zawodach organizowanych cyklicznie przez międzynarodową federację sportową zajął co najmniej 8 miejsce lub jeżeli uzyskał kwalifikację olimpijską potwierdzoną przez międzynarodową organizację sportową po spełnieniu kryteriów międzynarodowych i krajowych.

2. Członek kadry narodowej w konkurencjach sportowych objętych programem igrzysk paraolimpijskich może otrzymać stypendium w wysokości od 0,35 krotności do 2 krotności o ile w poprzedzających dzień przyznania stypendium igrzyskach paraolimpijskich, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy lub innych oficjalnych zawodach organizowanych cyklicznie przez międzynarodową federację sportową zajął co najmniej 6 miejsce lub jeżeli uzyskał kwalifikację paraolimpijską potwierdzoną przez międzynarodową organizację sportową po spełnieniu kryteriów międzynarodowych i krajowych.

3. Członek kadry narodowej w konkurencjach sportowych nieobjętych programem igrzysk olimpijskich może otrzymać stypendium w wysokości:

- 1) jeżeli w mistrzostwach świata w kategorii seniorów zajął:
 - a) 1 miejsce – do 1,0 krotności podstawy,
 - b) 2 miejsce – do 0,8 krotności podstawy,
 - c) 3 miejsce – do 0,6 krotności podstawy;
- 2) jeżeli w mistrzostwach Europy w kategorii seniorów zajął:
 - a) 1 miejsce – do 0,7 krotności podstawy,

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej - kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz. 1602 oraz z 2008 r. Nr 24, poz. 146).

- b) 2 miejsce -- do 0,5 krotności podstawy,
 - c) 3 miejsce -- do 0,3 krotności podstawy.
4. Członek kadry narodowej w konkurencjach sportowych nieobjętych programem igrzysk paraolimpijskich może otrzymać stypendium w wysokości:
- 1) jeżeli w mistrzostwach świata w kategorii seniorów zajął:
 - a) 1 miejsce -- do 0,6 krotności podstawy,
 - b) 2 miejsce -- do 0,5 krotności podstawy,
 - c) 3 miejsce -- do 0,4 krotności podstawy;
 - 2) jeżeli w mistrzostwach Europy w kategorii seniorów zajął:
 - a) 1 miejsce -- do 0,5 krotności podstawy,
 - b) 2 miejsce -- do 0,4 krotności podstawy,
 - c) 3 miejsce -- do 0,3 krotności podstawy.

§ 4. 1. Członek kadry narodowej może otrzymać stypendium sportowe, jeżeli w zawodach, o których mowa w § 3 ust. 3 , w danej konkurencji uczestniczyło co najmniej:

- 1) 12 zawodników;
 - 2) 8 drużyn, osad lub załóg w konkurencjach zespołowych;
 - 3) 8 państw.
2. Członek kadry narodowej osób niepełnosprawnych może otrzymać stypendium sportowe, jeżeli w zawodach, o których mowa w § 3 ust.3 , w danej konkurencji uczestniczyło co najmniej:
- 1) 6 zawodników;
 - 2) 6 drużyn, osad lub załóg w konkurencjach zespołowych;
 - 3) 6 państw.

3. Przepisu ust. 1 i 2 nie stosuje się do zawodów rangi mistrzostw świata seniorów w konkurencjach olimpijskich i paraolimpijskich.

4. Jeżeli regulamin zawodów przewiduje udział mniejszej liczby zawodników, drużyn, osad lub załóg w danej konkurencji sportowej lub w przypadku wystąpienia naturalnej niższej frekwencji w najlżejszej i najcięższej kategorii wagowej, nie stosuje się przepisów ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 5. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może przyznać członkowi kadry narodowej stypendium na pisemny wniosek właściwego polskiego związku sportowego lub organizacji krajowej zajmującej się sportem osób niepełnosprawnych.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) uzasadnienie wniosku;
 - 2) dokument potwierdzający uzyskanie osiągnięć sportowych, o których mowa w § 3;
 - 3) pisemne zobowiązanie członka kadry narodowej do realizacji programu przygotowań do igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich albo programu przygotowań do mistrzostw świata lub mistrzostw Europy, opracowanego przez właściwy polski związek sportowy lub organizację krajową zajmującą się sportem osób niepełnosprawnych oraz do udziału w tych zawodach.
3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może przyznać członkowi kadry narodowej realizującemu program przygotowań olimpijskich i paraolimpijskich stypendium z własnej inicjatywy.

§ 6. 1. Stypendium przyznaje się na okres realizacji programu przygotowań do igrzysk olimpijskich, mistrzostw świata lub mistrzostw Europy oraz udziału w tych zawodach, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawodnik uzyskał osiągnięcia

sportowe, o których mowa w § 3.

2. Stypendium przyznaje się na okres 24 miesięcy, z możliwością przedłużenia okresu pobierania stypendium na dalszy czas określony, w przypadku gdy zawodnik uzyskał osiągnięcia sportowe, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1-3.

3. Stypendium przyznaje się na okres 24 miesięcy w przypadku gdy zawodnik uzyskał osiągnięcia sportowe, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 5-7 i ust. 2.

§ 7. 1. Wypłaty stypendium dokonuje właściwy polski związek sportowy ze środków przekazanych na ten cel przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

2. Wypłata stypendium następuje do 15 dnia każdego miesiąca.

3. Właściwy polski związek sportowy oraz organizacja krajowa zajmująca się sportem osób niepełnosprawnych prowadzą obsługę finansową i przechowują dokumentację związaną z wypłatą stypendiów.

§ 8. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej wstrzymuje lub pozbawia członka kadry narodowej stypendium na pisemny wniosek właściwego polskiego związku sportowego lub organizacji krajowej zajmującej się sportem osób niepełnosprawnych.

2. Do wniosku o wstrzymanie wypłaty stypendium należy dołączyć dokumenty potwierdzające zaniedbanie realizacji programu przygotowań do igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich, mistrzostw świata lub mistrzostw Europy.

3. Do wniosku o pozbawienie wypłaty stypendium należy dołączyć:

1) dokumenty potwierdzające nierealizowanie przez zawodnika programu przygotowań do igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich, mistrzostw świata lub mistrzostw Europy;

2) dokumenty potwierdzające odmowę udziału zawodnika w igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy;

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może wstrzymać stypendium lub pozbawić członka kadry narodowej stypendium z własnej inicjatywy.

§ 9. Wnioski o przyznanie stypendium, jego wstrzymanie lub pozbawienie złożone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia podlegają rozpatrzeniu, jeżeli zostały złożone z zachowaniem wymogów przewidzianych w przepisach dotychczasowych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 41 ust. 7 ustawy z dnia2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...)

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sportu z dnia 20 września 2006 r. w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej (Dz. U. Nr 169, poz. 1213 oraz z 2008 r. Nr 17, poz. 109) oraz rozporządzeniem Ministra Sportu i Turystyki z dnia 26 stycznia 2009 r. w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej (Dz. U. Nr 17, poz. 95), które tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

minister właściwy do spraw kultury fizycznej, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego trybu przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej, podstawy i wysokości stypendium, czasu, na jaki może zostać ono przyznane.

Projekt rozporządzenia określa wysokość stypendium sportowego, uzależniając ją od osiągnięć sportowych zawodnika, przy zachowaniu jednak zasady uznaniowości w zakresie ustalania wysokości stypendium. Podstawę ustalenia miesięcznej wysokości stypendium stanowi kwota 2.000 zł.

Stypendium przyznaje się na okres realizacji programu przygotowań do igrzysk olimpijskich, mistrzostw świata lub mistrzostw Europy oraz udziału w tych zawodach, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawodnik uzyskał osiągnięcia sportowe, o których mowa w § 3.

Wypłaty stypendium dokonuje właściwy polski związek sportowy ze środków przekazanych na ten cel przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sportu i Turystyki, co umożliwi zainteresowanym podmiotom zapoznanie się z jego treścią i zgłoszenie ewentualnych uwag.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie dotyczy zawodników będących członkami kadry narodowej, polskich związków sportowych oraz organizacji krajowych zajmujących się sportem osób niepełnosprawnych.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przepisy rozporządzenia będą realizowane wyłącznie z posiadanych środków budżetowych, określonych corocznie w ustawie budżetowej w cz. 25 - Kultura fizyczna i sport.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾**

z dnia

w sprawie ewidencji klubów sportowych

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób prowadzenia ewidencji uczniowskich klubów sportowych i klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej, zwanych dalej „klubami sportowymi”;
- 2) dane podlegające wpisowi do ewidencji, o której mowa w pkt 1

§ 2. 1. Ewidencję prowadzi starosta właściwy ze względu na siedzibę klubu, zwany dalej „organem ewidencyjnym”.

2. Organ ewidencyjny prowadzi ewidencję w księdze ewidencyjnej dla uczniowskich klubów sportowych i w księdze ewidencyjnej dla klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej, oraz w systemie informatycznym, na podstawie danych zgłoszonych we wniosku o wpis do ewidencji.

§ 3. 1. Wpisów do ewidencji dokonuje się chronologicznie.

2. Wpisy w ewidencji prowadzonej w księdze ewidencyjnej są dokonywane czytelnie, pismem ręcznym lub maszynowym.

3. Strony księgi ewidencyjnej numeruje się kolejno.

4. W ewidencji prowadzonej w systemie informatycznym zapis elektroniczny jest dokonywany w sposób umożliwiający niezwłoczny odczyt oraz wydruk całości lub części zapisanych danych.

§ 4. 1. Wpisy w ewidencji powinny być dokonywane w sposób trwały.

2. Skreślenia i poprawki należy dokonywać w sposób trwały, w kolorze czerwonym, pozwalający na odczytanie poprzedniego wpisu.

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz. 1602 oraz z 2008 r. Nr 24, poz. 146).

3. Dokonanie skreślenia i poprawek powinno być opatrzone datą i podpisem prowadzącego ewidencję.

4. W przypadku prowadzenia ewidencji w systemie informatycznym osoba prowadząca ewidencję dokonuje stosownych zapisów elektronicznych. Zmiany, skreślenia i poprawki powinny zapewniać czytelność tekstu sprzed i po zmianie, zawierać datę oraz imię i nazwisko osoby dokonującej danej czynności.

§ 5. W ewidencji zamieszcza się:

- 1) datę wpisu;
- 2) numer ewidencyjny;
- 3) imiona i nazwiska oraz daty urodzenia członków komitetu założycielskiego;
- 4) nazwę, siedzibę oraz adres klubu sportowego;
- 5) imiona, nazwiska i funkcje osób wchodzących w skład zarządu i organu kontroli wewnętrznej;
- 6) informacje o statucie: datę jego uchwalenia, datę zmiany statutu;
- 7) dane osób upoważnionych do zaciągania zobowiązań majątkowych;
- 8) cel działania;
- 9) teren działania;
- 10) datę wykreślenia klubu sportowego z ewidencji;
- 11) inne uwagi.

§ 6. 1. Dokumenty będące podstawą wpisów lub odmowy wpisania do ewidencji stanowią akta ewidencyjne.

2. Akta ewidencyjne opatruje się numerem zgodnym z numerem ewidencyjnym i przechowuje się w miejscu specjalnie do tego wydzielonym, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

§ 7. Komitet założycielski klubu sportowego składa do organu ewidencyjnego wnioski o wpis do ewidencji wraz ze statutem, listą założycieli, zawierającą imiona i nazwiska, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania oraz własnoręczne podpisy założycieli, protokołem wyboru komitetu założycielskiego, a także informacją o adresie tymczasowej siedziby klubu sportowego.

§ 8. 1. Klub sportowy wpisany do ewidencji, w terminie 14 dni od dnia zmiany danych, o których mowa w § 5 pkt 4-9, składa wniosek do organu ewidencyjnego o dokonanie zmian w ewidencji.

2. Organ ewidencyjny na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, w trybie określonym dla wpisu do ewidencji, dokonuje niezwłocznie zmian danych w ewidencji.

§ 9. Przepisy dotyczące dokonania wpisu lub zmian w ewidencji stosuje się odpowiednio do wykreślenia wpisu.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sportu z dnia 16 stycznia 2006 r. w sprawie ewidencji klubów sportowych (Dz. U. Nr 16, poz. 123), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie realizuje upoważnienie zawarte w art. 13 ust. 2 ustawy o sporcie. Projekt utrzymuje rozwiązania przyjęte w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Ministra Sportu z dnia 16 stycznia 2006 r. w sprawie ewidencji klubów sportowych (Dz. U. Nr 16, poz. 123), a mianowicie ewidencja będzie prowadzona zarówno w formie księgi, jak i w systemie informatycznym.

Dokumenty będące podstawą wpisów lub odmowy wpisania do ewidencji mają stanowić akta ewidencyjne.

W projektowanym rozporządzeniu określono sposób dokonywania wpisu do ewidencji oraz dokonywania w niej poprawek i uwzględniania zmian.

Zgodnie z zakresem upoważnienia wymieniono także dane podlegające wpisowi do ewidencji.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Podmioty, na które oddziaływać będzie projektowana regulacja

Projektowana regulacja ma wpływ na uczniowskie kluby sportowe oraz kluby sportowe działające w formie stowarzyszeń, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej, a także na starostów jako organy ewidencyjne.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie wywoła dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego. Ewidencja prowadzona była przez starostów

na analogicznych zasadach na mocy przepisów ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej, oraz aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

4. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

5. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾

z dnia 2009 r.

w sprawie kwalifikacji lekarzy uprawnionych do wydawania zaświadczeń lekarskich, a także rodzaju niezbędnych badań lekarskich dla osób ubiegających się o przyznanie licencji zawodnika

Na podstawie art. 40 ust. 7 ustawy z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania zaświadczeń lekarskich o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu a także rodzaj niezbędnych badań lekarskich dla osób ubiegających się o przyznanie licencji zawodnika .

§ 2. Zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu wydaje lekarz specjalista w dziedzinie medycyny sportowej albo lekarz posiadający certyfikat w zakresie orzecznictwa sportowo-lekarskiego nadany przez Polskie Towarzystwo Medycyny Sportowej.

§ 3. 1. Osoba ubiegająca się o przyznanie licencji zawodnika podlega ogólnym badaniom lekarskim oraz badaniom specjalistycznym i diagnostycznym w zakresie niezbędnym do wydania zaświadczenia.

2. Badania specjalistyczne i diagnostyczne, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) pomiary antropometryczne;
- 2) badanie ortopedyczne;
- 3) przegląd stomatologiczny;
- 4) badanie elektrokardiograficzne;
- 5) badanie ogólne moczu z oceną mikroskopową osadu, odczyn opadania krwinek czerwonych, morfologię krwi obwodowej wraz ze wzorem odsetkowym;
- 6) oznaczenie stężenia glukozy we krwi;
- 7) konsultację laryngologiczną;
- 8) konsultację okulistyczną;
- 9) badanie radiologiczne klatki piersiowej;
- 10) konsultację neurologiczną;
- 11) badanie elektroencefalograficzne;
- 12) badanie radiologiczne odcinka szyjnego kręgosłupa;
- 13) badanie radiologiczne odcinka lędźwiowego kręgosłupa;

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej - kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz.1602 i z 2008 r. Nr 24, poz.146).

14) badanie spirometryczne.

3. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 2 pkt 10 i 11, przeprowadza się u osoby ubiegającej się o przyznanie licencji zawodnika uprawiającego sporty i sztuki walki oraz kick-boxing.

4. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 2 pkt 12, przeprowadza się u osoby ubiegającej się o przyznanie licencji zawodnika uprawiającego zapasy w stylu klasycznym, w stylu wolnym lub judo.

5. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 2 pkt 13, przeprowadza się u osoby ubiegającej się o przyznanie licencji zawodnika uprawiającego podnoszenie ciężarów.

6. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 2 pkt 14, przeprowadza się u osoby ubiegającej się o przyznanie licencji zawodnika uprawiającego pływackie.

§ 4. Lekarz, o którym mowa w § 2, może zlecić dodatkowo wykonanie innych niezbędnych badań wynikających z oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o wydanie zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Wobec faktu, że ustawa z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) przewiduje, że minister właściwy do spraw sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania zaświadczeń lekarskich, a także rodzaj niezbędnych badań lekarskich dla zawodników, w projektowanym rozporządzeniu przedstawiony został z jednej strony tryb uzyskiwania kwalifikacji do orzekania w sprawach dopuszczania do uprawiania sportu, ponadto zaś szczegółowy zakres badań, któremu powinny poddać się osoby ubiegające się o wydanie zaświadczenia o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu.

Zakres badań jest z zasady jednakowy dla osób uprawiających większość dyscyplin sportowych, przy czym dla określonych dyscyplin przewidziano badania specjalistyczne. Ponadto zaś rozporządzenie przewiduje możliwość dodatkowego wykonania innych niezbędnych badań wynikających z oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o wydawanie zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu.

Rozporządzenie przewiduje kontynuację obowiązującej obecnie zasady, że zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu wydaje lekarz specjalista w dziedzinie medycyny sportowej albo lekarz posiadający certyfikat w zakresie orzecznictwa sportowo-lekarskiego nadany przez Polskie Towarzystwo Medycyny Sportowej.

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Podmioty, na które oddziaływać będzie projektowana regulacja

Projektowana regulacja ma wpływ na osoby wykonujące zawód lekarza a także każdą osobę ubiegającą się o uczestnictwo we współzawodnictwie organizowanym przez polskie związki sportowe.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie wywoła dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 2009 r.

w sprawie warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne, a także obowiązki osób prawnych i fizycznych, o których mowa w ust. 3 i 4 ustawy o sporcie

Na podstawie art. 56 ust. 5 ustawy z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach oraz obowiązki osób prawnych i fizycznych prowadzących działalność w górach
- 2) warunki bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne oraz obowiązki osób prawnych i fizycznych prowadzących działalność w tym zakresie.

Rozdział 2

Warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach

§ 2.

1. Rozporządzenie dotyczy terenów położonych na wysokości powyżej 700 m nad poziomem morza (n.p.m.), których ukształtowanie terenu stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia osób na nich przebywających lub których zagospodarowanie rekreacyjno-sportowe kwalifikuje do uprawiania sportu w górach.

2. Rozporządzenie dotyczy również terenów leżących poniżej 700 m n.p.m., których ukształtowanie terenu stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia osób na nich przebywających lub których zagospodarowanie rekreacyjno-sportowe kwalifikuje do uprawiania sportu w górach.

3. Do wykonywania zadań z zakresu ratownictwa górskiego upoważnione są Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (GOPR) i Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (TOPR), każde w swoim zakresie.

§ 3.

Zapewnienie bezpieczeństwa osób przebywających w górach przez osoby fizyczne i prawne, prowadzące w górach działalność w zakresie kultury fizycznej, polega na:

- 1) zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów oraz eksploatacji urządzeń i obiektów - zgodnie z warunkami bezpieczeństwa,
- 2) zapewnieniu w obiektach i na terenach, o których mowa w pkt 1. warunków do udzielania pomocy przedlekarskiej w nagłych wypadkach osobom potrzebującym,
- 3) zapewnieniu w obiektach i na terenach, o których mowa w pkt 1. pomieszczeń dla GOPR lub TOPR, a także zapewnieniu ratownikom GOPR lub TOPR, w czasie pełnienia służby, korzystania poza kolejnością z kolei linowych lub wyciągów narciarskich.

§ 4.

Za stan i warunki bezpieczeństwa terenów i tras służących uprawianiu sportów zimowych, znajdujących się przy kolejach linowych lub wyciągach narciarskich, odpowiadają właściciele tych kolei i wyciągów.

§ 5.

W czasie prowadzenia działalności ratowniczej i związanego z nią transportu lub działalności profilaktycznej GOPR współpracuje, a w miarę potrzeby może korzystać z pomocy, w szczególności:

- 1) publicznych zakładów opieki zdrowotnej,
- 2) jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 3) administracji lasów państwowych oraz parków narodowych i krajobrazowych.

Rozdział 3

Warunki bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne

§ 6.

1. Do wykonywania zadań w zakresie bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne upoważnione jest Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (WOPR).
2. W czasie prowadzenia działalności ratowniczej i związanego z nią transportu lub działalności profilaktycznej WOPR współpracuje, a w miarę potrzeby może korzystać z pomocy, w szczególności:
 - 1) publicznych zakładów opieki zdrowotnej,
 - 2) jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji,
 - 3) administracji lasów państwowych oraz parków narodowych i krajobrazowych,
 - 4) dyrektorów urzędów morskich,
 - 5) przedsiębiorstwa państwowego Polskie Ratownictwo Okrętowe.

§ 7.

1. Kąpieliska mogą być zorganizowane lub prowizoryczne.
2. Kąpieliskiem zorganizowanym jest teren położony nad obszarem wodnym, z plażą, na stałe przystosowany do kąpieli, z wyznaczonymi i trwale oznakowanymi strefami kąpieli, wyposażony w urządzenia sanitarne oraz inne urządzenia.
3. Kąpieliskiem prowizorycznym jest teren położony nad obszarem wodnym, z plażą, przystosowany do sezonowego wykorzystania, z miejscem do kąpieli prowizorycznie oznakowanym oraz wyposażony w urządzenia sanitarne.
4. Pływalnią jest obiekt wyposażony w sztuczny zbiornik wodny (basen) przeznaczony do kąpieli, mający trwałe brzegi i dno, zaopatrywany w wodę przepływową oraz mający urządzenia sanitarne, szatnie i natryski. Pływalnie mogą być kryte i odkryte.
5. Szczegółowe warunki korzystania z kąpieliska lub pływalni określa regulamin.

§ 8.

1. Kąpielisko należy zlokalizować tak, aby miało dogodnie ukształtowany brzeg i dno oraz dobre nasłonecznienie. Szybkość prądu wody w obrębie kąpieliska zlokalizowanego nad wodami bieżącymi nie powinna przekraczać 1 m/sek.

2. Kąpieliska mogą być urządzone nad obszarami wodnymi, których zanieczyszczenie nie przekracza dopuszczalnych norm ustalonych w odrębnych przepisach.

§ 9.

1. Zakazami kąpieli powinny być objęte obszary wodne, na których kąpiel jest niebezpieczna, a w szczególności położone przy śluzach, mostach, budowlach wodnych, portach, jak również szlaki żeglowne oraz wody o silnym zanieczyszczeniu i wirach.

2. Obszary wodne objęte zakazem kąpieli należy oznaczyć, w szczególności przy dojściach i dojazdach do obszaru wodnego, odpowiednimi znakami określającymi przyczynę zakazu.

3. Miejsce niebezpieczne położone na obszarze wodnym, na którym kąpiel jest dozwolona, oznacza się tablicą ostrzegawczą, określającą przyczynę niebezpieczeństwa.

4. Dzieci do lat 7 mogą korzystać z kąpieli wyłącznie pod opieką i nadzorem osób pełnoletnich.

§ 10.

1. Do kierowników ośrodków wypoczynkowych, sportowych, rekreacyjnych i turystycznych, położonych nad obszarami wodnymi, należy:

1) zagospodarowanie obszarów wodnych w celu umożliwienia kąpieli oraz określenie miejsc przeznaczonych do kąpieli dla osób nie umiejących pływać,

2) zapewnienie oznakowania wszystkich obszarów wodnych i miejsc, na których kąpiel jest niebezpieczna lub objętych zakazem kąpieli.

2. Dla ośrodków, o których mowa w ust. 1, położonych na terenach ze sobą sąsiadujących lub znajdujących się w pobliżu, może być urządzone kąpielisko wspólne.

§ 11.

Do obowiązków kierowników kolonii, obozów i innych placówek wypoczynku dzieci i młodzieży, których uczestnicy korzystają z ogólnodostępnych kąpielisk i pływalni, należy:

1) zapoznanie uczestników z regulaminem danego kąpieliska lub pływalni oraz czuwanie nad jego ścisłym przestrzeganiem,

2) uzgodnienie z kierownikiem kąpieliska lub pływalni warunków i sposobu korzystania z kąpieliska lub pływalni zapewniających bezpieczeństwo uczestnikom.

§ 12.

1. Do obowiązków organizatorów imprez pływackich na wodach otwartych, z wyjątkiem maratonów pływackich, należy zapewnienie dyżuru:

1) lekarza oraz co najmniej dwóch ratowników,

2) co najmniej dwóch pletwonurków, jeżeli głębokość wody przekracza 4 m lub woda jest nieprzezroczysta.

2. Do obowiązków organizatorów maratonów pływackich na wodach otwartych należy:

1) zapewnienie podczas trwania imprezy obecności zespołu ratowniczego w składzie: lekarz, starszy ratownik i dwóch pletwonurków, przy czym zespół ten powinien przebywać w łodzi motorowej na trasie maratonu,

2) zapewnienie każdemu uczestnikowi maratonu asekuracji przez ratownika przebywającego w łodzi wiosłowej oznaczonej numerem odpowiadającym numerowi startowemu zawodnika.

3. Maratonem pływackim jest impreza pływacka polegająca na przepłynięciu odcinka przekraczającego 3 km.

§ 13.

Do obowiązków kierownika szkolenia pływackiego na wodach otwartych należy zapewnienie:

1) obecności ratownika,

2) asekurujących łodzi wiosłowych lub motorowych - co najmniej jedna łódź na każde pięć osób.

§ 14.

Ustala się następujące minimalne normy zatrudnienia ratowników:

1) w kąpieliskach śródlądowych na każde 100 m linii brzegowej - jeden ratownik od strony lądu i jeden ratownik od strony lustra wody,

2) na pływalniach dysponujących nieckami o długości do 25 m - jeden ratownik,

3) na pływalniach dysponujących nieckami o długości 25- 50 m - dwóch ratowników,

4) na pływalniach dysponujących nieckami o długości powyżej 50 m - trzech ratowników,

5) w kąpieliskach nadmorskich - trzyosobowe zespoły ratowników na każde 100 m linii brzegowej.

§ 15.

1. Szczegółowe warunki bezpieczeństwa osób korzystających z kąpielisk i pływalni określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

1) lekarza oraz co najmniej dwóch ratowników,

2) co najmniej dwóch pletwonurków, jeżeli głębokość wody przekracza 4 m lub woda jest nieprzezroczysta.

2. Do obowiązków organizatorów maratonów pływackich na wodach otwartych należy:

1) zapewnienie podczas trwania imprezy obecności zespołu ratowniczego w składzie: lekarz, starszy ratownik i dwóch pletwonurków, przy czym zespół ten powinien przebywać w łodzi motorowej na trasie maratonu.

2) zapewnienie każdemu uczestnikowi maratonu asekuracji przez ratownika przebywającego w łodzi wiosłowej oznaczonej numerem odpowiadającym numerowi startowemu zawodnika.

3. Maratonem pływackim jest impreza pływacka polegająca na przepłynięciu odcinka przekraczającego 3 km.

§ 13.

Do obowiązków kierownika szkolenia pływackiego na wodach otwartych należy zapewnienie:

1) obecności ratownika,

2) asekurujących łodzi wiosłowych lub motorowych - co najmniej jedna łódź na każde pięć osób.

§ 14.

Ustala się następujące minimalne normy zatrudnienia ratowników:

1) w kąpieliskach śródlądowych na każde 100 m linii brzegowej - jeden ratownik od strony lądu i jeden ratownik od strony lustra wody,

2) na pływalniach dysponujących nieckami o długości do 25 m - jeden ratownik,

3) na pływalniach dysponujących nieckami o długości 25- 50 m - dwóch ratowników,

4) na pływalniach dysponujących nieckami o długości powyżej 50 m - trzech ratowników,

5) w kąpieliskach nadmorskich - trzyosobowe zespoły ratowników na każde 100 m linii brzegowej.

§ 15.

1. Szczegółowe warunki bezpieczeństwa osób korzystających z kąpielisk i pływalni określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Wzory znaków zakazu, ostrzegawczych i informacyjnych określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

3. Wykaz sprzętu medycznego, leków i artykułów sanitarnych, w które powinny być wyposażone pływalnie i kąpieliska, określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 16.

Zapewnienie bezpieczeństwa przez osoby fizyczne i prawne, prowadzące nad wodą działalność w zakresie sportu, uprawiającym sporty wodne, a w szczególności: żeglarstwo, żeglarstwo lodowe, żeglarstwo motorowodne i narciarstwo wodne, wioślarstwo, kajakarstwo oraz lotniarstwo i paralotniarstwo holowane za statkami motorowymi, polega na:

1) zagospodarowaniu i eksploatacji przystani i sprzętu pływającego oraz użytkowaniu przyległych akwenów - zgodnie z wymogami bezpieczeństwa, ustalonymi w odrębnych przepisach,

2) zapewnieniu na przystani i akwencie, o którym mowa w pkt 1, warunków do udzielania pomocy osobom potrzebującym, w tym pomocy przedlekarskiej w nagłych wypadkach.

§ 17.

1. Skład załogi sprzętu pływającego ustala się, uwzględniając zasady dobrej praktyki i wymagania przepisów.

2. Jeżeli w składzie załogi sprzętu pływającego są dzieci do lat 14, powinna nim kierować osoba pełnoletnia.

3. Podczas zorganizowanych imprez dla dzieci przepisu ust. 2 nie stosuje się.

4. Szczegółowe zasady bezpieczeństwa osób biorących udział w imprezach żeglarskich określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 18.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

§ I.

Uzasadnienie

Wobec faktu, że ustawa z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) przewiduje, że minister właściwy do spraw wewnętrznych i administracji określa, w drodze rozporządzenia, warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne, a także obowiązki osób prawnych i fizycznych, o których mowa w ust. 3 i 4 ustawy.

Rozporządzenie w sposób wyczerpujący reguluje sprawy bezpieczeństwa osób przebywających w górach, zarówno w okresie letnim jak i zimowym.

Rozporządzenie reguluje także kompleksowo zasady postępowania osób wykorzystujących obszary wodne do uprawiania sportu.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Podmioty, na które oddziaływać będzie projektowana regulacja

Projektowana regulacja ma wpływ na osoby które prowadzą działalność w zakresie sportu na terenach górskich lub w obszarach wodnych.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie wywoła dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

2. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾

z dnia 2009 r.

**w sprawie organizacji oraz zasad funkcjonowania i finansowania Komisji ds.
Zwalczania Dopingu w Sporcie**

Na podstawie art. 56 ust. 6 ustawy z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Komisja ds. Zwalczania dopingu w sporcie, zwana dalej „komisją” działa na podstawie regulaminu, który podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego ds. spraw sportu
2. Regulamin Komisji reguluje tryb pracy Komisji, częstotliwość spotkań, podział zadań pomiędzy członkami Komisji oraz zakres nadzoru członków Komisji nad poszczególnymi obszarami jej działania.

§ 2.

1. Komisja odbywa posiedzenia w pełnym składzie co najmniej raz na kwartał.
2. Komisja tworzy zespoły robocze odpowiedzialne za poszczególne obszary działania Komisji.
3. Ilość i struktura działania zespołów roboczych Komisji powinna zapewniać bieżącą współpracę z międzynarodowymi organizacjami sportowymi.

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej - kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz. 1602 i z 2008 r. Nr 24, poz. 146).

§ 3.

Przewodniczący Komisji reprezentuje Komisję na zewnątrz, w tym w relacjach z międzynarodowymi organizacjami sportowymi

§ 5.

Działalność Komisji jest w całości finansowana ze środków pozostających w dyspozycji ministra właściwego ds. sportu.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

Uzasadnienie

Wobec faktu, że ustawa z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) przewiduje, że minister właściwy do spraw kultury fizycznej jest organem uprawnionym do określenia organizacji oraz szczegółowe zasady funkcjonowania i finansowania Komisji ds. Spraw zwalczania dopingu w sporcie

Projektowane rozporządzenie reguluje funkcjonowanie Komisji oraz jej finansowanie , w sposób zapewniający sprawność działania Komisji oraz uwzględniając konieczność współpracy Komisji z międzynarodowymi organizacjami sportowymi, z którymi Komisja będzie współpracować.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Podmioty, na które oddziaływać będzie projektowana regulacja

Projektowana regulacja nie ma wpływu na jakiegokolwiek osoby .

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie wywoła dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego, a to wobec faktu, że działalność Komisji zostanie sfinansowana ze środków pozostających już w dyspozycji ministra właściwego ds. sportu.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU i TURYSTYKI¹⁾**

z dnia.....2009 r.

w sprawie zasad i trybu uzyskiwania tytułu trenera

Na podstawie art. 48 ust. 6 ustawy z dnia.....o sporcie (Dz. U. Nr..... poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb uzyskiwania tytułu trenera a także warunki uzyskiwania stopni trenerskich oraz zgody na kształcenie trenerów przez jednostki inne niż szkoły wyższe i polskie związki sportowe , jak również dokumenty niezbędne do uzyskania zgody; dokumenty stwierdzające posiadane kwalifikacje; formularze wniosków oraz wzory dyplomów i legitymacji tytułu trenera.

§ 2. 1. Tytułem zawodowy w sporcie jest tytuł trenera.

2. Ustala się następujące stopnie trenerskie:

- 1) trener klasy trzeciej
- 2) trener klasy drugiej;
- 3) trener klasy pierwszej;
- 4) trener klasy mistrzowskiej.

3. Trenerem klasy trzeciej może być osoba, która:

- 1) ukończyła studia wyższe na kierunku wychowanie fizyczne i uzyskała ocenę bardzo dobrą z końcowego zaliczenia lub egzaminu z zajęć prowadzonych w danej dyscyplinie sportu, w wymiarze co najmniej 60 godzin, lub
- 2) ukończyła studia wyższe na kierunku wychowanie fizyczne w specjalności instruktorskiej, obejmującej co najmniej 60 godzin zajęć w danej dyscyplinie sportu, lub
- 3) ukończyła studia wyższe na kierunku turystyka i rekreacja w specjalności

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej - kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz. 1602 oraz z 2008 r. Nr 24, poz. 146).

instruktorskiej, obejmującej co najmniej 80 godzin zajęć w danej dyscyplinie sportu, albo

4) posiada co najmniej średnie wykształcenie oraz ukończyła specjalistyczny kurs trenerski w danej dyscyplinie sportu i zdała egzamin końcowy.

4. Trenerem klasy drugiej może być osoba, która:

- 1) ukończyła studia wyższe na kierunku wychowanie fizyczne ze specjalnością trenerską albo
- 2) posiada, przez okres co najmniej 2 lat, tytuł trenera trzeciej klasy ze specjalizacją w danej dyscyplinie sportu i ukończyła trenerskie studia podyplomowe, albo
- 3) posiada, przez okres co najmniej 2 lat, trenera trzeciej klasy ze specjalizacją w danej dyscyplinie sportu, posiada co najmniej świadectwo dojrzałości oraz ukończyła specjalistyczny kurs na stopień trenera klasy drugiej i zdała egzamin końcowy.

5. Trenerem klasy pierwszej może być osoba, która:

- 1) posiada co najmniej świadectwo dojrzałości;
- 2) posiada co najmniej trzyletni staż pracy trenerskiej ze stopniem trenera klasy drugiej;
- 3) posiada udokumentowany dorobek w pracy szkoleniowej;
- 4) ukończyła specjalistyczny kurs na stopień trenera klasy pierwszej w wymiarze co najmniej 40 godzin i zdała egzamin końcowy.

6. Trenerem klasy mistrzowskiej może być osoba, która:

- 1) ukończyła studia wyższe;
- 2) posiada co najmniej pięcioletni staż pracy trenerskiej ze stopniem trenera klasy pierwszej;
- 3) posiada udokumentowany dorobek w pracy szkoleniowej;
- 4) ukończyła specjalistyczny kurs na stopień trenera klasy mistrzowskiej w wymiarze co najmniej 60 godzin i zdała egzamin końcowy.

§ 3. Prowadzenie specjalistycznego kursu, o którym mowa w § 2 ust. 3 pkt 4, ust. 4 pkt 4, ust. 5 pkt 4 oraz ust. 6 pkt 4, zwanego dalej „kursem”, wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, wydanej na czas określony. Przepisu nie stosuje się do szkół wyższych uprawnionych do prowadzenia studiów na kierunku sport lub studiów drugiego stopnia na kierunku wychowanie fizyczne.

§ 4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej udziela, w drodze decyzji, zgody, o której mowa w § 3 w terminie 2 miesięcy od dnia przedstawienia przez wnioskodawcę niezbędnych dokumentów. Przed udzieleniem zgody minister właściwy do spraw kultury fizycznej może zasięgnąć opinii właściwego polskiego związku sportowego.

§ 5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może odmówić, w drodze decyzji, udzielenia zgody, o której mowa w § 3, w przypadku stwierdzenia, że wnioskodawca nie posiada odpowiednich warunków kadrowych i organizacyjnych, koniecznych dla prawidłowego prowadzenia kursu.

§ 6. 1. Podmiot, który uzyskał zgodę, o której mowa w § 3, składa do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, w terminie co najmniej 4 tygodni przed rozpoczęciem kursu, wniosek o zatwierdzenie programu kursu. Przed zatwierdzeniem programu kursu minister właściwy do spraw kultury fizycznej może zasięgnąć opinii właściwego polskiego związku sportowego.

2. Nadzór nad prowadzeniem kursu przez podmiot, który uzyskał zgodę, o której mowa w § 3, sprawuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej.

3. W ramach sprawowanego nadzoru minister właściwy do spraw kultury fizycznej ma prawo żądać udostępnienia dokumentów, pisemnych wyjaśnień dotyczących prowadzonego kursu .

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sportu z dnia 20 września 2006 r. w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej (Dz. U. Nr 169, poz. 1213 oraz z 2008 r. Nr 17, poz. 109) oraz rozporządzeniem Ministra Sportu i Turystyki z dnia 26 stycznia 2009 r. w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej (Dz. U. Nr 17, poz. 95), które tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 48 ust. 6 ustawy z dnia2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) minister właściwy do spraw kultury fizycznej, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych zasad i trybu uzyskiwania tytułu trenera , przy uwzględnieniu stopni trenerskich , warunków uzyskiwania stopni trenerskich oraz zgody na kształcenie przez jednostki inne niż szkoły wyższe i polskie związki sportowe .

Projekt rozporządzenia określa stopnie trenerskie , uzależniając je od posiadanego wykształcenia oraz stażu pracy w charakterze trenera.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sportu i Turystyki, co umożliwi zainteresowanym podmiotom zapoznanie się z jego treścią i zgłoszenie ewentualnych uwag.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie osób wykonujących zawód trenera lub ubiegających się o uzyskanie takiego tytułu .

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja wpłynie pozytywnie na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU i TURYSTYKI¹⁾**

z dnia.....2009 r.

w sprawie zasad i tryb uzyskiwania tytułu menedżera sportu i menedżera dyscypliny sportu oraz warunków uzyskiwania zgody na kształcenie menedżerów sportu i menedżerów dyscypliny przez jednostki inne niż szkoły wyższe i polskie związki sportowe.

Na podstawie art. 48 ust. 8 ustawy z dnia.....o sporcie (Dz. U. Nr..... poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb uzyskiwania tytułu menedżera sportu i menedżera dyscypliny sportu oraz warunki uzyskiwania zgody na kształcenie menedżerów sportu i menedżerów dyscypliny przez jednostki inne niż szkoły wyższe i polskie związki sportowe.

§ 2. Menedżerem sportu może być osoba, która:

- 1) ukończyła studia wyższe ze specjalnością organizacja i zarządzanie sportem albo
- 2) ukończyła studia podyplomowe w zakresie organizacji i zarządzania sportem, albo
- 3) posiada co najmniej średnie wykształcenie i ukończyła specjalistyczny kurs w zakresie organizacji i zarządzania sportem, obejmujący co najmniej 180 godzin, realizowanych na co najmniej trzech sesjach szkoleniowych.

§ 3. Menedżerem dyscypliny sportu lub menedżerem imprez sportowych może być osoba, która posiada co najmniej średnie wykształcenie i ukończyła specjalistyczny kurs menedżerski, obejmujący co najmniej 120 godzin, realizowanych na co najmniej dwóch sesjach szkoleniowych.

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej - kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz. 1602 oraz z 2008 r. Nr 24, poz. 146).

§ 4. 1. Specjalistyczne kursy, o których mowa w rozporządzeniu, mogą prowadzić:

- 1) szkoły wyższe i zakłady kształcenia nauczycieli, prowadzące kształcenie na kierunkach: wychowanie fizyczne, fizjoterapia lub turystyka i rekreacja,
- 2) polskie związki sportowe
- 3) jednostki inne niż te, o których mowa w pkt 1 i 2, po spełnieniu wymogu określonego w ust. 2.

2. ⁽⁶⁾ Prowadzenie przez jednostki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, specjalistycznych kursów trenerskich, menedżerskich, instruktorów dyscypliny sportu, instruktorów rekreacji ruchowej oraz instruktorów sportu osób niepełnosprawnych wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw sportu.

§ 5. 1. Organ wydający zgodę na organizowanie specjalistycznych kursów przez jednostki, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3, zasięga opinii właściwych polskich związków sportowych .

2. Jednostki posiadające zgodę na organizowanie specjalistycznych kursów składają do ministra właściwego do spraw sportu, w terminie trzech tygodni przed rozpoczęciem kursów, wnioszek o zatwierdzenie ramowego programu kursu oraz wymagań, jakie powinny spełniać osoby, które będą prowadzić zajęcia, na formularzu, którego wzór jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 6. Dokumentami stwierdzającymi posiadanie kwalifikacji zawodowych menedżera są dyplomy, których wzory określają załączniki do niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Nadzór nad prowadzeniem kursu przez podmiot, który uzyskał zgodę, o której mowa w § 4 ust. 2, sprawuje minister właściwy do spraw sportu.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 48 ust. 8 ustawy z dnia2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) minister właściwy do spraw kultury fizycznej, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych zasad i trybu uzyskiwania tytułu menedżera sportu lub dyscypliny sportu a także warunków uzyskiwania zgody na prowadzenie stosownych kursów przez jednostki inne niż szkoły wyższe i polskie związki sportowe .

Projekt rozporządzenia określa stopnie menedżerskie , uzależniając je od posiadanego wykształcenia oraz odbycia specjalistycznego szkolenia w ramach kursu.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sportu i Turystyki, co umożliwi zainteresowanym podmiotom zapoznanie się z jego treścią i zgłoszenie ewentualnych uwag.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie osób wykonujących zawód menedżera sportu lub dyscypliny sportu lub ubiegających się o uzyskanie takiego tytułu .

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja wpłynie pozytywnie na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU i TURYSTYKI¹⁾**

z dnia.....2009 r.

w sprawie warunków wykonywania zawodu trenera oraz zasad zatrudniania trenerów przez kluby, związki sportowe i interdyscyplinarne stowarzyszenia sportowe,

Na podstawie art. 48 ust. 7 ustawy z dnia.....o sporcie (Dz. U. Nr..... poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki wykonywania zawodu trenera a także zasady zatrudniania trenerów przez kluby, związki sportowe i interdyscyplinarne stowarzyszenia sportowe, w tym minimalne wynagrodzenie przysługujące trenerom.

§ 2. Wykonywanie zawodu trenera odbywa się na podstawie zawartej z klubem, związkiem sportowym lub interdyscyplinarnym związkiem sportowym :

- 1) umowy o pracę
- 2) umowy o wykonywania funkcji trenera na bazie przyznanego stypendium
- 3) umowy zlecenia
- 4) umowy o dzieło

§ 3. Treść umowa zawartej z trenerem nie może prowadzić do takiego ukształtowania łączącego strony stosunku prawnego, by prowadziło to do unikania określenia wynagrodzenia lub stypendium w wysokości niższej, niż wynikające z obowiązujących przepisów.

§ 4. Trener może być zatrudniony u więcej niż jednego pracodawcy.

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej - kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz. 1602 oraz z 2008 r. Nr 24, poz. 146).

§ 5. 1. Podmiot będący stroną umowy z trenerem zapewnia trenerowi właściwe warunki wykonywania jego funkcji, w tym w szczególności:

- 1) nienormowany czas pracy
- 2) dostęp do odpowiedniego wyposażenia
- 3) dostęp do fachowej literatury, wydawnictw multimedialnych i innych instrumentów rozwoju zawodowego
- 4) możliwość udziału w szkoleniach , klinikach i seminariach adresowanych do trenerów
- 5) udział w zgrupowaniach reprezentacji Polski , regionu lub województwa, o ile trener otrzyma zaproszenie do udziału w takim zgrupowaniu

2. Podmiot będący stroną umowy z trenerem jest zobowiązany do zwalniania trenera z pełnienia obowiązków w zakresie niezbędnym do wykonywania funkcji trenera reprezentacji Polski, reprezentacji makroregionu lub województwa, o ile trener zostanie powołany na takie stanowisko przez polski związek sportowy, związek sportowy lub interdyscyplinarne stowarzyszenie sportowe.

§ 6. Podstawę ustalenia miesięcznej wysokości wynagrodzenia lub stypendium trenera stanowi kwota 2.000 zł, zwana dalej „podstawą”.

§7 . Minimalna kwota wynagrodzenia lub stypendium , niezależnie od formy umowy łączącej trenera z klubem , związkiem sportowym lub interdyscyplinarnym stowarzyszeniem sportowym, wynosi:

- 1) dla trenera klasy mistrzowskiej – 3 krotność podstawy
- 2) dla trenera 1 klasy – 2 krotność podstawy
- 3) dla trenera 2 klasy – 1 podstawy
- 4) dla trenera 3 klasy – 0,5 krotność podstawy, chyba, że warunki finansowe podmiotu zawierającego umowę z trenerem nie pozwalają na przyznanie wynagrodzenia lub stypendium w takiej wysokości.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 48 ust. 7 ustawy z dnia2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) minister właściwy do spraw kultury fizycznej, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków wykonywania zawodu trenera a także zasad zatrudniania trenerów przez kluby, związki sportowe i interdyscyplinarne stowarzyszenia sportowe, w tym minimalnego wynagrodzenia przysługujące trenerom.

Projekt rozporządzenia określa warunki wykonywania funkcji trenera, jakie powinny być zapewnione przez podmiot, na rzecz którego trener wykonuje swoją funkcję.

Rozporządzenie określa także obowiązki podmiotu zatrudniającego trenera, w tym obowiązki co do umożliwienia mu rozwoju zawodowego a także wykonywania obowiązków trenera reprezentacji Polski, makroregionu lub województwa.

Rozporządzenia określa także minimalne wynagrodzenie (stypendium) trenera, uzależniając jego wysokość od posiadanej klasy trenerskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sportu i Turystyki, co umożliwi zainteresowanym podmiotom zapoznanie się z jego treścią i zgłoszenie ewentualnych uwag.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie dotyczy osób wykonujących zawód trenera.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja wpłynie pozytywnie na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU i TURYSTYKI¹⁾**

z dnia.....2009 r.

w sprawie zasad wsparcia medycznego i zakres opieki medycznej nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu,

Na podstawie art. 46 ust. 4 ustawy z dnia.....o sporcie (Dz. U. Nr..... poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady wsparcia medycznego i zakres opieki medycznej nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu, w tym zakres potrzeb w zakresie opieki medycznej, zakres badań lekarskich oraz częstotliwość ich przeprowadzania.

§ 2. 1. Polski związek sportowy prowadzący kadrę narodową w olimpijskiej dyscyplinie sportu zobowiązany jest do powołania zespołu medycznego składającego się co najmniej z lekarza kadry oraz osób odpowiedzialnych za współpracę z lekarzem kadry, w tym w szczególności fizjologa i masażystów.

2. Lekarza kadry lub inny lekarz wskazany przez lekarza kadry uczestniczy w każdym zgrupowaniu , obozie lub innej formie przygotowań kadry narodowej, o ile trwają więcej niż trzy dni.

3. Finansowanie kosztów związanych z pracą zespołu medycznego , o którym mowa w pkt. 1 odbywa się ze środków przekazanych ramach otrzymanej dotacji z budżetu państwa.

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej - kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz. 1602 oraz z 2008 r. Nr 24, poz. 146).

§ 3 Centralny Ośrodek Medycyny Sportowej przeprowadza co najmniej raz na sześć miesięcy kompleksowe badania członków kadry narodowej, co najmniej w zakresie , jaki wymagany jest do uzyskania zaświadczenia o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu.

§ 4. 1. Centralny Ośrodek Medycyny Sportowej przekazuje cyklicznie zespołom medycznym polskich związków sportowych informacje o najnowszych dopuszczalnych farmakologicznych środkach wsparcia procesu treningowego dostępnych w danej dyscyplinie sportu lub grupie dyscyplin .

2. Centralny Ośrodek Medycyny Sportowej przekazuje cyklicznie zespołom medycznym polskich związków sportowych informacje o najnowszych technologiach , instrumentach i innych technicznych środkach wsparcia procesu treningowego dostępnych w danej dyscyplinie sportu lub grupie dyscyplin .

3. Zespoły medyczne polskich związków sportowych zobowiązane są do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw sportu, w formie rocznych sprawozdań, informacji o najnowszych, dostępnych metodach wsparcia medycznego procesu treningowe, o których dowiedzieli się w trakcie pracy z kadra narodową.

§ 5. Centralny Ośrodek Medycyny Sportowej w porozumieniu z Polskim Towarzystwem Medycyny Sportowej oraz Polskim Związkiem Olimpijskim organizuje co najmniej raz w roku seminarium w zakresie najnowszych osiągnięć wsparcia medycznego w sporcie.

§ 6. Finansowanie działań Centralnego Ośrodka Medycyny Sportowej, o których mowa w § 4 i 5, odbywa się z przekazanej na ten cel przez ministra właściwego do spraw sportu dotacji celowej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 46 ust. 4 ustawy z dnia2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) minister właściwy do spraw sportu, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych zasad wsparcia medycznego i zakres opieki medycznej nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu, w tym zakres potrzeb w zakresie opieki medycznej, zakres badań lekarskich oraz częstotliwość ich przeprowadzania.

Projekt rozporządzenia określa warunki wsparcia medycznego dla członków kadry narodowej. Rozporządzenie wprowadza obowiązek powołania zespołów medycznych w polskich związkach sportowych prowadzących kadry narodowe w olimpijskich dyscyplinach sportu .

Projekt wskazuje także zakres i częstotliwość niezbędnych badań lekarskich członków kadry narodowej.

Ponadto rozporządzenie wprowadza obowiązek wymiany informacji pomiędzy polskimi związkami sportowymi a Centralnym Ośrodkiem Medycyny Sportowej, celem podnoszenia poziomu wiedzy o najnowszych dostępnych metodach wsparcia medycznego w sporcie.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sportu i Turystyki, co umożliwi zainteresowanym podmiotom zapoznanie się z jego treścią i zgłoszenie ewentualnych uwag.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie dotyczy zawodników powołanych do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia.....2009 r.

**w sprawie zasad finansowania i organizacji sportu uprawianego w jednostkach
podległych Ministrowi Obrony Narodowej**

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia.....o sporcie (Dz. U. Nr..... poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa

- 1) zadania z zakresu sportu realizowane w jednostkach podległych Ministrowi Obrony Narodowej ,
- 2) formy organizacyjne realizowanych zadań z sportu;
- 3) sposoby finansowania zadań z zakresu sportu.

§ 2. W jednostkach podległych Ministrowi Obrony Narodowej realizowane są zadania z zakresu sportu, zwane dalej "zadaniami", zmierzające do doskonalenia uzdolnień w zakresie sprawności fizycznej oraz prawidłowego rozwoju psychomotorycznego i zdrowia żołnierzy oraz pracowników cywilnych a także do umożliwienia udziału tym osobom we współzawodnictwie sportowym, w tym organizowanym przez polskie związki sportowe i międzynarodowe federacje sportowe.

§ 3. Zadania obejmują:

- 1) szkolenie zapewniające odpowiednie przygotowanie do wykonywania zadań służbowych, w tym:
 - a) doskonalenie cech psychomotorycznych,

- b) przygotowanie do pracy w warunkach zmuszających do maksymalnego wysiłku fizycznego,
- c) przygotowanie do pracy z udziałem specjalistycznego wyposażenia, w tym broni palnej
- d) rozwijanie wszechstronnej sprawności fizycznej, jako czynnika profilaktyki zdrowotnej;
- e) rozwijanie umiejętności osób szczególnie uzdolnionych sportowo i umożliwienie osiągania im jak najlepszych wyników sportowych we współzawodnictwie sportowym, w tym organizowanym przez polskie związki sportowe i międzynarodowe federacje sportowe.

2) tworzenie warunków sprzyjających działalności klubów sportowych , zarówno w zakresie prowadzenia zajęć treningowych i udziału tych klubów we współzawodnictwie sportowym, w tym organizowanym przez polskie związki sportowe i międzynarodowe federacje sportowe.- ze szczególnym uwzględnieniem dyscyplin sportowych doskonalących sprawność fizyczną żołnierzy i pracowników cywilnych;

3) działalność na rzecz upowszechniania sportu

4) tworzenie, utrzymywanie i udostępnianie bazy sportowo-rekreacyjnej.

§ 4. Realizacja zadań odbywa się w następujących formach organizacyjnych:

- 1) szkolenie i doskonalenie zawodowo-sprawnościowe;
- 2) zajęcia wychowania fizycznego;
- 3) działalność resortowych klubów sportowych
- 4) udział resortowych klubów sportowych we współzawodnictwie sportowym, w tym organizowanym przez polskie związki sportowe i międzynarodowe federacje sportowe.
- 5) organizacja obozów, zgrupowań i zawody sportowe;
- 6) imprezy rekreacyjno-sportowe.

§ 5. W jednostkach podległych Ministrowi Obrony Narodowej zadania realizowane są przez właściwe komórki organizacyjne tych formacji zajmujące się szkoleniem oraz przez kluby sportowe powołane przez właściwe organy.

§ 6. 1. Zadania mogą być realizowane we współpracy z innymi klubami sportowymi i

związkami sportowymi.

2. Zasady współpracy innych niż resortowe klubów sportowych i związków sportowych z jednostkami podległymi Ministrowi Obrony Narodowej określają porozumienia zawarte z kierownikami tych jednostek.

3. Zadania realizowane przez kluby sportowe i związki sportowe na podstawie porozumień, o których mowa w ust. 2, mogą być finansowane z dotacji udzielanej z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw obrony narodowej,

§ 7. Realizacja zadań finansowana jest z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw obrony narodowej, z wydatków pozostających odpowiednio w dyspozycji jednostek podległych ministrowi obrony narodowej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) minister właściwy do spraw obrony narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw sportu, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, zasad finansowania i organizacji sportu uprawianego jednostkach podległych ministrowi ds. spraw obrony narodowej, w tym programy obowiązkowych zajęć sportowych oraz warunki działania klubów sportowych w tych jednostkach.

Projekt rozporządzenia określa obowiązki służb podległych ministrowi właściwemu do spraw

obrony narodowej w zakresie rozwoju sportu, jego promocji, organizacji zajęć sportowych a także tworzenia i wspierania działalności resortowych klubów sportowych.

Projekt umożliwia w szczególności rozwój tych dyscyplin sportu, które stanowić mogą wsparcie szkolenia specjalistycznego w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw obrony narodowej.

Projekt zakłada możliwość działalności klubów sportowych finansowanych przez te jednostki, wraz z udziałem tych klubów we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polskie związki sportowe i międzynarodowe organizacje sportowe.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sportu i Turystyki, co umożliwi zainteresowanym podmiotom zapoznanie się z jego treścią i zgłoszenie ewentualnych uwag.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie dotyczy żołnierzy i pracowników cywilnych służb podległych ministrowi właściwemu do spraw obrony narodowej. .

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja ma pozytywny wpływ na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾**

z dnia.....2009 r.

w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej

Na podstawie art. 41 ust. 7 ustawy z dnia.....o sporcie (Dz. U. Nr..... poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej, zwanych dalej „stypendiami”, podstawę i wysokość stypendium oraz czas, na jaki może zostać ono przyznane.

§ 2. Podstawę ustalenia miesięcznej wysokości stypendium stanowi kwota 2.000 zł, zwana dalej „podstawą”.

§ 3. 1. Członek kadry narodowej w konkurencjach sportowych objętych programem igrzysk olimpijskich może otrzymać stypendium w wysokości od 0,5 krotności do 3,5 krotności podstawy, o ile w poprzedzających dzień przyznania stypendium igrzyskach olimpijskich, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy lub innych oficjalnych zawodach organizowanych cyklicznie przez międzynarodową federację sportową zajął co najmniej 8 miejsce lub jeżeli uzyskał kwalifikację olimpijską potwierdzoną przez międzynarodową organizację sportową po spełnieniu kryteriów międzynarodowych i krajowych.

2. Członek kadry narodowej w konkurencjach sportowych objętych programem igrzysk paraolimpijskich może otrzymać stypendium w wysokości od 0,35 krotności do 2 krotności o ile w poprzedzających dzień przyznania stypendium igrzyskach paraolimpijskich, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy lub innych oficjalnych zawodach organizowanych cyklicznie przez międzynarodową federację sportową zajął co najmniej 6 miejsce lub jeżeli uzyskał kwalifikację paraolimpijską potwierdzoną przez międzynarodową organizację sportową po spełnieniu kryteriów międzynarodowych i krajowych.

3. Członek kadry narodowej w konkurencjach sportowych nieobjętych programem igrzysk olimpijskich może otrzymać stypendium w wysokości:

- 1) jeżeli w mistrzostwach świata w kategorii seniorów zajął:
 - a) 1 miejsce – do 1,0 krotności podstawy,
 - b) 2 miejsce – do 0,8 krotności podstawy,
 - c) 3 miejsce – do 0,6 krotności podstawy;
- 2) jeżeli w mistrzostwach Europy w kategorii seniorów zajął:
 - a) 1 miejsce – do 0,7 krotności podstawy,

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej - kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz. 1602 oraz z 2008 r. Nr 24, poz. 146).

- b) 2 miejsce -- do 0,5 krotności podstawy,
 - c) 3 miejsce -- do 0,3 krotności podstawy.
4. Członek kadry narodowej w konkurencjach sportowych nieobjętych programem igrzysk paraolimpijskich może otrzymać stypendium w wysokości:
- 1) jeżeli w mistrzostwach świata w kategorii seniorów zajął:
 - a) 1 miejsce -- do 0,6 krotności podstawy,
 - b) 2 miejsce -- do 0,5 krotności podstawy,
 - c) 3 miejsce -- do 0,4 krotności podstawy;
 - 2) jeżeli w mistrzostwach Europy w kategorii seniorów zajął:
 - a) 1 miejsce -- do 0,5 krotności podstawy,
 - b) 2 miejsce -- do 0,4 krotności podstawy,
 - c) 3 miejsce -- do 0,3 krotności podstawy.

§ 4. 1. Członek kadry narodowej może otrzymać stypendium sportowe, jeżeli w zawodach, o których mowa w § 3 ust. 3 , w danej konkurencji uczestniczyło co najmniej:

- 1) 12 zawodników;
 - 2) 8 drużyn, osad lub załóg w konkurencjach zespołowych;
 - 3) 8 państw.
2. Członek kadry narodowej osób niepełnosprawnych może otrzymać stypendium sportowe, jeżeli w zawodach, o których mowa w § 3 ust.3 , w danej konkurencji uczestniczyło co najmniej:
- 1) 6 zawodników;
 - 2) 6 drużyn, osad lub załóg w konkurencjach zespołowych;
 - 3) 6 państw.

3. Przepisu ust. 1 i 2 nie stosuje się do zawodów rangi mistrzostw świata seniorów w konkurencjach olimpijskich i paraolimpijskich.

4. Jeżeli regulamin zawodów przewiduje udział mniejszej liczby zawodników, drużyn, osad lub załóg w danej konkurencji sportowej lub w przypadku wystąpienia naturalnej niższej frekwencji w najlżejszej i najcięższej kategorii wagowej, nie stosuje się przepisów ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 5. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może przyznać członkowi kadry narodowej stypendium na pisemny wniosek właściwego polskiego związku sportowego lub organizacji krajowej zajmującej się sportem osób niepełnosprawnych.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) uzasadnienie wniosku;
 - 2) dokument potwierdzający uzyskanie osiągnięć sportowych, o których mowa w § 3;
 - 3) pisemne zobowiązanie członka kadry narodowej do realizacji programu przygotowań do igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich albo programu przygotowań do mistrzostw świata lub mistrzostw Europy, opracowanego przez właściwy polski związek sportowy lub organizację krajową zajmującą się sportem osób niepełnosprawnych oraz do udziału w tych zawodach.
3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może przyznać członkowi kadry narodowej realizującemu program przygotowań olimpijskich i paraolimpijskich stypendium z własnej inicjatywy.

§ 6. 1. Stypendium przyznaje się na okres realizacji programu przygotowań do igrzysk olimpijskich, mistrzostw świata lub mistrzostw Europy oraz udziału w tych zawodach, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawodnik uzyskał osiągnięcia

sportowe, o których mowa w § 3.

2. Stypendium przyznaje się na okres 24 miesięcy, z możliwością przedłużenia okresu pobierania stypendium na dalszy czas określony, w przypadku gdy zawodnik uzyskał osiągnięcia sportowe, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1-3.

3. Stypendium przyznaje się na okres 24 miesięcy w przypadku gdy zawodnik uzyskał osiągnięcia sportowe, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 5-7 i ust. 2.

§ 7. 1. Wypłaty stypendium dokonuje właściwy polski związek sportowy ze środków przekazanych na ten cel przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

2. Wypłata stypendium następuje do 15 dnia każdego miesiąca.

3. Właściwy polski związek sportowy oraz organizacja krajowa zajmująca się sportem osób niepełnosprawnych prowadzą obsługę finansową i przechowują dokumentację związaną z wypłatą stypendiów.

§ 8. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej wstrzymuje lub pozbawia członka kadry narodowej stypendium na pisemny wniosek właściwego polskiego związku sportowego lub organizacji krajowej zajmującej się sportem osób niepełnosprawnych.

2. Do wniosku o wstrzymanie wypłaty stypendium należy dołączyć dokumenty potwierdzające zaniedbanie realizacji programu przygotowań do igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich, mistrzostw świata lub mistrzostw Europy.

3. Do wniosku o pozbawienie wypłaty stypendium należy dołączyć:

1) dokumenty potwierdzające nierealizowanie przez zawodnika programu przygotowań do igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich, mistrzostw świata lub mistrzostw Europy;

2) dokumenty potwierdzające odmowę udziału zawodnika w igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy;

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej może wstrzymać stypendium lub pozbawić członka kadry narodowej stypendium z własnej inicjatywy.

§ 9. Wnioski o przyznanie stypendium, jego wstrzymanie lub pozbawienie złożone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia podlegają rozpatrzeniu, jeżeli zostały złożone z zachowaniem wymogów przewidzianych w przepisach dotychczasowych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 41 ust. 7 ustawy z dnia2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...)

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sportu z dnia 20 września 2006 r. w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej (Dz. U. Nr 169, poz. 1213 oraz z 2008 r. Nr 17, poz. 109) oraz rozporządzeniem Ministra Sportu i Turystyki z dnia 26 stycznia 2009 r. w sprawie stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej (Dz. U. Nr 17, poz. 95), które tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

minister właściwy do spraw kultury fizycznej, został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowego trybu przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej, podstawy i wysokości stypendium, czasu, na jaki może zostać ono przyznane.

Projekt rozporządzenia określa wysokość stypendium sportowego, uzależniając ją od osiągnięć sportowych zawodnika, przy zachowaniu jednak zasady uznaniowości w zakresie ustalania wysokości stypendium. Podstawę ustalenia miesięcznej wysokości stypendium stanowi kwota 2.000 zł.

Stypendium przyznaje się na okres realizacji programu przygotowań do igrzysk olimpijskich, mistrzostw świata lub mistrzostw Europy oraz udziału w tych zawodach, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawodnik uzyskał osiągnięcia sportowe, o których mowa w § 3.

Wypłaty stypendium dokonuje właściwy polski związek sportowy ze środków przekazanych na ten cel przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sportu i Turystyki, co umożliwi zainteresowanym podmiotom zapoznanie się z jego treścią i zgłoszenie ewentualnych uwag.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Projektowane rozporządzenie dotyczy zawodników będących członkami kadry narodowej, polskich związków sportowych oraz organizacji krajowych zajmujących się sportem osób niepełnosprawnych.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przepisy rozporządzenia będą realizowane wyłącznie z posiadanych środków budżetowych, określonych corocznie w ustawie budżetowej w cz. 25 - Kultura fizyczna i sport.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾**

z dnia

w sprawie ewidencji klubów sportowych

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób prowadzenia ewidencji uczniowskich klubów sportowych i klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej, zwanych dalej „klubami sportowymi”;
- 2) dane podlegające wpisowi do ewidencji, o której mowa w pkt 1

§ 2. 1. Ewidencję prowadzi starosta właściwy ze względu na siedzibę klubu, zwany dalej „organem ewidencyjnym”.

2. Organ ewidencyjny prowadzi ewidencję w księdze ewidencyjnej dla uczniowskich klubów sportowych i w księdze ewidencyjnej dla klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej, oraz w systemie informatycznym, na podstawie danych zgłoszonych we wniosku o wpis do ewidencji.

§ 3. 1. Wpisów do ewidencji dokonuje się chronologicznie.

2. Wpisy w ewidencji prowadzonej w księdze ewidencyjnej są dokonywane czytelnie, pismem ręcznym lub maszynowym.

3. Strony księgi ewidencyjnej numeruje się kolejno.

4. W ewidencji prowadzonej w systemie informatycznym zapis elektroniczny jest dokonywany w sposób umożliwiający niezwłoczny odczyt oraz wydruk całości lub części zapisanych danych.

§ 4. 1. Wpisy w ewidencji powinny być dokonywane w sposób trwały.

2. Skreślenia i poprawki należy dokonywać w sposób trwały, w kolorze czerwonym, pozwalający na odczytanie poprzedniego wpisu.

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz. 1602 oraz z 2008 r. Nr 24, poz. 146).

3. Dokonanie skreślenia i poprawek powinno być opatrzone datą i podpisem prowadzącego ewidencję.

4. W przypadku prowadzenia ewidencji w systemie informatycznym osoba prowadząca ewidencję dokonuje stosownych zapisów elektronicznych. Zmiany, skreślenia i poprawki powinny zapewniać czytelność tekstu sprzed i po zmianie, zawierać datę oraz imię i nazwisko osoby dokonującej danej czynności.

§ 5. W ewidencji zamieszcza się:

- 1) datę wpisu;
- 2) numer ewidencyjny;
- 3) imiona i nazwiska oraz daty urodzenia członków komitetu założycielskiego;
- 4) nazwę, siedzibę oraz adres klubu sportowego;
- 5) imiona, nazwiska i funkcje osób wchodzących w skład zarządu i organu kontroli wewnętrznej;
- 6) informacje o statucie: datę jego uchwalenia, datę zmiany statutu;
- 7) dane osób upoważnionych do zaciągania zobowiązań majątkowych;
- 8) cel działania;
- 9) teren działania;
- 10) datę wykreślenia klubu sportowego z ewidencji;
- 11) inne uwagi.

§ 6. 1. Dokumenty będące podstawą wpisów lub odmowy wpisania do ewidencji stanowią akta ewidencyjne.

2. Akta ewidencyjne opatruje się numerem zgodnym z numerem ewidencyjnym i przechowuje się w miejscu specjalnie do tego wydzielonym, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

§ 7. Komitet założycielski klubu sportowego składa do organu ewidencyjnego wnioski o wpis do ewidencji wraz ze statutem, listą założycieli, zawierającą imiona i nazwiska, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania oraz własnoręczne podpisy założycieli, protokołem wyboru komitetu założycielskiego, a także informacją o adresie tymczasowej siedziby klubu sportowego.

§ 8. 1. Klub sportowy wpisany do ewidencji, w terminie 14 dni od dnia zmiany danych, o których mowa w § 5 pkt 4-9, składa wnioski do organu ewidencyjnego o dokonanie zmian w ewidencji.

2. Organ ewidencyjny na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, w trybie określonym dla wpisu do ewidencji, dokonuje niezwłocznie zmian danych w ewidencji.

§ 9. Przepisy dotyczące dokonania wpisu lub zmian w ewidencji stosuje się odpowiednio do wykreślenia wpisu.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sportu z dnia 16 stycznia 2006 r. w sprawie ewidencji klubów sportowych (Dz. U. Nr 16, poz. 123), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie realizuje upoważnienie zawarte w art. 13 ust. 2 ustawy o sporcie. Projekt utrzymuje rozwiązania przyjęte w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Ministra Sportu z dnia 16 stycznia 2006 r. w sprawie ewidencji klubów sportowych (Dz. U. Nr 16, poz. 123), a mianowicie ewidencja będzie prowadzona zarówno w formie księgi, jak i w systemie informatycznym.

Dokumenty będące podstawą wpisów lub odmowy wpisania do ewidencji mają stanowić akta ewidencyjne.

W projektowanym rozporządzeniu określono sposób dokonywania wpisu do ewidencji oraz dokonywania w niej poprawek i uwzględniania zmian.

Zgodnie z zakresem upoważnienia wymieniono także dane podlegające wpisowi do ewidencji.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Podmioty, na które oddziaływać będzie projektowana regulacja

Projektowana regulacja ma wpływ na uczniowskie kluby sportowe oraz kluby sportowe działające w formie stowarzyszeń, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej, a także na starostów jako organy ewidencyjne.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie wywoła dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego. Ewidencja prowadzona była przez starostów

na analogicznych zasadach na mocy przepisów ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej, oraz aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

4. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

5. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾

z dnia 2009 r.

w sprawie kwalifikacji lekarzy uprawnionych do wydawania zaświadczeń lekarskich, a także rodzaju niezbędnych badań lekarskich dla osób ubiegających się o przyznanie licencji zawodnika

Na podstawie art. 40 ust. 7 ustawy z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania zaświadczeń lekarskich o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu a także rodzaj niezbędnych badań lekarskich dla osób ubiegających się o przyznanie licencji zawodnika .

§ 2. Zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu wydaje lekarz specjalista w dziedzinie medycyny sportowej albo lekarz posiadający certyfikat w zakresie orzecznictwa sportowo-lekarskiego nadany przez Polskie Towarzystwo Medycyny Sportowej.

§ 3. 1. Osoba ubiegająca się o przyznanie licencji zawodnika podlega ogólnym badaniom lekarskim oraz badaniom specjalistycznym i diagnostycznym w zakresie niezbędnym do wydania zaświadczenia.

2. Badania specjalistyczne i diagnostyczne, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) pomiary antropometryczne;
- 2) badanie ortopedyczne;
- 3) przegląd stomatologiczny;
- 4) badanie elektrokardiograficzne;
- 5) badanie ogólne moczu z oceną mikroskopową osadu, odczyn opadania krwinek czerwonych, morfologię krwi obwodowej wraz ze wzorem odsetkowym;
- 6) oznaczenie stężenia glukozy we krwi;
- 7) konsultację laryngologiczną;
- 8) konsultację okulistyczną;
- 9) badanie radiologiczne klatki piersiowej;
- 10) konsultację neurologiczną;
- 11) badanie elektroencefalograficzne;
- 12) badanie radiologiczne odcinka szyjnego kręgosłupa;
- 13) badanie radiologiczne odcinka lędźwiowego kręgosłupa;

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej - kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz.1602 i z 2008 r. Nr 24, poz.146).

14) badanie spirometryczne.

3. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 2 pkt 10 i 11, przeprowadza się u osoby ubiegającej się o przyznanie licencji zawodnika uprawiającego sporty i sztuki walki oraz kick-boxing.

4. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 2 pkt 12, przeprowadza się u osoby ubiegającej się o przyznanie licencji zawodnika uprawiającego zapasy w stylu klasycznym, w stylu wolnym lub judo.

5. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 2 pkt 13, przeprowadza się u osoby ubiegającej się o przyznanie licencji zawodnika uprawiającego podnoszenie ciężarów.

6. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 2 pkt 14, przeprowadza się u osoby ubiegającej się o przyznanie licencji zawodnika uprawiającego pływonurkowanie.

§ 4. Lekarz, o którym mowa w § 2, może zlecić dodatkowo wykonanie innych niezbędnych badań wynikających z oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o wydawanie zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Wobec faktu, że ustawa z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) przewiduje, że minister właściwy do spraw sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania zaświadczeń lekarskich, a także rodzaj niezbędnych badań lekarskich dla zawodników, w projektowanym rozporządzeniu przedstawiony został z jednej strony tryb uzyskiwania kwalifikacji do orzekania w sprawach dopuszczania do uprawiania sportu, ponadto zaś szczegółowy zakres badań, któremu powinny poddać się osoby ubiegające się o wydanie zaświadczenia o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu.

Zakres badań jest z zasady jednakowy dla osób uprawiających większość dyscyplin sportowych, przy czym dla określonych dyscyplin przewidziano badania specjalistyczne. Ponadto zaś rozporządzenie przewiduje możliwość dodatkowego wykonania innych niezbędnych badań wynikających z oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o wydawanie zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu.

Rozporządzenie przewiduje kontynuację obowiązującej obecnie zasady, że zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu wydaje lekarz specjalista w dziedzinie medycyny sportowej albo lekarz posiadający certyfikat w zakresie orzecznictwa sportowo-lekarskiego nadany przez Polskie Towarzystwo Medycyny Sportowej.

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Podmioty, na które oddziaływać będzie projektowana regulacja

Projektowana regulacja ma wpływ na osoby wykonujące zawód lekarza a także każdą osobę ubiegającą się o uczestnictwo we współzawodnictwie organizowanym przez polskie związki sportowe.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie wywoła dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 2009 r.

w sprawie warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne, a także obowiązki osób prawnych i fizycznych, o których mowa w ust. 3 i 4 ustawy o sporcie

Na podstawie art. 56 ust. 5 ustawy z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach oraz obowiązki osób prawnych i fizycznych prowadzących działalność w górach
- 2) warunki bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne oraz obowiązki osób prawnych i fizycznych prowadzących działalność w tym zakresie.

Rozdział 2

Warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach

§ 2.

1. Rozporządzenie dotyczy terenów położonych na wysokości powyżej 700 m nad poziomem morza (n.p.m.), których ukształtowanie terenu stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia osób na nich przebywających lub których zagospodarowanie rekreacyjno-sportowe kwalifikuje do uprawiania sportu w górach.

2. Rozporządzenie dotyczy również terenów leżących poniżej 700 m n.p.m., których ukształtowanie terenu stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia osób na nich przebywających lub których zagospodarowanie rekreacyjno-sportowe kwalifikuje do uprawiania sportu w górach.

3. Do wykonywania zadań z zakresu ratownictwa górskiego upoważnione są Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (GOPR) i Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (TOPR), każde w swoim zakresie.

§ 3.

Zapewnienie bezpieczeństwa osób przebywających w górach przez osoby fizyczne i prawne, prowadzące w górach działalność w zakresie kultury fizycznej, polega na:

- 1) zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów oraz eksploatacji urządzeń i obiektów - zgodnie z warunkami bezpieczeństwa,
- 2) zapewnieniu w obiektach i na terenach, o których mowa w pkt 1. warunków do udzielania pomocy przedlekarskiej w nagłych wypadkach osobom potrzebującym,
- 3) zapewnieniu w obiektach i na terenach, o których mowa w pkt 1. pomieszczeń dla GOPR lub TOPR, a także zapewnieniu ratownikom GOPR lub TOPR, w czasie pełnienia służby, korzystania poza kolejnością z kolei linowych lub wyciągów narciarskich.

§ 4.

Za stan i warunki bezpieczeństwa terenów i tras służących uprawianiu sportów zimowych, znajdujących się przy kolejach linowych lub wyciągach narciarskich, odpowiadają właściciele tych kolei i wyciągów.

§ 5.

W czasie prowadzenia działalności ratowniczej i związanego z nią transportu lub działalności profilaktycznej GOPR współpracuje, a w miarę potrzeby może korzystać z pomocy, w szczególności:

- 1) publicznych zakładów opieki zdrowotnej,
- 2) jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 3) administracji lasów państwowych oraz parków narodowych i krajobrazowych.

Rozdział 3

Warunki bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne

§ 6.

1. Do wykonywania zadań w zakresie bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne upoważnione jest Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (WOPR).
2. W czasie prowadzenia działalności ratowniczej i związanego z nią transportu lub działalności profilaktycznej WOPR współpracuje, a w miarę potrzeby może korzystać z pomocy, w szczególności:
 - 1) publicznych zakładów opieki zdrowotnej,
 - 2) jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji,
 - 3) administracji lasów państwowych oraz parków narodowych i krajobrazowych,
 - 4) dyrektorów urzędów morskich,
 - 5) przedsiębiorstwa państwowego Polskie Ratownictwo Okrętowe.

§ 7.

1. Kąpieliska mogą być zorganizowane lub prowizoryczne.
2. Kąpieliskiem zorganizowanym jest teren położony nad obszarem wodnym, z plażą, na stałe przystosowany do kąpieli, z wyznaczonymi i trwale oznakowanymi strefami kąpieli, wyposażony w urządzenia sanitarne oraz inne urządzenia.
3. Kąpieliskiem prowizorycznym jest teren położony nad obszarem wodnym, z plażą, przystosowany do sezonowego wykorzystania, z miejscem do kąpieli prowizorycznie oznakowanym oraz wyposażony w urządzenia sanitarne.
4. Pływalnią jest obiekt wyposażony w sztuczny zbiornik wodny (basen) przeznaczony do kąpieli, mający trwałe brzegi i dno, zaopatrywany w wodę przepływową oraz mający urządzenia sanitarne, szatnie i natryski. Pływalnie mogą być kryte i odkryte.
5. Szczegółowe warunki korzystania z kąpieliska lub pływalni określa regulamin.

§ 8.

1. Kąpielisko należy zlokalizować tak, aby miało dogodnie ukształtowany brzeg i dno oraz dobre nasłonecznienie. Szybkość prądu wody w obrębie kąpieliska zlokalizowanego nad wodami bieżącymi nie powinna przekraczać 1 m/sek.

2. Kąpieliska mogą być urządzone nad obszarami wodnymi, których zanieczyszczenie nie przekracza dopuszczalnych norm ustalonych w odrębnych przepisach.

§ 9.

1. Zakazami kąpiei powinny być objęte obszary wodne, na których kąpiel jest niebezpieczna, a w szczególności położone przy śluzach, mostach, budowlach wodnych, portach, jak również szlaki żeglowne oraz wody o silnym zanieczyszczeniu i wirach.

2. Obszary wodne objęte zakazem kąpiei należy oznaczyć, w szczególności przy dojściach i dojazdach do obszaru wodnego, odpowiednimi znakami określającymi przyczynę zakazu.

3. Miejsce niebezpieczne położone na obszarze wodnym, na którym kąpiel jest dozwolona, oznacza się tablicą ostrzegawczą, określającą przyczynę niebezpieczeństwa.

4. Dzieci do lat 7 mogą korzystać z kąpiei wyłącznie pod opieką i nadzorem osób pełnoletnich.

§ 10.

1. Do kierowników ośrodków wypoczynkowych, sportowych, rekreacyjnych i turystycznych, położonych nad obszarami wodnymi, należy:

1) zagospodarowanie obszarów wodnych w celu umożliwienia kąpiei oraz określenie miejsc przeznaczonych do kąpiei dla osób nie umiejących pływać,

2) zapewnienie oznakowania wszystkich obszarów wodnych i miejsc, na których kąpiel jest niebezpieczna lub objętych zakazem kąpiei.

2. Dla ośrodków, o których mowa w ust. 1, położonych na terenach ze sobą sąsiadujących lub znajdujących się w pobliżu, może być urządzone kąpielisko wspólne.

§ 11.

Do obowiązków kierowników kolonii, obozów i innych placówek wypoczynku dzieci i młodzieży, których uczestnicy korzystają z ogólnodostępnych kąpielisk i pływalni, należy:

1) zapoznanie uczestników z regulaminem danego kąpieliska lub pływalni oraz czuwanie nad jego ścisłym przestrzeganiem,

2) uzgodnienie z kierownikiem kąpieliska lub pływalni warunków i sposobu korzystania z kąpieliska lub pływalni zapewniających bezpieczeństwo uczestnikom.

§ 12.

1. Do obowiązków organizatorów imprez pływackich na wodach otwartych, z wyjątkiem maratonów pływackich, należy zapewnienie dyżuru:

1) lekarza oraz co najmniej dwóch ratowników,

2) co najmniej dwóch pletwonurków, jeżeli głębokość wody przekracza 4 m lub woda jest nieprzezroczysta.

2. Do obowiązków organizatorów maratonów pływackich na wodach otwartych należy:

1) zapewnienie podczas trwania imprezy obecności zespołu ratowniczego w składzie: lekarz, starszy ratownik i dwóch pletwonurków, przy czym zespół ten powinien przebywać w łodzi motorowej na trasie maratonu,

2) zapewnienie każdemu uczestnikowi maratonu asekuracji przez ratownika przebywającego w łodzi wiosłowej oznaczonej numerem odpowiadającym numerowi startowemu zawodnika.

3. Maratonem pływackim jest impreza pływacka polegająca na przepłynięciu odcinka przekraczającego 3 km.

§ 13.

Do obowiązków kierownika szkolenia pływackiego na wodach otwartych należy zapewnienie:

1) obecności ratownika,

2) asekurujących łodzi wiosłowych lub motorowych - co najmniej jedna łódź na każde pięć osób.

§ 14.

Ustala się następujące minimalne normy zatrudnienia ratowników:

1) w kąpieliskach śródlądowych na każde 100 m linii brzegowej - jeden ratownik od strony lądu i jeden ratownik od strony lustra wody,

2) na pływalniach dysponujących nieckami o długości do 25 m - jeden ratownik,

3) na pływalniach dysponujących nieckami o długości 25- 50 m - dwóch ratowników,

4) na pływalniach dysponujących nieckami o długości powyżej 50 m - trzech ratowników,

5) w kąpieliskach nadmorskich - trzyosobowe zespoły ratowników na każde 100 m linii brzegowej.

§ 15.

1. Szczegółowe warunki bezpieczeństwa osób korzystających z kąpielisk i pływalni określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

1) lekarza oraz co najmniej dwóch ratowników,

2) co najmniej dwóch płetwonurków, jeżeli głębokość wody przekracza 4 m lub woda jest nieprzezroczysta.

2. Do obowiązków organizatorów maratonów pływackich na wodach otwartych należy:

1) zapewnienie podczas trwania imprezy obecności zespołu ratowniczego w składzie: lekarz, starszy ratownik i dwóch płetwonurków, przy czym zespół ten powinien przebywać w łodzi motorowej na trasie maratonu.

2) zapewnienie każdemu uczestnikowi maratonu asekuracji przez ratownika przebywającego w łodzi wiosłowej oznaczonej numerem odpowiadającym numerowi startowemu zawodnika.

3. Maratonem pływackim jest impreza pływacka polegająca na przepłynięciu odcinka przekraczającego 3 km.

§ 13.

Do obowiązków kierownika szkolenia pływackiego na wodach otwartych należy zapewnienie:

1) obecności ratownika,

2) asekurujących łodzi wiosłowych lub motorowych - co najmniej jedna łódź na każde pięć osób.

§ 14.

Ustala się następujące minimalne normy zatrudnienia ratowników:

1) w kąpieliskach śródlądowych na każde 100 m linii brzegowej - jeden ratownik od strony lądu i jeden ratownik od strony lustra wody,

2) na pływalniach dysponujących nieckami o długości do 25 m - jeden ratownik,

3) na pływalniach dysponujących nieckami o długości 25- 50 m - dwóch ratowników,

4) na pływalniach dysponujących nieckami o długości powyżej 50 m - trzech ratowników,

5) w kąpieliskach nadmorskich - trzyosobowe zespoły ratowników na każde 100 m linii brzegowej.

§ 15.

1. Szczegółowe warunki bezpieczeństwa osób korzystających z kąpielisk i pływalni określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Wzory znaków zakazu, ostrzegawczych i informacyjnych określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

3. Wykaz sprzętu medycznego, leków i artykułów sanitarnych, w które powinny być wyposażone pływalnie i kąpieliska, określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 16.

Zapewnienie bezpieczeństwa przez osoby fizyczne i prawne, prowadzące nad wodą działalność w zakresie sportu, uprawiającym sporty wodne, a w szczególności: żeglarstwo, żeglarstwo lodowe, żeglarstwo motorowodne i narciarstwo wodne, wioślarstwo, kajakarstwo oraz lotniarstwo i paralotniarstwo holowane za statkami motorowymi, polega na:

1) zagospodarowaniu i eksploatacji przystani i sprzętu pływającego oraz użytkowaniu przyległych akwenów - zgodnie z wymogami bezpieczeństwa, ustalonymi w odrębnych przepisach,

2) zapewnieniu na przystani i akwencie, o którym mowa w pkt 1, warunków do udzielania pomocy osobom potrzebującym, w tym pomocy przedlekarskiej w nagłych wypadkach.

§ 17.

1. Skład załogi sprzętu pływającego ustala się, uwzględniając zasady dobrej praktyki i wymagania przepisów.

2. Jeżeli w składzie załogi sprzętu pływającego są dzieci do lat 14, powinna nim kierować osoba pełnoletnia.

3. Podczas zorganizowanych imprez dla dzieci przepisu ust. 2 nie stosuje się.

4. Szczegółowe zasady bezpieczeństwa osób biorących udział w imprezach żeglarskich określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 18.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

§ I.

Uzasadnienie

Wobec faktu, że ustawa z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) przewiduje, że minister właściwy do spraw wewnętrznych i administracji określa, w drodze rozporządzenia, warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne, a także obowiązki osób prawnych i fizycznych, o których mowa w ust. 3 i 4 ustawy.

Rozporządzenie w sposób wyczerpujący reguluje sprawy bezpieczeństwa osób przebywających w górach, zarówno w okresie letnim jak i zimowym.

Rozporządzenie reguluje także kompleksowo zasady postępowania osób wykorzystujących obszary wodne do uprawiania sportu.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Podmioty, na które oddziaływać będzie projektowana regulacja

Projektowana regulacja ma wpływ na osoby które prowadzą działalność w zakresie sportu na terenach górskich lub w obszarach wodnych.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie wywoła dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

2. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾

z dnia 2009 r.

**w sprawie organizacji oraz zasad funkcjonowania i finansowania Komisji ds.
Zwalczania Dopingu w Sporcie**

Na podstawie art. 56 ust. 6 ustawy z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Komisja ds. Zwalczania dopingu w sporcie, zwana dalej „komisją” działa na podstawie regulaminu, który podlega zatwierdzeniu przez ministra właściwego ds. spraw sportu
2. Regulamin Komisji reguluje tryb pracy Komisji, częstotliwość spotkań, podział zadań pomiędzy członkami Komisji oraz zakres nadzoru członków Komisji nad poszczególnymi obszarami jej działania.

§ 2.

1. Komisja odbywa posiedzenia w pełnym składzie co najmniej raz na kwartał.
2. Komisja tworzy zespoły robocze odpowiedzialne za poszczególne obszary działania Komisji.
3. Ilość i struktura działania zespołów roboczych Komisji powinna zapewniać bieżącą współpracę z międzynarodowymi organizacjami sportowymi.

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej - kultura fizyczna i sport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 216, poz. 1602 i z 2008 r. Nr 24, poz. 146).

§ 3.

Przewodniczący Komisji reprezentuje Komisję na zewnątrz, w tym w relacjach z międzynarodowymi organizacjami sportowymi

§ 5.

Działalność Komisji jest w całości finansowana ze środków pozostających w dyspozycji ministra właściwego ds. sportu.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

Uzasadnienie

Wobec faktu, że ustawa z dnia 2009 r. o sporcie (Dz. U. Nr ..., poz. ...) przewiduje, że minister właściwy do spraw kultury fizycznej jest organem uprawnionym do określenia organizacji oraz szczegółowe zasady funkcjonowania i finansowania Komisji ds. Spraw zwalczania dopingu w sporcie

Projektowane rozporządzenie reguluje funkcjonowanie Komisji oraz jej finansowanie , w sposób zapewniający sprawność działania Komisji oraz uwzględniając konieczność współpracy Komisji z międzynarodowymi organizacjami sportowymi, z którymi Komisja będzie współpracować.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r., Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Podmioty, na które oddziaływać będzie projektowana regulacja

Projektowana regulacja nie ma wpływu na jakiegokolwiek osoby .

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana regulacja nie wywoła dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego, a to wobec faktu, że działalność Komisji zostanie sfinansowana ze środków pozostających już w dyspozycji ministra właściwego ds. sportu.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.